

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียน
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
Factors Affecting Students' Decision to study Vocational
Education in Educational Institutions under the Jurisdiction
of Phetchaburi Vocational Education Office

จุฬาลักษณ์ ประพันธ์
Churalaksana Prapan

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Master of Education Thesis in Educational Administration
Phetchaburi Rajabhat University

2567

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน

ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

ปี พ.ศ. 2567

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ที่ปรึกษาหลัก

(อาจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ แสงทอง)

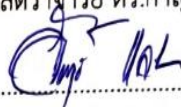
.....ที่ปรึกษาร่วม

(ดร. ไพรัช มณีโชติ)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ

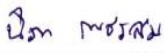
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ แสงทอง)

.....กรรมการ

(ดร. ไพรัช มณีโชติ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ นิภา เพชรสม)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญสง)

คณบดีคณะครุศาสตร์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสนาะ กลิ่นงาม)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี **ผู้วิจัย** นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ สาขาวิชา การบริหารการศึกษา พ.ศ. 2567 **อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก** อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง **อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม** ดร.ไพรัช มณีโชติ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา 2) ศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา และ 3) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 302 คน โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่น 0.99 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย

2. ระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ การวิเคราะห์ทางเลือก การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด การระบุปัญหา การพัฒนาทางเลือก การระบุข้อจำกัดของปัจจัย และการสร้างระบบควบคุมและประเมินผล

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มี 4 ด้านประกอบด้วย 1) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X_1) 2) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4) 3) ปัจจัยด้านหลักสูตร (X_3) และ 4) ปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5) โดยมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ร่วมกัน ร้อยละ 75.20 และสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้ $\hat{Y}_{tot} = 0.85 + 0.34 (X_1) + 0.17 (X_4) + 0.15 (X_3) + 0.15 (X_5)$

คำสำคัญ : การศึกษาต่อ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ อาชีวศึกษา

Thesis Title: Factors Affecting Students' Decision to study Vocational Education in Educational Institutions under the Jurisdiction of Phetchaburi Vocational Education Office Province
Researcher: Ms.Chulaluksana Praphan **Major:** Educational Administration **Year:** 2024 **Advisor:** Dr. Samrit Saengthong **Co-Advisor:** Dr.Pairath Maneechote

Abstract

This research aimed to 1) study the level of factors influencing students' decisions to pursue vocational education, 2) examine the level of decision-making to pursue vocational education, and 3) analyze the factors affecting students' decisions to continue studying in vocational education of students in education institutions under the Office of Vocational Education, Phetchaburi Province. The sample group consisted of 302 students from education institutions under the Office of Vocational Education, Phetchaburi Province, selected through multi-stage sampling. The research instrument was a 5-level rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.99. The statistical tools were used in data analysis, including percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The research findings were as follows:

1. The level of factors affecting students decisions to choose vocational education in educational institutions were overall at a high level ($\bar{x} = 4.28$, S.D. = 0.54). When considering each category, the average scores from highest to lowest were: factors related to individuals involved, factors related to employment, factors related to personal reasons, curriculum-related factors, and factors related to the reputation/image of the institution.

2. The level of decision-making process regarding vocational education selection among students in these institutions was overall at a high level ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.53). When considering each category, the average scores from highest to lowest were: implementation of the decision, alternative analysis, selecting the best alternative, problem identification, alternative development, recognizing limitations of factors, and establishing a control and evaluation system.

3. Four key factors influencing students' decision to pursue in vocational education institutions under the Vocational Education Office of Phetchaburi Province were identified: 1) personal reasons (X_1), 2) influence from relevant individuals (X_4), 3) curriculum (X_3), and 4) employment opportunities (X_5). These factors collectively accounted for 75.20% of the predictive efficiency, which could be expressed as a raw score prediction equation as follows: $\hat{Y}_{tot} = 0.85 + 0.34 (X_1) + 0.17 (X_4) + 0.15 (X_3) + 0.15 (X_5)$.

Keywords: Decision to Pursue, Factors Influencing Decision, Vocational Education

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ขึ้นมาได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจากอาจารย์ ดร. สัมฤทธิ์ แสงทอง อาจารย์ที่ปรึกษาหลักวิทยานิพนธ์ และดร. ไพรัช มณีโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้คำปรึกษา ข้อชี้แนะ และความช่วยเหลือหลายสิ่งหลายอย่างตลอดการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา บุญส่ง ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ นิภา เพชรสม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และดร.นวรรตน์ ประทุมตา ดร.วีรวัฒน์ จันทรัตน์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ ท่านรองสายใจ รามพันธ์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำด้านการใช้ภาษาและด้านการวัดและประเมินผล ท่านรองอรุณ หวังอารี รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำด้านการใช้ภาษาและด้านการบริหารการศึกษา ท่านรองแคทรียีน เอี่ยมศิริ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ที่กรุณาให้คำปรึกษาและคำแนะนำทางด้านการบริหารและการวิจัย ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี และผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล จำนวนนักเรียนในการทำแบบทดสอบ ขอขอบพระคุณกลุ่มตัวอย่างในการทำวิทยานิพนธ์ อันได้แก่ คุณครูจิตติกาญจน์ คงชัย หัวหน้าแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และคุณครู ดวงหทัย แยมตาด สาขาการบริหารการศึกษา รุ่นที่ 26 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่ให้คำปรึกษาตลอดมา และที่ขาดเสียไม่ได้ขอขอบคุณครอบครัวที่ให้ความรักความเข้าใจ และเป็นแรงใจที่สำคัญจนมีผลให้งานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุฬาลักษณ์ ประพันธ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	7
ขอบเขตเนื้อหา.....	7
ขอบเขตระยะเวลา.....	7
ขอบเขตด้านประชากร.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
ประโยชน์ของการวิจัย.....	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ.....	13
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษา.....	41
บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	47
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	60
บทที่ 3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	70
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	73

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	75
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีว ศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	77
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	84
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	90
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	98
ข้อเสนอแนะ.....	109
บรรณานุกรม.....	111
ภาคผนวก.....	116
ภาคผนวก ก หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	118
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ เพื่อการวิจัย.....	122
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	124
ภาคผนวก ง จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใช้ในการวิจัย.....	131
ภาคผนวก จ แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	133
ภาคผนวก ฉ ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	142
ภาคผนวก ช ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	150
ภาคผนวก ซ ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	155
ประวัติผู้วิจัย.....	172

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงผลการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	30
2.2 สรุปผลการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	31
2.3 แสดงจำนวนขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา.....	70
2.4 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	77
2.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน สายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	78
2.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว.....	78
2.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย.....	79
2.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ปัจจัยด้านหลักสูตร.....	81
2.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง.....	82
3.0 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ ปัจจัยด้านการมีงานทำ.....	83
3.1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	84
3.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การระบุปัญหา.....	85
3.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การระบุข้อจำกัดของปัจจัย.....	85
3.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การพัฒนาทางเลือก.....	86
3.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การวิเคราะห์ทางเลือก.....	87
3.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด.....	88
3.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ.....	88
3.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล.....	89
3.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.....	90
4.0 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้าน เพื่อตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity).....	91
4.1 ตารางแสดงการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ	

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ (ต่อ)

นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การวิเคราะห์ การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression).....	92
4.2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดเพชรบุรี.....	93

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1.1	กรอบแนวคิดการวิจัย.....	9
-----	-------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังขยายตัวเพิ่มมากขึ้น มีการผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชากรอย่างต่อเนื่อง ความต้องการกำลังแรงงานคนเพิ่มมากขึ้น ทางด้านการผลิตและบริการ เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ยุคขาดแคลนแรงงานในทุกวัน โลกกำลังเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ขับเคลื่อนด้วยธุรกิจ โดยมี “แรงงาน” ที่เป็นฟันเฟืองช่วยขับเคลื่อนไปด้วยกัน ประเทศไทยเองก็มีธุรกิจหลากหลายจากแรงงานต่างสาขาและต่างทักษะ แม้เทคโนโลยีจะก้าวไปไกลแต่แรงงานก็ยังคงขาดไม่ได้ สถานการณ์การขาดแคลนแรงงานและสิ่งที่ทุกองค์กรควรปรับตัว เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ต้องรู้เพื่อปรับตัวในยุคขาดแคลนแรงงานไทย” สถานการณ์แรงงานไทย ปี พ.ศ. 2565 ประเทศไทยมีประชากรทั้งหมดโดยประมาณ 66.09 ล้านคน จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2565 ประชากรที่สามารถเป็นกำลังหลักในการทำงานได้ (วัยแรงงาน) มีถึง 58.66 ล้านคน คือกำลังคนของประเทศไทยที่เป็นแรงงานได้ เพราะบางคนเรียนหนังสือ บางคนเป็นผู้เกษียณแล้ว จะเหลือเพียง 40.09 ล้านคนเท่านั้นที่เป็นแรงงานได้จริง ทำให้เรารู้ว่าเมื่อลองนับจริงจังก็มีแรงงานลดลงไปอีก นอกจากนั้น 40.09 ล้านคนที่น่าจะเป็นแรงงานเต็มอัตรา มีผู้ว่างงานอีก 0.52 ล้าน คนเหลือเป็นผู้มีงานทำจริงเพียง 39.57 ล้านคนเท่านั้น (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2565 : 67)

สถานการณ์ของผู้ประกอบการอ้างอิงสถิติจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ประกอบการที่เรียกว่า “นิติบุคคล” การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจในปี 2565 มีจำนวน 76,488 ราย เพิ่มขึ้นจากปี 2564 คิดเป็น 5% จากสถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยและของโลก ที่ฟื้นตัวจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ส่งผลต่อการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การค้าระหว่างประเทศ และการแข่งขันของตลาดโลกอย่างชัดเจน จากสถานการณ์ที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการผ่อนคลายมาตรการต่างๆ ในช่วงครึ่งปีหลังของปี 2565 เป็นผลให้อุปสงค์ทั้งในประเทศและต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นในหลายอุตสาหกรรม เช่น ภาคการท่องเที่ยว ภาคการเกษตร และอาหาร ส่งผลให้สถานการณ์การจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจของประเทศไทยกลับมาสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา ผนวกกับการปรับตัวของรูปแบบธุรกิจในหลายอุตสาหกรรมให้เข้ากับวิถีชีวิตของสังคมปัจจุบันเมื่อพิจารณาจากการคาดการณ์แนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจในปี 2566 ของสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้คาดการณ์การขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยไว้ที่ 3.0 - 4.0% และการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกไว้ที่ 2.6% จากการเริ่มฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง การเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจีน รวมทั้งการจัดกิจกรรมและเทศกาลสำคัญภายในประเทศ การขยายตัวของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ การขยายตัวของการบริโภคภายในประเทศ และความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้น สถานการณ์การเมืองและเศรษฐกิจโลก ที่มีความผันผวนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการค้าในรูปเงินบาท ในปี 2566 กรมพัฒนาธุรกิจการค้า จึงคาดการณ์ยอดการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจปี 2566 จะใกล้เคียงกับปี 2565 โดยมีการจดทะเบียนจัดตั้งธุรกิจ อยู่ระหว่าง 72,000 - 77,000 ราย จะเห็นได้ว่าจำนวนผู้ประกอบการไม่เคยลดลงแม้แต่ปีเดียว มีแต่จะเพิ่มมากขึ้น จะมีกำลังคนพอกับจำนวนผู้ประกอบการหรือไม่มีแรงงานที่มีฝีมือทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อแข่งขันในธุรกิจมากพอ ไม่แตกต่างจากสาเหตุการขาดแคลนแรงงานไทยทั้ง ๆ ที่จำนวนประชากรไทยก็มีเป็นหลักหลายสิบล้าน แต่ทำไมยังขาดแคลนแรงงานไทยได้ เหตุผลขาดแคลนแรงงานไทย มาจากสาเหตุของปัญหาแรงงานทั้งในปริมาณและคุณภาพซึ่งมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีประชากรวัยเกษียณเป็นจำนวนมากและไม่สามารถผลิตอัตราแรงงานเข้าสู่ตลาดแรงงานได้เพียงพอ สาเหตุอื่นได้แก่ความไม่สอดคล้องกันระหว่างลักษณะของแรงงานทั้งอายุและการศึกษากับความต้องการแรงงาน ค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับวุฒิการศึกษามากกว่าความต้องการทำงาน ดังนั้นการขาดแคลนแรงงาน หมายถึง การขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ เพราะไม่ว่าผู้ประกอบการรายใดก็ต้องการแรงงานที่ไม่เพียงแค่อายุแต่ต้องมีฝีมือด้วย ยิ่งการแข่งขันในภาคธุรกิจมีสูงขึ้น แรงงานที่เป็นกำลังหรือเปรียบเสมือนกองทัพในสงครามการค้าก็ยิ่งต้องมีฝีมือ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า : 2565 : 19)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2565 : 1-2) ได้กล่าวถึงการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล พ.ศ. 2555-2569 ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้ ด้านการเพิ่มปริมาณผู้เรียนสายอาชีพ กำหนดเป้าหมายของการดำเนินงานโดย รักษาเป้าหมายผู้เรียนในระดับ ปวช. การเพิ่มปริมาณผู้เรียนในระดับ ปวส. ลดปัญหาการออกกลางคัน โดยวางเป้าหมายให้ลดลงร้อยละ 5 ด้วยการป้องกัน/ดูแลรายบุคคล การวิจัยพัฒนา แก้ปัญหา

นอกจากนั้นรายวิทยาลัย/รายสาขาวิชา การวิเคราะห์แก้ปัญหาเชิงระบบ กลุ่มเป้าหมาย ใน 50 วิทยาลัยที่มีปัญหาการออกกลางคันสูง จัดการเรียนการสอนในระดับพื้นที่และภาพรวมตามความต้องการในแต่ละสาขา เปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าเรียนสายอาชีพด้วยระบบโควตา เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายผู้มีส่วนสำคัญต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในเชิงรุก ซึ่งได้แก่ นักเรียน และผู้ปกครอง และได้กล่าวต่อไปอีกว่าด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ได้จัดอาชีวศึกษาครอบคลุมทุกพื้นที่ สาขาอาชีพ การขยายกลุ่มเป้าหมาย จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในรูปแบบกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการจัดอาชีวะ และสนับสนุนทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสมุ่งผลิตและพัฒนา กำลังคนในสาขาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน สาขาที่เป็นนโยบายรัฐบาล และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยการจัดอาชีวศึกษาเฉพาะทาง การพัฒนานักเรียน

นักศึกษาทางการศึกษา ให้มีด้านความรู้ ทักษะและเจตคติ ต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต นำความรู้มาใช้ในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว รองรับการพัฒนาแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ ความเข้าใจเฉพาะด้าน โดยเฉพาะความต้องการคนในวัยทำงาน ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาหรือสายอาชีพมีจำนวนลดน้อยลง เนื่องจากนักเรียนนักศึกษาส่วนใหญ่ไปเลือกเรียนสายสามัญเพราะเชื่อว่าสามารถเลือกเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยได้ และเป็นการเรียนที่เน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ และช่วยทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในกระบวนการความคิด และสามารถวางแผนได้อย่างเป็นระบบ โดยมีหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถครบทุกด้าน แต่เมื่อนักเรียนนักศึกษาจบไปแล้วส่วนน้อยมีงานทำส่วนมากตกงานหรือไม่มีงานทำเนื่องจากขาดทักษะกระบวนการในการทำงาน

ดังนั้นเรื่องการแนะแนวอาชีวศึกษาต้องปรับวิธีคิด ไม่ใช่เข้าไปแนะแนวอย่างเดียว ต้องเอาของจริงมาให้เด็กดู รุ่นพี่ มาแนะแนวให้รุ่นน้องดู เอาเพื่อน ครูประจำชั้น พ่อแม่ มาด้วย เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคล ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเชิงรุก ครูต้องให้ความสำคัญ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ให้เด็กค้นพบความถนัดของตนเองว่าเด็กถนัดวิชาอะไรกันแน่ ซึ่งต้องเป็นหน้าที่ของครูทุกคน ที่จะทำอย่างไร ให้เด็กค้นพบตัวเอง อย่าเอาแต่แนะแนว เพราะไม่เกิดประโยชน์อะไร ต้องนำนักเรียน ไปดูสถานประกอบการ เพราะปัจจุบันประเทศไทยขาดแคลนแรงงานสายอาชีพ โรงเรียนสายสามัญยังมีการสังกัดกันเด็ก หากเขาต้องการไปเรียน สายอาชีพ สำหรับอาชีวศึกษาต้องปรับภาพลักษณ์ว่าเรียนอาชีวะ ต้องสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชน ให้สถานศึกษาทุกแห่งวางมาตรการ การรักษาความปลอดภัยที่เป็นรูปธรรมจับต้องได้ และอาชีวศึกษาต้องสร้างความมั่นใจให้ว่าจบแล้วเส้นทางอาชีพ เป็นอย่างไร การมีงานทำที่แน่นอน พยายามดึงศักยภาพ จุดเด่นของอาชีวศึกษาออกมาให้สังคมได้รับรู้ และเป็นการประชาสัมพันธ์ตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2565 :1-2)

ปัจจุบันมีสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นจำนวนมาก เห็นได้จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากรายงานประจำปี พ.ศ. 2565 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษาพ.ศ. 2565 สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 875 แห่งของภาคเอกชน สถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 202 แห่งของภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ โดยตรงในการจัดการศึกษาวิชาชีพเพื่อพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ(ระดับเทคนิค) ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็น

ผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการ และประกอบอาชีพอิสระได้ โดยเน้นการแก้ปัญหา สร้างองค์ความรู้ในอาชีพ มีทักษะในการทำงาน มีคุณธรรมจริยธรรมและเจตคติที่ดี(สถานศึกษา อาชีวศึกษารัฐบาล : ออนไลน์)

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพ ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี และยกระดับการศึกษา วิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีและ ภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจน สามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ (พระราชบัญญัติการ อาชีวศึกษา, 2551 : 32)

จากการรายงานการศึกษาตลาดแรงงานเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุของสำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้ประมาณการจำนวนแรงงานที่มีงานทำ ตามระดับการศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2555 - 2565 พบว่าแนวโน้มความต้องการกำลังคนในระดับมัธยม ปลายสายสามัญมีแนวโน้มลดลงในขณะที่ความต้องการแรงงานในระดับกลาง (ปวช. และ ปวส.) มี แนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับการผลิตกำลังคนในปัจจุบันแล้ว แต่ละปีจะมี ผู้สำเร็จในระดับอาชีวศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานจำนวนน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการของ ตลาดแรงงานจะเห็นได้ว่าความต้องการของตลาดแรงงานเกิดความไม่สอดคล้องทั้งในเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ อีกทั้งประเทศไทยได้เข้าสู่ยุคประเทศไทย 4.0 ซึ่งทำให้การศึกษาไทยต้องเปลี่ยนแปลงสู่ การศึกษา 4.0 เป็นการเปลี่ยนการเรียนรู้และการผลิตคนให้สอดคล้องกับประเทศไทย 4.0 แต่ปัจจุบัน การจัดการศึกษาไม่สามารถไปสู่เป้าหมายนั้นได้ เนื่องจากวิธีการและการจัดการเรียนการสอนยังเป็น แค่การศึกษา 1.0 ยังไม่ไปถึงระดับ 3.0 เนื่องจากระบบการศึกษาต่อยังเป็นการคัดคนเก่งไม่ใช่คัดคน ยุคดิจิทัล แตกต่างจากการอาชีวศึกษาที่ไม่ได้สนใจการคัดคนเก่ง แต่เป็นการพัฒนานคนให้มีทักษะฝีมือ และทำงานได้ อาชีวศึกษาจึงเป็นการจัดการศึกษาที่ปรับเข้าสู่ประเทศไทย 4.0 ได้ด้วยการปรับตนเอง เป็นอาชีวศึกษา 4.0 ที่เริ่มจากอาชีวศึกษา 1.0 ผลิตคนในยุคเกษตรกรรม 2.0 ผลิตคนในยุคแรงงาน ทักษะฝีมือ 3.0 ผลิตคนเข้าสู่ระบบแรงงานการผลิตสินค้าส่งออกมาเป็นอาชีวศึกษา 4.0 ที่ผลิตคนยุค ดิจิทัลเข้าสู่การควบคุมเครื่องจักรและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ อันนำไปสู่การผลิตคนที่จะไปประกอบ อาชีพอิสระและเป็นผู้ประกอบการสมัยใหม่ที่มีทักษะความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ได้ด้วยตนเอง (ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐกิจ 2561 : 115-116)

จากข้อมูลการเลือกเรียนสายอาชีวของนักเรียนระดับปวช.1 ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7 สถานศึกษา มีการวางแผนรับนักเรียนที่เข้า ศึกษาต่อปีการศึกษา 2566 พบว่า วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีการวางแผนรับนักเรียน

ระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 585 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน เป็น 403 คน ยังขาดอีกจำนวน 182 คน (วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 440 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน เป็น 175 คน ยังขาดอีกจำนวน 265 คน (วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 100 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน เป็น 33 คน ยังขาดอีกจำนวน 67 คน (วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 111 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 89 คน ยังขาดอีกจำนวน 22 คน (วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 200 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 41 คน ยังขาดอีกจำนวน 159 คน (วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 110 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 68 คน ยังขาดอีกจำนวน 42 คน (วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด, 2566 : ออนไลน์)

วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ มีการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ที่เข้าศึกษาต่อในปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 400 คน จำนวนนักเรียนที่เข้าศึกษาจริงปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 182 คน ยังขาดอีกจำนวน 218 คน (วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒, 2566 : ออนไลน์) จากการศึกษาการวางแผนรับนักเรียนระดับปวช.1 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7 สถานศึกษา ปีการศึกษา 2566 พบว่าไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้คือนักเรียนที่ต้องการยังไม่เพียงพอกับจำนวนที่ต้องการ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยของนักวิชาการ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน อันดับที่ 1 คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว อันดับที่ 2 ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย อันดับที่ 3 ปัจจัยด้านหลักสูตร อันดับที่ 4 ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อันดับที่ 5 ปัจจัยด้านการมีงานทำ เป็นอันดับสุดท้าย วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) พิรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) พระอรรถพล อตถพล (ปะกาไส) (2558 : 187-189) อรรถกฤต อินทะโย(2560 : 939) ภัคชุตา

เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) จีรายุ ขอเชิญกลางและจรูญศรี มาดิลกโกวิท (2564 : 6) นรินธรณ์ กัลยา วงศ์ (2560 : 160) สุพรรณา รมลำนควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน มีความแตกต่างกัน เช่น ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ เป็นมูลเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงบางด้านเท่านั้น ดังนั้นสถาบันอาชีวศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์สถาบันให้ครอบคลุมกว้างขวาง พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้ทันสมัยหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เน้นการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กันไปเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง รวมถึงสนับสนุนทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนให้ครอบคลุมทั่วถึง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าเรียนอย่างมีความสุขเสมอภาค

นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยของนักวิชาการ พลันเกต และแอตเตอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) พบว่า การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียน จำนวน 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล เป็นกระบวนการเลือกแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่บุคคลคาดหวังหรือต้องการ โดยพิจารณาจากการตัดสินใจ เปรียบเทียบถึงข้อดีข้อเสีย พิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการในการตัดสินใจ ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจศึกษาต่อไม่ตัดสินใจศึกษาต่อ และควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ หรือการตัดสินใจที่ยังไม่แน่ใจอย่างมีเหตุผล และรอบคอบแล้วจึงตัดสินใจเลือกแนวทางที่คิดว่าดีที่สุดสำหรับตนเอง ทำการวิเคราะห์ และประเมินทางเลือกต่างๆ แล้วหาทางเลือกที่ดีที่สุดนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการตัดสินใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพในการสร้างระบบการควบคุมและประเมินผล ช่วยให้นักเรียนได้รับ ข้อมูลย้อนกลับ ที่เกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้นักเรียนแก้ปัญหา หรือทำการตัดสินใจใหม่ได้

ดังนั้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถานศึกษา เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือใช้วางแผนในการจัดการศึกษาในอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา โดยสามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการแนะนำแนวทางการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนได้ อีกทั้งยังเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลที่ ต้องการเพิ่มจำนวนของนักเรียน นักศึกษาให้มาเรียนระดับ

อาชีวศึกษามากขึ้น และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนตามแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ 20 ปี และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจการเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา จำนวน 5 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัยปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา จำนวน 7 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล

ขอบเขตระยะเวลา

ใช้เวลาดำเนินการในปีการศึกษา 2566 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2566 - 30 กันยายน 2566

ขอบเขตด้านประชากร

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นปวช.1 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 สถานศึกษา ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ รวมประชากรจำนวน 1,234 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นปวช.1 ปีการศึกษา 2566 ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 สถานศึกษา กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน วรณี แกมเกต, 2551 : 283) ได้กลุ่มตัวอย่าง 302 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) รายละเอียดของแต่ละสถานศึกษาได้แก่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 99 คน วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี จำนวน 86 คน วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี จำนวน 13 คน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จำนวน 22 คน วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย จำนวน 10 คน วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด จำนวน 27 คน วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ จำนวน 45 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยนำหลักการ แนวคิดทฤษฎี มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์ วิทยาลัยปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ สันเคราะห์จากหลักการแนวคิดและผลการวิจัยของ วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) พิรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัดสำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) พระอรธพล อุดมพล (ปะกาโส)(2558 : 187-189) อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 939) ภัคชุตตา เสรีรัตน์(2560 : 125-128) จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาตรี มาติลิกโกวิท (2564 : 6) นรินธรณ์ กัลยาวงศ์ (2560 : 160) สุพรรณษา ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10)

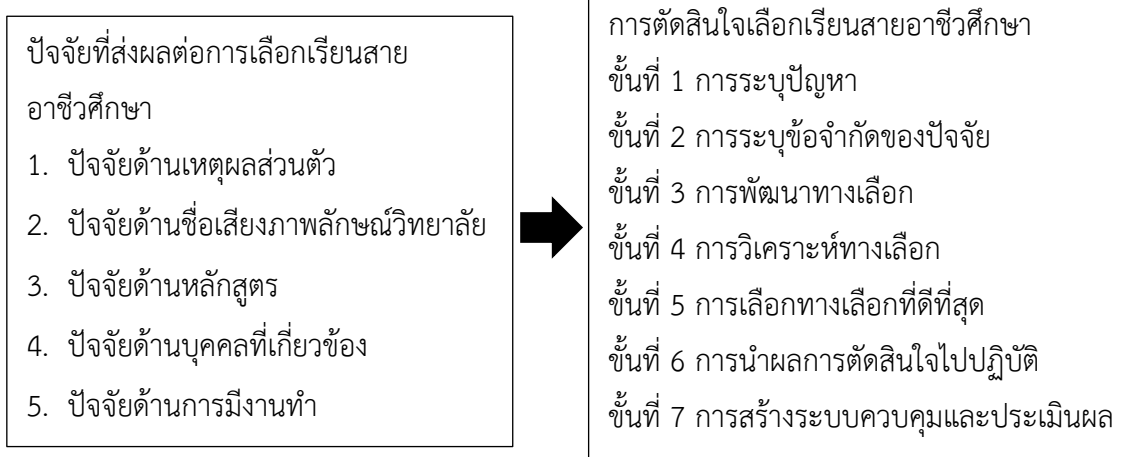
จากการสังเคราะห์งานวิจัยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว 2) ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย 3) ปัจจัยด้านหลักสูตร 4) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 5) ปัจจัยด้านการมีงานทำ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาทำการศึกษาต่อเป็นตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา นักวิชาการการตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการ ดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของพลันเกต และแอตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจ เป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1) การระบุปัญหา ขั้นที่ 2) การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3) การพัฒนา

ทางเลือก ขั้นที่ 4) การวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5) การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ขั้นที่ 7) การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล จากงานของนักวิชาการพลันเกต และแอตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน กระบวนการตัดสินใจ โดยใช้หลักและเหตุผลออกเป็น 7 ขั้นตอน เพื่อความชัดเจน ผู้วิจัยได้นำมาเป็นตัวแปรตามในการทำวิจัยในครั้งนี้ จึงขอนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรตาม

ตัวแปรต้น

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดงานวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้นิยามความหมายของคำศัพท์เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันไว้ดังนี้

การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกแนวทางที่จะนำไปสู่เป้าหมายที่บุคคลคาดหวังหรือต้องการ โดยพิจารณาจากปัจจัยเปรียบเทียบถึงข้อดี ข้อเสีย ที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล

การระบุปัญหา หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถระบุปัญหาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

การระบุข้อจำกัดของปัจจัย หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถระบุข้อจำกัดของปัจจัยในการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

การพัฒนาทางเลือก หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรีอย่างมีศักยภาพและมีความเป็นไปได้

การวิเคราะห์ทางเลือก หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่างๆ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยนำทางเลือกมาแต่ละทางเลือกมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกัน แล้วพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมกับตัวเอง

การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทำการวิเคราะห์ และประเมินทางเลือกต่างๆ ในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี นักเรียนทำการเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของการเลือกเรียนอีกครั้งหนึ่งเพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทางเลือกในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา

การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล หมายถึง นักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใช้กระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ การควบคุมระบบหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการควบคุมให้ได้ข้อมูลที่ต้องการเกี่ยวกับการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา ที่อยู่บนพื้นฐานของความจริงแล้วนำมาประเมินผลจะช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับ เกี่ยวกับการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะให้นักเรียนตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือไม่เลือกเรียนก็ได้

การตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทางอาชีวศึกษา หมายถึง นักเรียนเลือกจะเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ของอาชีวศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี และนักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนอาชีวศึกษา หมายถึง ปัจจัยที่เป็นสาเหตุให้นักศึกษาตัดสินใจเลือกเรียนอาชีวศึกษา ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านการมีงานทำ

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว หมายถึง เหตุผลของนักเรียนที่ใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) ประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว

ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง มีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพของตนเอง มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน นักเรียนประทับใจบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาแห่งนี้ มีความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย หมายถึง ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของนักเรียนตามความรู้สึกรู้จักคิดที่มีต่อสถานศึกษาเป็นภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจนี้อาจจะเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์โดยตรงหรือประสบการณ์ทางอ้อมที่นักเรียนนั้นรับรู้มา ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความเชื่อถือ การยอมรับ และศรัทธาที่บุคคลมีต่อสถานศึกษา เช่น เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมานาน เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา มีความโดดเด่น ด้านการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยีและงานวิชาการ ครู ภาร มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ความเชี่ยวชาญและให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือ นักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อม มีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและสวยงาม มีความปลอดภัยในการเรียน มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม ไม่มีปัญหา ความรุนแรง การทะเลาะวิวาทและปัญหาอบายมุข มีการจัดค่ายทางวิชาการให้นักเรียนทุกคน มีกฎระเบียบ วินัยที่ดี จบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงานและสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี

ปัจจัยด้านหลักสูตร หมายถึง หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนในระดับอาชีวศึกษามีคุณภาพ ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและสามารถศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปได้หลังสำเร็จการศึกษาไป ประกอบด้วย การเลือกเรียนสายอาชีพเพราะเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาที่เป็นที่นิยม ตรงตามความต้องการของ ตลาดงาน สามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี และมีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ได้ทั้งเรียนในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี)

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง ผู้ใกล้ชิดของนักเรียนที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพประกอบด้วย ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) และได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก หรือสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปทางด้านครอบครัวของนักเรียน เช่น ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง การสนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง

ปัจจัยด้านการมีงานทำ หมายถึง นักเรียนที่เรียนจบสายอาชีพแล้วมีงานทำแน่นอนและเป็นงานที่ดีประกอบด้วย การเรียนสายอาชีพจบแล้วได้ทำงานในบริษัททั้งภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ และเรียนจบมีงานทำแน่นอน

ประโยชน์ของการวิจัย

1. สถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. สถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการแนะแนวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
3. สถานศึกษาจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับตลาดแรงงานซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

1. ความหมายของการตัดสินใจ
2. ทฤษฎีการตัดสินใจ
3. แนวคิดการตัดสินใจ
4. กระบวนการตัดสินใจ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา

แนวคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษา

1. ความหมายของการอาชีวศึกษา
2. ความสำคัญของการอาชีวศึกษา
3. ประเภทของการอาชีวศึกษา
4. แนวทางการจัดการศึกษาการอาชีวศึกษา

บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

1. ความหมายของการตัดสินใจ

การตัดสินใจ (Decision Making) คือความหมายของการตัดสินใจ นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้

บาร์นาร์ด (Barnard) (2555 : ออนไลน์) อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่าเป็นเทคนิควิธีที่ลดทางเลือกลงมาให้เหลือเพียงทางเดียว

ไซมอน (Simon) (2555 : ออนไลน์) อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และทางเลือกจากงานต่าง ๆ ที่มีอยู่

มูดี (Moody) (2555 : ออนไลน์) อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง ได้ให้ความหมายว่า

การตัดสินใจเป็นการกระทำที่ต้องทำเมื่อไม่มีเวลาที่จะหาข้อเท็จจริงอีกต่อไป ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือเมื่อใดถึงจะตัดสินใจว่าควรหยุดหาข้อเท็จจริง แนวทางแก้ไขจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข ซึ่งการรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายและการใช้เวลา

กิบสันและอิวาน เชวิช (Gibson and Ivancevich) (2555 : ออนไลน์) อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญขององค์การที่ผู้บริหารจะต้องกระทำอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสาร (information) ซึ่งได้รับมาจากโครงสร้างองค์การ พฤติกรรมบุคคล และกลุ่มในองค์การ

โจนส์ (Jones) (2555 : ออนไลน์) อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจองค์การว่าเป็นกระบวนการ ที่จะแก้ไขปัญหาขององค์การ โดยการค้นหาทางเลือกและเลือกทางเลือกหรือแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้นกล่าวได้ว่า การตัดสินใจ คือ ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ การตัดสินใจ เป็นส่วนหนึ่งของบทบาทของผู้บริหารที่เกิดจากตำแหน่งและอำนาจที่เป็นทางการ คือบทบาทการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) บทบาทผู้จัดการสถานการณ์ที่เป็นปัญหา (Disturbance Handler) บทบาทผู้จัดทรัพยากร (Resource Allocator) และบทบาทผู้เจรจาต่อรอง (Negotiator)

สุภัทสร คชขม (2558 : 21) กล่าวว่า "การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการในการเลือกเพื่อการปฏิบัติที่มีทางเลือกอยู่หลายทาง และมีผลลัพธ์ที่มีความแตกต่างกันในการตัดสินใจนี้จะมีขั้นตอนที่เริ่มต้นจากการที่ได้ตระหนักถึงปัญหา จนไปถึงขั้นตอนสุดท้ายจะนำไปสู่การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลที่ดีที่สุด"

วิทวัส เหล่ามะลอ (2562 : 4) กล่าวว่า "การตัดสินใจ หมายถึง ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ"

กริฟฟิธส์ (Griffiths, 1959 ; อ้างถึงใน พระธนิต อธิจิตโต, พระพงษ์ศักดิ์ สนมโน และ สุวิมล สวรร. 2559 : 43) ให้ความหมายว่า "การตัดสินใจเป็นการศึกษาทางเลือกทางการปฏิบัติโดยการคิดการเลือกทางเลือกที่แตกต่างกัน"

สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจ (Decision Making) คือ เป็นกระบวนการและเป็นเทคนิควิธีการของการหาโอกาสที่จะตัดสินใจ การหาทางเลือกที่พอเป็นไปได้ และทางเลือกจากงานต่าง ๆ ที่มีอยู่ ลดทางเลือกลงมาให้เหลือเพียงทางเดียว การศึกษา พิจารณาและวิเคราะห์ปัญหา ประเมินทางเลือก รวมถึงเลือกทางเลือกที่เหมาะสม เพื่อจัดการกับปัญหาหรือโอกาสที่เกิดขึ้น เป็นการกระทำ

ที่หาข้อเท็จจริง ปัญหาที่เกิดขึ้น แนวทางแก้ไขจะเปลี่ยนแปลงไปตามปัญหาที่ต้องการแก้ไข การรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวข้องกับการกระทำที่อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสาร (information) ซึ่งได้รับมาจากโครงสร้างองค์การ พฤติกรรมบุคคล และกลุ่มในองค์การ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ ดังนั้นกล่าวได้ว่า การตัดสินใจ คือ ผลสรุปหรือผลขั้นสุดท้ายของกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ทรัพยากร และบุคคล สามารถนำไปปฏิบัติและทำให้งานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

2. ทฤษฎีการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจตามแนวคิดของไซมอน (Simon, 1997) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลาย ๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นหนทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์การ การตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญและเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหาร หรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน และการควบคุม สำหรับทฤษฎีการตัดสินใจนั้น Plous (1993) กล่าวว่า การตัดสินใจของมนุษย์สามารถจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ การตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีบรรทัดฐาน (Normative theory) และการตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีพรรณนา (Descriptive theory) การตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีบรรทัดฐานเป็นกระบวนการตัดสินใจที่มนุษย์ควรยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ส่วนการตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีพรรณนาจะเป็นการมุ่งอธิบายกระบวนการตัดสินใจของมนุษย์ตามที่เกิดขึ้นในมนุษย์ทั่วไป (สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ, 2560 : 147) วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง กล่าวว่า การตัดสินใจของบุคคล เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลนั่นเอง

วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 (2565 : 1108) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารองค์การของผู้บริหาร ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้นำขององค์การในการอำนวยความสะดวกให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่องค์การได้กำหนดไว้ ดังนั้นผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจึงต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้และเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ นอกจากนี้แรงขับเคลื่อนจากสถานการณ์นับเป็นส่วนสำคัญต่อการเลือกใช้วิธีการตัดสินใจของผู้บริหารได้แก่ ลักษณะและขนาดขององค์กร วัฒนธรรมองค์กร ความสามารถและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยมีปัจจัยการตัดสินใจ 3 ประการ คือ แรงขับเคลื่อนในตัวผู้บริหาร แรงขับเคลื่อนจากผู้ใต้บังคับบัญชา และแรงขับเคลื่อนจากสถานการณ์ (Tannenboun & Shemidt, 1973) ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจนั้นขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ 1) ค่านิยม 2) ประเภทของครอบครัว 3) ทรัพยากรครอบครัว 4) ทิศทางของเศรษฐกิจสังคมเศรษฐกิจของประเทศจะส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจ (Oppenheim, 1979)

ทฤษฎีการตัดสินใจ เป็นการนำแนวความคิดที่มีเหตุผล ที่ใช้ในการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจและทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจ (วรพจน์ บุชราคมวดี. 2550 : 110) ดังนี้

1. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามวิธีการตัดสินใจ สามารถจำแนกทฤษฎีการตัดสินใจตามวิธีการตัดสินใจออกเป็น 3 วิธี ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการคาดการณ์ มีการใช้เทคนิคการคาดการณ์ และการพยากรณ์เข้ามาประกอบการตัดสินใจ เช่น การพยากรณ์โดยใช้แนวโน้ม เป็นต้น

1.2 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยการพรรณนา เป็นการใช้กระบวนการวิจัยเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจดังนั้นต้องมีการพิสูจน์และเห็นจริงจึงจะดำเนินการตัดสินใจได้บางครั้งเรียกว่าการตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์

1.3 ทฤษฎีการตัดสินใจโดยกำหนดความเป็นทฤษฎีที่คำนึงถึงว่าแนวทางการตัดสินใจควรจะเป็นหรือน่าจะเป็นอย่างไร จึงสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้

2. ทฤษฎีการตัดสินใจจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจ สามารถจำแนกทฤษฎีการตัดสินใจโดยการจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การตัดสินใจโดยคนเดียว เป็นการตัดสินใจโดยคน ๆ เดียวจะทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ มักจะใช้ธุรกิจขนาดย่อมที่มีผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้ที่ใกล้ชิดปัญหาและทราบข้อมูลได้ดีกว่า

2.2 การตัดสินใจโดยกลุ่ม เป็นการตัดสินใจที่ยึดทีมงาน และคณะกรรมการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจเป็นการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เมื่อใดก็ตามที่ต้องการความร่วมมือผู้บริหาร จึงควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้นการกระจายอำนาจ และการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจจึงจำเป็นสำหรับองค์การในอนาคต

ปิยะนุช เหลืองงาม (2552 : 20) ได้สรุปว่า ในบรรดาทฤษฎีที่สำคัญของการตัดสินใจ อาจจำแนกได้อย่างน้อย 2 ประเภท ดังนี้

1. ทฤษฎีบรรทัดฐาน (Normative Theory) เป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะสำคัญ คือ จะคำนึงถึงว่า แนวทางการตัดสินใจ น่าจะเป็นหรือควรจะเป็นเช่นใด จึงจะสามารถบรรลุถึงเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจ ได้ ซึ่งการพิจารณาว่าแนวทางใดเป็นแนวทางที่น่าจะเป็น หรือควรจะเป็นนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของบุคคลแต่ละคน ซึ่งอาจจะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันก็ได้ดังนั้นการใช้ทฤษฎีนี้ ตัดสินใจในประเด็นปัญหาใดๆก็ตามจึงมีลักษณะที่ขึ้นอยู่กับ มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะเป็นเครื่องกำหนดว่ามีปัญหานั้น ๆ น่าจะเป็นหรือควรจะตัดสินใจอย่างไร จึงจะดีที่สุด ถูกต้องเหมาะสมที่สุด ซึ่งในทรรศนะของบุคคลอื่น ที่มีมาตรฐานความพึงพอใจที่แตกต่างกันอาจจะเห็นว่าไม่เหมาะสมก็ได้ ด้วยเหตุนี้

การตัดสินใจ โดยใช้ทฤษฎีจึงมีลักษณะการพรรณนาแบบอุดมทัศน์ (Idea Type) มากกว่าจะเป็นแบบวิเคราะห์ถึงสภาพที่แท้จริง

2. ทฤษฎีพรรณนา (Descriptive Theory) คือ เป็นทฤษฎีการตัดสินใจที่มีลักษณะแตกต่างกับทฤษฎีแรก กล่าวคือ เป็นทฤษฎีที่มีสาระสำคัญที่ว่า การตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาหนึ่งๆ จะต้องกระทำอย่างไร จึงจะสัมฤทธิ์ผลได้ไม่ว่าผลของการตัดสินใจนั้นจะเป็นที่ชื่นชอบหรือพึงพอใจของผู้ตัดสินใจหรือไม่ก็ตาม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ การตัดสินใจโดยใช้ทฤษฎีนี้ จะพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ความรู้สึกนึกคิดใด หรือค่านิยมส่วนตัวของผู้ตัดสินใจมาเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจโดยมุ่งเน้น ให้การตัดสินใจเป็นไปอย่างมีเหตุผล มีถามถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของบุคคลทั่วไป ดังนั้น จึงได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่แน่นอน ตลอดจนมีการนำเอาเทคนิคสมัยใหม่ๆ เข้ามาช่วยในการตัดสินใจด้วย เพื่อที่จะให้การตัดสินใจนั้นมีความถูกต้องเหมาะสมที่สุด

สรุปได้ว่าทฤษฎีทางการตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากหลายๆ ทางเลือกที่ได้พิจารณาหรือประเมินอย่างดีแล้วว่าเป็นหนทางให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์การ การตัดสินใจเป็นสิ่งสำคัญ และเกี่ยวข้องกับหน้าที่การบริหาร หรือการจัดการเกือบทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดการองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การประสานงาน และการควบคุม การตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีบรรทัดฐานเป็นกระบวนการตัดสินใจที่มนุษย์ควรยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเพื่อบรรลุจุดหมายที่ต้องการ ส่วนการตัดสินใจบนพื้นฐานของทฤษฎีพรรณนาจะเป็นการมุ่งอธิบายกระบวนการตัดสินใจของมนุษย์ตามที่เกิดขึ้นในมนุษย์ทั่วไป จำแนกตามวิธีการตัดสินใจ เช่น โดยการคาดการณ์ การพรรณนา ทฤษฎีการตัดสินใจโดยกำหนดความเป็นทฤษฎีที่คำนึงถึงว่าแนวทางการตัดสินใจควรจะเป็นหรือน่าจะเป็นอย่างไร จึงสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการตัดสินใจได้ การจำแนกตามบุคคลที่ตัดสินใจได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ เช่น การตัดสินใจโดยคนเดียว เป็นการตัดสินใจโดยคน ๆ เดียวจะทำให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ส่วนการตัดสินใจโดยกลุ่ม เป็นการตัดสินใจที่ยืดเยื้อมีงาน และคณะกรรมการเป็นผู้ร่วมตัดสินใจเป็นการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

3. แนวคิดการตัดสินใจ

วุฒิชัย จานง อ่างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำทอง (2555 : ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการบริหารงานหรือการจัดการเพราะว่าการพิจารณาตัดสินใจในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หากมีข้อมูลจะนำมาใช้ในการพิจารณาไม่เพียงพอแล้ว การตัดสินใจมักจะเป็นไปในรูปที่ผู้บริหารกระทำไปตามความรู้ความสามารถของตนเอง หรือการเรียกประชุมผู้ที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ซึ่งการตัดสินใจในกรณีดังกล่าวอาจเกิดข้อผิดพลาดได้ ซึ่งได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ให้แนวคิดในการตัดสินใจไว้ดังนี้

ประสิทธิ์ หนูกุ้ง (2553 : 22) อ้างถึง วุฒิชัย ชมภู เรื่อง รูปแบบพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งหรือจำแนกพฤติกรรมการตัดสินใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การตัดสินใจโดยใช้สามัญสำนึก ประสบการณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ กล่าวคือ จะเป็นการตัดสินใจที่ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนตายตัว แต่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ตัดสินใจ แต่ละคนว่าทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งเหมาะสม หรือเห็นว่าถูกต้อง ทั้งนี้อาศัยสามัญสำนึกที่คาดเดาประสบการณ์ที่เคยตัดสินใจแบบนี้ ซึ่งในทางการบริหารการตัดสินใจแบบนี้จะเสี่ยงต่อผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น อาจจะทำให้องค์การพัฒนาหรือประสบปัญหาตามมา

2. การตัดสินใจโดยใช้เหตุผล เป็นการตัดสินใจที่ใช้หลักเกณฑ์หรือวิธีการที่แน่นอนตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด มิได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของตนเอง คนใกล้ชิดหรือผู้ได้บังคับบัญชา หรือการบีบคั้นจากผู้บังคับบัญชาที่สูงขึ้นไป

โจน (Jones) อ้างถึง สุรคุณ คุณสัตยานนท์ (2558 : 6) อ้างถึง พรพรรณ ต้นเจริญ อริสสา สะอาดนัก เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเลือกใช้แอปพลิเคชันของธุรกิจขนส่งอาหารของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจองค์การไว้ว่า เป็นกระบวนการที่แก้ปัญหาองค์กรโดยจะค้นหาทางเลือก จากนั้นเลือกทางเลือกและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์ (2551 : 6) อ้างถึง พรพรรณ ต้นเจริญ อริสสา สะอาดนัก เรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเลือกใช้แอปพลิเคชันของธุรกิจขนส่งอาหารของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้ว่า เป็นกระบวนการความคิดและการกระทำที่รับรู้โดยการศึกษา การวิเคราะห์ปัญหา หรือโอกาส และการประเมินทางเลือกที่เหมาะสมกับปัญหานั้น

สรุปแนวคิดการตัดสินใจ เป็นกระบวนการทางความคิดโดยใช้สามัญสำนึกและเหตุผล เป็นการตัดสินใจที่ใช้หลักเกณฑ์หรือวิธีการที่แน่นอนตามระเบียบกฎหมายที่กำหนด มิได้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ประสบการณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ การตัดสินใจองค์การ เป็นกระบวนการที่แก้ปัญหาองค์กรโดยจะค้นหาทางเลือก จากนั้นเลือกทางเลือกและแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุด เพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป็นกระบวนการความคิดและการกระทำที่รับรู้โดยการศึกษา การวิเคราะห์ปัญหา หรือโอกาส และการประเมินทางเลือกที่เหมาะสมกับปัญหานั้น

4. กระบวนการตัดสินใจ

กระบวนการตัดสินใจ (Process of decision making) หมายถึง การกำหนดขั้นตอนของการตัดสินใจตั้งแต่ขั้นตอนแรกไปจนถึงขั้นตอนสุดท้าย การตัดสินใจโดยมีลำดับขั้นของกระบวนการดังกล่าว เป็นการตัดสินใจโดยใช้หลักเหตุผลและมีกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นการตัดสินใจโดยใช้

ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นเครื่องมือช่วยในการหาข้อสรุปเพื่อการตัดสินใจ ขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจมีอยู่หลายรูปแบบ แล้วแต่ความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา (Define the problem) เป็นขั้นตอนแรกที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะการระบุปัญหาได้ถูกต้องหรือไม่ย่อมมีผลต่อการดำเนินการในขั้นต่อ ๆ ไปของกระบวนการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการตัดสินใจด้วย ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรระมัดระวังมิให้เกิดความผิดพลาดในการระบุปัญหาขององค์การ ทั้งนี้ผู้บริหารควรแยกแยะความแตกต่างระหว่างอาการแสดง (symptom) ที่เกิดขึ้นกับตัวปัญหาที่แท้จริงเสียก่อน ยกตัวอย่าง เช่น กรณีที่ยอดขายของบริษัทลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจากคุณภาพสินค้าต่ำ จะเห็นว่าการที่ยอดขายลดลง เป็นอาการแสดง และปัญหาที่ต้องแก้ไขได้แก่ การที่คุณภาพสินค้าต่ำ ดังนั้นผู้บริหารที่ชาญฉลาดต้องคอยสังเกตอาการแสดงต่าง ๆ " ทั้งต้องรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นต่อการค้นหาสาเหตุของอาการแสดงเหล่านั้น ซึ่งจะนำไปสู่การระบุปัญหาที่แท้จริงได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย (Identify limiting factors) เมื่อสามารถระบุปัญหาได้ถูกต้องแล้ว ผู้บริหารควรพิจารณาถึงข้อจำกัดต่าง ๆ ขององค์การ โดยพิจารณาจากทรัพยากรซึ่งเป็นองค์ประกอบของกระบวนการผลิต ได้แก่ กำลังคน เงินทุน เครื่องจักร สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ รวมทั้งเวลาซึ่งมักเป็นปัจจัยจำกัดที่พบอยู่เสมอ ๆ การรู้ถึงข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ จะช่วยให้ผู้บริหารกำหนดขอบเขตในการพัฒนาทางเลือกให้แคบลงได้ ตัวอย่างเช่น ถ้ามีเงื่อนไขว่าต้องส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าภายในเวลา 1 เดือน ทางเลือกของการแก้ไขปัญหาการผลิตสินค้าไม่เพียงพอที่มีระยะเวลาดำเนินการมากกว่า 1 เดือน ก็ควรถูกตัดทิ้งไป

ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก (Develop potential alternatives) ขั้นตอนต่อไป ผู้บริหารควรทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ขึ้นมา ซึ่งทางเลือกเหล่านั้นควรเป็นทางเลือกที่มีศักยภาพและมีความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาให้น้อยลงหรือให้ประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่นกรณีที่องค์การประสบปัญหาเวลาการผลิตไม่เพียงพอ ผู้บริหารอาจพิจารณาทางเลือกดังนี้ 1) เพิ่มการทำงานกะพิเศษ 2) เพิ่มการทำงานล่วงเวลาโดยใช้ตารางปกติ 3) เพิ่มจำนวนพนักงาน หรือ 4) ไม่ทำอะไรเลย ในการพัฒนาทางเลือกผู้บริหารอาจขอความคิดเห็นจากนักบริหารอื่น ๆ ที่ประสบความสำเร็จทั้งภายในและภายนอกขององค์การ ซึ่งอาจใช้วิธีการปรึกษาหารือเป็นรายบุคคล หรือจัดการประชุมกลุ่มย่อยขึ้นข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลเหล่านั้นเมื่อผนวกพร้อมกับสติปัญญา ความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์และประสบการณ์ของตนเองจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถพัฒนาทางเลือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก (Analyze the alternatives) เมื่อผู้บริหารได้ทำการพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ โดยจะนำเอาข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกมาเปรียบเทียบกับกันอย่างรอบคอบ และควรวิเคราะห์ทางเลือกในสองแนวทาง คือ 1) ทางเลือกนั้นสามารถนำมาใช้จะเกิดผลต่อเนื่องอะไรตามมา ตัวอย่างเช่น ถ้าโควตาปกติในการผลิตมอเตอร์ของแผนกผลิตเท่ากับ 500 เครื่องต่อเดือน แต่แผนผลิตต้องผลิตมอเตอร์ให้ได้ 1,000 เครื่อง ภายในสิ้นเดือนนี้ โดยมีข้อจำกัดด้านต้นทุนขององค์การว่าจะจ่ายค่าจ้างพนักงานเพิ่มขึ้นไม่เกิน 10,000 บาทเท่านั้น ทางเลือกหนึ่งของการแก้ปัญหาอาจทำได้โดยการจ้างพนักงานทำงานล่วงเวลาในวันหยุดและเวลากลางคืน แต่เมื่อประเมินได้แล้วพบว่าวิธีนี้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นถึง 17,000 บาท ผู้บริหารก็ควรตัดทางเลือกนี้ทิ้งไป เพราะไม่สามารถนำมาใช้ได้ภายใต้ข้อจำกัดด้านต้นทุนอย่างไรก็ตามทางเลือกบางทางเลือกที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดขององค์การก็อาจทำให้เกิดผลต่อเนื่องที่ไม่พึงประสงค์ตามมา เช่น ทางเลือกหนึ่งของการเพิ่มผลผลิต ได้แก่การลงทุนติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะช่วยให้แก้ปัญหาได้ แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับการลดลงของขวัญกำลังใจของพนักงานในระยะต่อมา เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด (Select the best alternative) เมื่อผู้บริหารได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกต่าง ๆ แล้ว ผู้บริหารควรเปรียบเทียบข้อดีและข้อเสียของแต่ละทางเลือกอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาทางเลือกที่ดีที่สุดเพียงทางเดียว ทางเลือกที่ดีที่สุดควรมีผลเสียต่อเนื่องในภายหลังน้อยที่สุด และให้ผลประโยชน์มากที่สุด แต่บางครั้งผู้บริหารอาจตัดสินใจเลือกทางเลือกแบบประนีประนอมโดยพิจารณาองค์ประกอบที่ดีที่สุดของแต่ละทางเลือกนำมาผสมผสานกัน

ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ (Implement the decision) เมื่อผู้บริหารได้ทางเลือกที่ดีที่สุดแล้ว ก็ควรมีการนำผลการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารควรกำหนดโปรแกรมของการตัดสินใจโดยระบุถึงตารางเวลาการดำเนินงานงบประมาณ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ ควรมีการมอบหมายอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการติดต่อสื่อสารที่จะช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ นอกจากนี้ผู้บริหารควรกำหนดระเบียบวิธี กฎ และนโยบาย ซึ่งมีส่วนสนับสนุนให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล (Establish a control and evaluation system) ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการตัดสินใจได้แก่ การสร้างระบบการควบคุมและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริหารได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ข้อมูลย้อนกลับจะช่วยให้ผู้บริหารแก้ปัญหาหรือทำการตัดสินใจใหม่ได้โดยได้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติที่ดีที่สุด

ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำแนวความคิดของพลันเกต และแอตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ได้เสนอลำดับขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจเป็น 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1) การระบุปัญหา ขั้นที่ 2) การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3) การพัฒนาทางเลือก ขั้นที่ 4) การ

วิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5) การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6) การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ และขั้นที่ 7) การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล

5. ปัจจัยในการตัดสินใจ

ได้มีนักวิชาการ กล่าวถึง ปัจจัยในการตัดสินใจไว้ดังนี้

ฉัตรพร เสมอใจ (2550 : 57 ; อ้างถึง ณิชชา สุวรรณวงศ์. 2560 : 18) ได้กล่าวว่า การที่บุคคลจะมีการตัดสินใจที่เหมือนหรือแตกต่างกันนั้นล้วนมีผลมาจากลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแบ่งปัจจัยในการตัดสินใจได้เป็น 2 ประการ คือ ปัจจัยภายใน (Internal Factors) และ ปัจจัยภายนอก (External Factors)

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลในด้านความคิด และการแสดงออกซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยที่ปัจจัยภายในประกอบด้วย องค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการหรือความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทักษะ การรับรู้และการเรียนรู้ ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

1.1 ความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desires) เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและสามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งส่วนใหญ่นิยมใช้คำว่า "ความต้องการ" เมื่อเกิดความจำเป็นหรือความต้องการไม่ว่าในด้านร่างกายหรือจิตใจขึ้นบุคคลจะหาทางที่จะตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการนั้น

1.2 แรงจูงใจ (Motivate) เมื่อบุคคลเกิดปัญหาทางกายหรือในจิตใจขึ้นและหากปัญหานั้นไม่รุนแรงเขาอาจปล่อยวาง ไม่คิด ไม่ใส่ใจ หรือไม่ทำการตัดสินใจใด แต่หากปัญหานั้น ขยายตัวหรือเกิดความรุนแรงยิ่งขึ้นเขาก็จะเกิดแรงจูงใจในการพยายามที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) เป็นลักษณะนิสัยโดยรวมของบุคคลที่พัฒนาขึ้นมาจากความคิด ความเชื่อ อุปนิสัยและสิ่งจูงใจต่าง ๆ ระยะเวลาและแสดงออกมาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีผลต่อการกำหนดรูปแบบในการตอบสนอง (Reaction) ของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน

1.4 ทักษะ (Attitude) เป็นการประเมินความรู้สึกหรือความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคล โดยทักษะจะมีผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคล ดังนั้นเมื่อเราต้องการให้บุคคลใด ๆ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเราจะต้องพยายามที่จะเปลี่ยนทัศนคติของเขาก่อน แต่ในความเป็นจริง ทัศนคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยากเนื่องจากเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในจิตใจ ดังนั้นการปรับตัวให้เข้ากับพฤติกรรมของบุคคลย่อมกระทำได้ง่ายกว่าการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลซึ่งต้องใช้ความเข้าใจ แรงพยายามและระยะเวลาดำเนินการที่ยาวนาน

1.5 การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการของบุคคลในการยอมรับความคิด หรือการกระทำของบุคคลอื่น ก้าวแรกของการเข้าสู่ความคิดในการสร้างความต้องการแก่บุคคลต้อง สร้างให้เกิดการรับรู้ก่อน

1.6 การเรียนรู้ (Learning) เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดจากการรับรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนแปลงและคงอยู่ในระยะยาว ดังนั้นหากมีการรับรู้แต่ยังไม่มีเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมก็ยังไม่ถือว่าเป็นการเรียนรู้

2. ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรม โดยปัจจัยภายนอกแบ่งออกเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่

2.1 สภาพเศรษฐกิจ (Economy) เป็นสิ่งที่กำหนดอำนาจซื้อของผู้บริโภคทั้งในรูปของตัวเงินและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

2.2 ครอบครัว (Family) การเลี้ยงในภาพครอบครัวที่แตกต่างกันส่งผลให้บุคคลมีความแตกต่างกัน เช่น กรดตอบสนองต่อความต้องการต่อผลิตภัณฑ์ของบุคคลจะได้รับอิทธิพลจากครอบครัวซึ่งครอบครัวมีผลต่อพฤติกรรมบุคคลได้สูงกว่าสถาบันอื่น ๆ เนื่องจากบุคคลจะใช้ชีวิตในวัยเด็กซึ่งเป็นวัยซึมซับและเรียนรู้ลักษณะอันจะก่อให้เกิดเป็นนิสัยประจำของบุคคลไปตลอดชีวิต เป็นต้น

2.3 สังคม (Social) กลุ่มสังคมนรอบ ตัวของบุคคลมีผลต่อการปรับพฤติกรรมของบุคคลให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันของสังคม เพื่อการยอมรับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสังคม หรือที่เรียกว่ากระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ประกอบด้วยรูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyles) ค่านิยมของสังคม (Social Values) และความเชื่อ (Believes) นอกจากนี้สังคมอาจเป็นได้ทั้งสังคมอาชีพและสังคมท้องถิ่นทำให้ต้องศึกษาถึงลักษณะของสังคมเพื่อจะทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลของสังคมที่มีต่อการอยู่ร่วมกันของมนุษย์โดยเฉพาะบรรทัดฐาน (Norms) ที่สังคมกำหนด

2.4 วัฒนธรรม (Culture) เป็นวิถีการดำเนินชีวิตที่สังคมเชื่อถือเป็นสิ่งดีงามและยอมรับมาปฏิบัติเพื่อให้สังคมดำเนินและมีพัฒนาการไปได้ด้วยดี บุคคลในสังคมเดียวกันจึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามวัฒนธรรมเพื่อการอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม โดยวัฒนธรรมเป็นกลุ่มของค่านิยมพื้นฐาน (Basic Values) การรับรู้ (Perception) ความต้องการ (Wants) และพฤติกรรม (Behaviors) ซึ่งเรียนรู้จากการเป็นสมาชิกของสังคมในครอบครัว ชุมชน และสังคม จึงเป็นรูปแบบหรือวิถีทางในการดำเนินชีวิตที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยอมรับ

2.5 ตัวกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimul) โอกาสที่ผู้บริโภคจะได้พบเห็น รู้สึกคุ้นเคยกับสินค้าหรือบริการนั้น โดยใช้เครื่องมือทางการตลาด คือ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด ซึ่งทำให้ผู้บริโภคมีความไว้วางใจและความยินดีที่จะใช้สินค้านั้น

2.6 สภาพแวดล้อม (Environment) การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทั่วไป เช่น ความแปรปรวนของสภาพอากาศ การขาดแคลนน้ำหรือเชื้อเพลิง ผลกระทบของปรากฏการณ์ I Ninyo เป็นต้น

อัยยยุทธ สุนทรศารทูล (2547:34) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไว้ 4 ด้าน คือ

1. ปัจจัยทางด้านสังคม เช่น วัฒนธรรมประเพณีค่านิยมความเชื่อหลักธรรมของสังคม ระบบการศึกษาและสิ่งแวดล้อม

2. ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น อาชีพ การทำมาหากินรายได้ การเพิ่มผลผลิตอาหาร เงินทุน และสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

3. ปัจจัยด้านผู้ตัดสินใจ เช่น ระดับการศึกษาระดับสติปัญญาความรู้ในเรื่องต่างๆ ประสบการณ์เดิมวุฒิภาวนิสัยอารมณ์และความจำเป็นส่วนตัวของผู้ตัดสินใจ

4. ปัจจัยด้านเวลาสถานที่และข้อเท็จจริงทั้งนี้ เพราะ การตัดสินใจที่กระทำในเวลา สถานที่และข้อเท็จจริงที่ได้รับมีปริมาณและคุณภาพแตกต่างกันวิธีเลือกใช้อาจจะแตกต่างกันด้วย

รีดเดอร์ (Reeder. 1996 : 179-182 อ้างถึง ชูชัย เทพสาร. 2546 : 8-10) กล่าวว่า การตัดสินใจในรูปแบบจิตวิทยาสังคมนั้นโดยทั่วไปรูปแบบทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและพฤติกรรมของมนุษย์นั้นสถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจโดยบุคคลจะแปลง สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและการเมืองเหล่านั้นเข้าสู่ตัวคนๆนั้นซึ่งการแปลงปัจจัย ภายนอกมาสู่ตัวบุคคลนี้จะอยู่ในรูปของความเชื่อ (Beliefs) และความไม่เชื่อ (Disbeliefs) ซึ่ง ความเชื่อและความไม่เชื่อเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรมดังนั้น ปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอกโดยตรงการตัดสินใจและการกระทำ ทางสังคมของบุคคลจะประกอบด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อหลายๆอย่างรวมกันและการ กระทำทางสังคม(Social Action) ประกอบด้วยกลุ่มของปัจจัยหลายประการบุคคลอาจ ตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกัน แต่ปัจจัยหรือเหตุผลการตัดสินใจจะแตกต่างกันเหตุผล ดังกล่าว ประกอบด้วย

1.) ปัจจัยดึงดูด (Pull Factors) ประกอบด้วย

(1) เป้าหมายหรือจุดมุ่งหมาย (Goals) คือกิจกรรมวัตถุประสงค์ลักษณะความ เชื่อความรู้กิจธุระหรือสภาพความเป็นอยู่ที่คุณต้องการความมุ่งหมายที่จะให้บรรลุผลในการ กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นผู้กระทำจะมีการกำหนดเป้าหมายหรือจุดประสงค์ไว้ล่วงหน้าและ ผู้กระทำพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์หรือเป้าหมายนั้น

(2) ความเชื่อ (Belief Orientation) คือการรับรู้หรือความเข้าใจของแต่ละคนหรือของกลุ่มต่อสิ่งที่เกิดขึ้นความเชื่อนั้นเป็นผลมาจากการที่บุคคลได้รับรู้ไม่ว่าจะเป็น แนวคิดหรือความรู้ที่ตนเองซึ่งความเชื่อจะมีผลต่อการตัดสินใจของบุคคลและพฤติกรรมทาง สังคมบุคคลในกรณีที่ว่าคุณค่าและจะเลือกรูปแบบของพฤติกรรมบนพื้นฐานของความเชื่อที่ตน ยึดมั่นอยู่ซึ่งความเชื่อนี้ (ราชบัณฑิตยสถาน.2525 : 25) ได้ให้คำนิยามว่าคือการยอมรับ ข้อเสนอใดข้อเสนอหนึ่งว่าเป็นความจริงความเชื่อทำให้เกิดภาวะทางจิตใจในแต่ละบุคคลซึ่งอาจ

เป็นพื้นฐานสำหรับการกระทำโดยสมัครใจของบุคคลนั้นแต่อย่างไรก็ตามความเชื่อนี้จะส่งผลให้บุคคลกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้นก็ไม่ได้

(3) ค่านิยม (Value Standard) เป็นสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเองเป็นความเชื่ออย่างหนึ่งที่มีลักษณะค่อนข้างถาวรผู้กระทำเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบที่จะยึดถือปฏิบัติตามค่านิยมของมนุษย์หรือของผู้กระทำทางสังคมจะแสดงออกทางทัศนคติและพฤติกรรมของผู้กระทำทุกรูปแบบดังนั้น ค่านิยมจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมของบุคคลโดยบุคคลพยายามที่จะกระทำให้สอดคล้องกับค่านิยมที่ตนเองยึดถืออยู่

(4) นิสัยและขนบธรรมเนียม (Habit and Customs) คือแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วและสืบต่อกันมาด้วยประเพณีซึ่งถ้ามีการละเมิดก็จะถูกบังคับด้วยการที่สังคมไม่เห็นชอบด้วยในการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำเช่นไม่มีการอนุมัติไม่มีการร่วมพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของมนุษย์หรือของผู้กระทำทางสังคมส่วนหนึ่งเนื่องมาจากแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้ให้แล้ว

2) ปัจจัยผลักดัน (Push factors) ประกอบด้วย

(1) ความคาดหวัง (Expectation) เป็นการรับรู้ของผู้กระทำทางสังคมว่าบุคคลอื่นกลุ่มหรือสังคมโดยทั่วไปต้องการให้เชื่อหรือรู้สึกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์นั้นหรือกล่าวได้ว่าความคาดหวังคือท่าทีของบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัวเองซึ่งคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นถือปฏิบัติและกระทำในสิ่งที่ตนต้องการดังนั้นในการตัดสินใจในการเลือกกระทำพฤติกรรมของบุคคล (Social Action) ส่วนหนึ่งจึงขึ้นอยู่กับความคาดหวังและท่าทีของบุคคลอื่นด้วย

(2) ข้อผูกพัน (Commitment) เป็นสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าเขาถูกผูกมัดที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือประเด็นปัญหาที่ตนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมทั้งนี้ผู้กระทำจะทำตามคำสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่นดังนั้นข้อผูกพันจึงมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมเพราะผู้กระทำตั้งใจจะกระทำสิ่งนั้นๆเนื่องจากเขารู้ว่ามีข้อผูกพันที่จะต้องกระทำ

(3) การบังคับ (Forces) เป็นตัวช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจกระทำได้เร็วขึ้นเพราะขณะที่ผู้กระทำตั้งใจกระทำสิ่งต่างๆเป็นความเชื่อที่อยู่ในใจของผู้กระทำว่าตนเองต้องตัดสินใจหรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งโดยที่ตนเองรู้สึกว่าไม่มีทางเลือกอื่นอีกนอกจากจะต้องประพฤติปฏิบัติตามในสถานการณ์ที่ผู้กระทำตั้งใจกระทำสิ่งต่างๆแต่ยังไม่แน่ใจว่าจะกระทำดีหรือไม่นั้นการบังคับจะเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจปฏิบัติได้เร็วขึ้นดังนั้นการบังคับจึงมีส่วนสำคัญในการตัดสินใจและการกระทำทางสังคมเนื่องจากบุคคลมักมีความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติเมื่อถูกบังคับให้ทำ

3) ปัจจัยความสามารถหรือปัจจัยสนับสนุน (Able Factors)

(1) โอกาส (Opportunity) คือ ความเชื่อของผู้กระทำที่มีต่อสถานการณ์หรือทางเลือกที่มีอยู่ซึ่งเมื่อผู้กระทำพิจารณาแล้วเห็นว่าภายใต้สถานการณ์นั้นมีช่องทางจังหวะเวลาที่เหมาะสมและเปิดโอกาสให้เลือกกระทำได้นั้นการที่บุคคลจะตัดสินใจและประพฤติปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดลงไปจึงขึ้นอยู่กับโอกาสที่มีในสถานการณ์นั้น

(2) ความสามารถ (Ability) คือ การรับรู้ของผู้กระทำเกี่ยวกับกำลังหรือพลังของตนเองในการที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดใดจนบรรลุผลสำเร็จภายใต้สถานการณ์นั้นๆผู้กระทำจะตระหนักถึงความสามารถของตนเองก่อนที่การตัดสินใจและกระทำทางสังคมเพราะรู้ว่าถ้าตัดสินใจกระทำไปแล้วจะมีความสามารถกระทำได้นั่นโดยทั่วไปแล้วบุคคลจะกระทำพฤติกรรมใดๆ จะพิจารณาขีดความสามารถของตนเองเสียก่อน

(3) การสนับสนุน (Support) คือการช่วยเหลือซึ่งผู้กระทำเชื่อว่ากำลังได้รับหรือจะได้รับจากผู้อื่นในรูปแบบต่างๆซึ่งผู้กระทำจะเป็นผู้เลือกดังนั้นบุคคลมักจะมีแนวโน้มเอียงที่ตัดสินใจและกระทำพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเมื่อรู้ว่าจะได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น

สรุปได้ว่าปัจจัยในการตัดสินใจ การที่บุคคลจะตัดสินใจเลือกที่เหมือนหรือแตกต่างกันมาจากลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก รวมถึงปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านผู้ตัดสินใจ ปัจจัยด้านเวลา สถานที่และข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่ดีที่สุดและเหมาะสมมากที่สุด การที่บุคคลจะมีการตัดสินใจที่เหมือนหรือแตกต่างกันนั้นล้วนมีผลมาจากลักษณะทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล ปัจจัยภายใน (Internal Factors) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคลในด้านความคิดและการแสดงออกซึ่งมีพื้นฐานมาจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยที่ปัจจัยภายในประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความจำเป็น ความต้องการหรือความปรารถนา แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ทัศนคติ การรับรู้และการเรียนรู้ ความจำเป็น (Needs) ความต้องการ (Wants) และความปรารถนา (Desires) แรงจูงใจ (Motivate) บุคลิกภาพ (Personality) ทัศนคติ (Attitude) การรับรู้ (Perception) การเรียนรู้ (Learning) ปัจจัยภายนอกเป็นปัจจัยที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมรอบตัวของบุคคลซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดและพฤติกรรม เช่น สภาพเศรษฐกิจ (Economy) ครอบครัว (Family) สังคม (Social) วัฒนธรรม (Culture) ตัวกระตุ้นทางการตลาด (Marketing Stimul) สภาพแวดล้อม (Environment) การตัดสินใจในรูปแบบจิตวิทยาสังคมรูปแบบทางจิตวิทยาสังคม (Social Psychology) ที่เกี่ยวกับการตัดสินใจและพฤติกรรมของมนุษย์ สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองเป็นปัจจัยภายนอกจะมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจโดยบุคคลจะแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง จะอยู่ในรูปของความเชื่อ (Beliefs) และความไม่เชื่อ (Disbeliefs) ซึ่งความเชื่อและความไม่เชื่อเป็นเหตุผลที่บุคคลใช้ในการตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรม จะ

ประกอบด้วยความเชื่อและความไม่เชื่อหลายๆอย่างรวมกันและการกระทำทางสังคม(Social Action) ประกอบด้วยกลุ่มของปัจจัยหลายประการบุคคลอาจตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่ปัจจัยหรือเหตุการณ์กระตุ้นใจจะแตกต่างกันที่มีปัจจัยดึงดูด ปัจจัยผลักและปัจจัยความสามารถหรือปัจจัยสนับสนุนเข้ามาเกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา

งานวิจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งแสดงรายละเอียดการสังเคราะห์ดังนี้

วิชาญ หงส์ปิ่น (2561 : 29-35) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านภาพลักษณ์วิทยาลัยและด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ และด้านเหตุผลส่วนตัว

พีรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ.วิทยานิพนธ์จาก การศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมของระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับแรกคือ ด้านแรงจูงใจใ้กับการศึกษาต่อ ($\mu = 3.88$) รองลงมา คือ ด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ($\mu = 3.86$) และรองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ($\mu = 3.83$) ตามลำดับ 2) เมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาโดยรวม พบว่า อันดับแรก คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu = 4.15$) รองลงมา คือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu = 3.93$) และรองลงมา

คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu = 3.88$) ตามลำดับ และเมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายด้าน พบว่า สาขาวิชาการศึกษาท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยในระดับมากที่สุด และทุกสาขาวิชาให้ความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพ ในภาพรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงจากปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านหลักสูตร/ สาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการมีงานทำ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านสื่อ การประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านรายได้ / ค่าตอบแทน ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทั้ง 7 ปัจจัยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและอันดับสุดท้ายคือ ปัจจัยด้านสถานภาพทาง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เรียนจบมีงานทำแน่นอน ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง มีหลักสูตร/ สาขาวิชาที่ได้ทั้งเรียนในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี) และเลือกเรียนเพราะเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาที่เป็นที่นิยมตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถหางานทำได้ง่ายซึ่งทั้ง 5 ข้อ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีโครงการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาจนจบการศึกษา รองลงมาคือ มีทุนการศึกษาให้เรียนฟรีจนจบการศึกษา และได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก

พระอรรถพล อุดมพล (ปะกาไส) (2558 : 187-189) ได้วิจัยเรื่อง การตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการบริหารการจัดการและการบริการ ด้านกิจการนักเรียน/นักศึกษา ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม

อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ ได้แก่ เป้าหมาย ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีและความเคยชิน ปัจจัยผลักดัน ได้แก่ ความคาดหวัง พันธะสัญญาและแรงเสริม และปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ โอกาส ความสามารถในการสนับสนุนผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถเก็บข้อมูลที่มีคุณภาพจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 351 ชุด โดยใช้ค่าความถี่ คำร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษพบว่านักเรียนในระดับชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 351 คนที่เลือกเรียนสาขาอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงรายนั้น เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงส่วนใหญ่อายุ 16 ปี เกรดเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.01-3.00 จำนวนพี่น้องในแต่ละครอบครัว 2 คน และมักจะเป็นลูกคนแรก que เลือกเรียนสายอาชีพนี้ บิดามารดาจะอาศัยอยู่ด้วยกัน มีภูมิลำเนาจะอยู่ในจังหวัดเชียงราย ผู้ปกครองมีวุฒิ การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้ส่งบุตรหลานมาเรียนต่อสายอาชีพ อาชีพผู้ปกครองส่วนมากจะเป็นพนักงานเอกชน รายได้เฉลี่ย 200,000 บาทต่อปี จากปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงราย พบว่าปัจจัยดังต่อไปนี้ได้ค่าเฉลี่ย 4.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 ปัจจัยผลักดันได้ค่าเฉลี่ย 4.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 และปัจจัยสนับสนุนได้ค่าเฉลี่ย 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 แสดงว่าปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยนั้น มีระดับความสอดคล้องมากที่สุด โดยนักเรียนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยผลักดันมาก เพราะสามารถทำให้นักเรียนจบการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนด มีโครงการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา มีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และที่สำคัญ เรียนจบแล้วมีงานทำและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย.วิทยานิพนธ์.สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. สถานศึกษามีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์อาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ภาพลักษณ์ทั่วไปของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาโดยการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักการและรูปแบบของการจัดเรียน

อาชีวศึกษา การจัดสรรทุนและปัจจัย เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาและการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนามาตรฐานวิชาชีพ 2) ภาพลักษณ์ด้านสถานศึกษา โดยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศักยภาพ ความสามารถ ความสำเร็จ รางวัลผลงานแห่งความภาคภูมิใจของผู้ที่เรียนอาชีวศึกษา 3) ภาพลักษณ์ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยมีการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน 4) ภาพลักษณ์ด้านการฝึกงาน 5) ภาพลักษณ์ด้านการพัฒนาการศึกษาสู่มาตรฐานสากล

จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยา ศรี มาติลโกวิท (2564 : 6) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ โดยผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทั้งหมด 6 ด้านได้แก่ 1) เพศ (SEX) 2) เกรดเฉลี่ย (GPA) 3) สถานภาพทางเศรษฐกิจหรือระดับรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (SES) 4) โครงการอาชีวะพันธุ์ใหม่ (NEWG) / โครงการทวิภาคี (DUAL) 5) โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา (JOBOP) 6) ความต้องการแรงงานของในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve (SCU)

นรินทร์ กัลยาวงศ์ (2560 : 160) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร 15 โดยผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทั้งหมด 4 ด้านได้แก่ 1) ด้านความถนัด / ความสนใจ 2) ด้านความคาดหวังของนักศึกษา 3) ด้านสถานศึกษา 4) ด้านความต้องการของนักศึกษา

สุพรรณ ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร โดยผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีทั้งหมด 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านภาพลักษณ์ และ 3) ด้านเหตุผลส่วนตัว

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวของนักเรียน จากแนวคิดของนักวิชาการหลายท่าน ซึ่งแสดงรายละเอียดการวิเคราะห์และสังเคราะห์ดังตาราง

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เลือกเรียนสาย อาชีพของนักเรียน	งานวิจัย										
	วิชาญ หงส์บิน 2561	พิรณิ แสงศิริชัย. 2564	กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8,2564	พระอรรคพล อดุลยโธ (ปะกาโล) 2558	อรรถกฤต อินทะโย 2560	ภัคชดา เสรีรัตน์. 2560	สุพรรณารมลา ดวน 1 จิราพร ขมสวน 2563	นรินธรณ์ กัลยาวัศ 2560	ศิริยา ขอบเชือกกลาง' และจรรยาตรี มาติลโกวิท 2564	จำนวน	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ร้อยละ	
ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนตัว								√	1	11.11	
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	√	√	√		√	√	√	√	7	77.77	
ปัจจัยด้านหลักสูตร	√		√				√		3	33.33	
ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์ วิทยาลัย	√		√	√	√	√	√	√	7	77.77	
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมและ จุดเด่นของสถานศึกษา	√								1	11.11	
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง			√			√		√	3	33.33	
ปัจจัยด้านสถานภาพทางการเงิน (การเรียนสายอาชีพมี ทุนการศึกษา)			√					√	2	22.22	
ปัจจัยด้านรายได้/ค่าตอบแทน (หารายได้ระหว่างเรียน)			√						1	11.11	
ปัจจัยด้านการมีงานทำ (การเรียน จบสายอาชีพแล้วมีงานทำ แน่นอน)			√		√			√	3	33.33	

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ เลือกเรียนสาย อาชีพของนักเรียน	งานวิจัย									
	วิชาญ หงส์บิน 2561	พิริภูมิ แสงศิริชัย 2564	กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8, 2564	พระอรรถพล อดุลย์ไพโรจน์ (ปะกาไส) 2558	อรุณกฤต อินทะโย 2560	ภัคชดา เสรีรัตน์ 2560	สุพรรณารมลา ดาม 1 จิราพร ชมสวน 256	นรินทร์ณ กัลยาวัศ 2560	ศิริยาญ ขอบเจริญกลาง และจรรณศิริ มาดิลกโกวิท 2564	ร้อยละ
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	ร้อยละ
ปัจจัยด้านสื่อการประชาสัมพันธ์			√	√					2	22.22
ปัจจัยด้านการบริหารการจัดการ และการบริการ				√					1	11.11
ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และ สิ่งแวดล้อม		√		√					2	22.22
ปัจจัยด้านกิจการนักเรียน/ นักศึกษา				√					1	11.11
ปัจจัยด้านกลยุทธ์ทางการตลาด		√							1	11.11
ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการศึกษา		√							1	11.11
ต่อ										

จากการสังเคราะห์งานวิจัยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ข้อที่มีความถี่มากที่สุดคือ 1) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว(7) 2) ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์วิทยาลัย (4) 3) ปัจจัยด้านหลักสูตร (3) 4) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) และ 5) ปัจจัยด้านการมีงานทำ (3) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.2 สรุปผลการสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ลำดับ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
1.	ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	7	77.77

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ลำดับ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
2.	ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์วิทยาลัย	7	77.77
3.	ปัจจัยด้านหลักสูตร	3	33.33
4.	ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3	33.33
5.	ปัจจัยด้านการมีงานทำ	3	33.33

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยของนักวิชาการได้พิจารณาเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดหรือความหมายของปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ไว้ ดังนี้

วิชาญ หงส์ปิ่น (2561 : 29-35) ได้กล่าวว่า ด้านข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านภาพลักษณ์วิทยาลัยและด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ และด้านเหตุผลส่วนตัว

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้กล่าวว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก(EEC) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 2 ข้อมึระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง และ มีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพของตนเอง

อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้กล่าวว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว หรือด้านปัจจัยสนับสนุน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพราะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน เลือกศึกษาต่อเพราะสถานศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนให้เรียนตามความถนัดของตนเอง เลือกศึกษาต่อเพราะเป็นสถานศึกษาที่สนับสนุนให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ เลือกศึกษาต่อเพราะผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนเพราะจบมาแล้วมีอาชีพ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัวได้ เลือกศึกษาต่อเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถต่อยอดธุรกิจของครอบครัวได้

นรินทร์ กัลยาวงศ์ (2560 : 160) ได้กล่าวว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความถนัด / ความสนใจ อยู่ในระดับมาก

สุพรรณ ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10) ได้กล่าวว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.49 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร อันดับแรกคือ เพื่อนสนิทเลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ โดยมีค่าเฉลี่ย 3.74 อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ เพื่อนเลือกเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยแห่งนี้เป็นจำนวนมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 3.67 อยู่ในระดับมากและอันดับสุดท้าย คือ ผู้ปกครองของนักเรียนสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่ง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.04 อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ

พิรุณ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้กล่าวว่า ระดับความสำคัญปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 หัวข้อ คือ 1) เจตคติ 2) การรับรู้ 3) ค่านิยม และ 4) การตัดสินใจ มีจำนวน 20 ข้อย่อย พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนสายวิชาชีพสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระ และช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เพื่อนที่เรียนสายอาชีพชักชวนเลือกเรียนสายวิชาชีพ

ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านนักเรียน หมายถึง สภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยมการเรียนต่อ ความรู้สึกที่บุคคล พึงปรารถนาและปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตโดยการกระทำของตนเอง ที่ส่งผลต่อการเรียนต่อ ทำให้เกิดการยอมรับหรือความต้องการของสังคม และการประสบความสำเร็จในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจต่อการเรียน ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของความคิดเห็นที่มีอยู่ และเป็นตัวกำหนดแนวทางของนักเรียนในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ กระบวนการปฏิบัติงานที่ดีตามเกณฑ์บังคับซึ่งการปฏิบัติงานที่สังเกตเห็นได้และบ่งชี้ถึงคุณสมบัติ หรือมาตรฐานที่กำหนดที่ตนตั้งไว้ ความสนใจด้านอาชีพ จะเลือกประกอบอาชีพใดในอนาคต โดยนำเอาผลการสำรวจในด้านต่าง ๆ มาประมวลเพื่อประกอบการพิจารณา เช่น มีบุคลิกภาพแบบใด ความสามารถด้านใด ชอบทำกิจกรรมอะไร สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราพิจารณาตนเองได้ว่าเราควรประกอบอาชีพอะไร ซึ่งหากเลือกอาชีพได้ตรงกับคุณสมบัติของตนเองจะทำให้ประกอบอาชีพนั้นอย่างมีความสุข และมีผลงานที่มีประสิทธิภาพ ความถนัดด้านอาชีพ อาชีพในอนาคตได้อย่าง

ถูกต้องเหมาะสมกับตัวเองได้นั้น บุคคลต้องรู้จักความถนัด ความสามารถที่ได้รับจากประสบการณ์ และการฝึกฝนจนเกิดเป็นทักษะของตนเองความถนัดด้านอาชีพอาจสังเกตได้จากการที่บุคคลทำกิจกรรมใด หรือสิ่งใดแล้วทำได้ดี คล่องแคล่วทำแล้วประสบความสำเร็จ

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง มีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพของตนเอง มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน สถานศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนให้เรียนตามความถนัดของตนเองที่สถานศึกษาที่สนับสนุนให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆ ผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนเพราะจบมาแล้วมีอาชีพ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัว สามารถต่อยอดธุรกิจของครอบครัวได้ นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตร เพื่อนสนิท เลือกเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยแห่งนี้ โดยมีเพื่อนเลือกเข้าเรียนต่อในวิทยาลัยแห่งนี้เป็นจำนวนมาก ผู้ปกครองของนักเรียนสำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่ง ปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 หัวข้อ คือ 1) เจตคติ 2) การรับรู้ 3) ค่านิยม และ 4) การตัดสินใจ การเรียนสายวิชาชีพสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระ และช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อนที่เรียนสายอาชีพชักชวนเลือกเรียนสายวิชาชีพ สภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่านิยม การเรียนต่อเจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่ ความสนใจด้านอาชีพ มีบุคลิกภาพแบบใด ความสามารถด้านใด ชอบทำกิจกรรมอะไร สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราพิจารณาตนเองได้ว่าเราควรประกอบอาชีพอะไร ซึ่งหากเลือกอาชีพได้ตรงกับคุณสมบัติของตัวเองจะทำให้ประกอบอาชีพนั้นอย่างมีความสุข และมีผลงานที่มีประสิทธิภาพ ความถนัดด้านอาชีพ

2. ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์วิทยาลัย มีนักวิชาการได้ให้แนวคิดหรือ

ความหมายของปัจจัยด้านภาพลักษณ์วิทยาลัย ไว้ ดังนี้

วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านภาพลักษณ์วิทยาลัยและด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ และด้านเหตุผลส่วนตัว

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 2 ข้อมียกระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ไม่มีปัญหาความรุนแรง การ

ทะเลาะวิวาทปัญหาอบายมุข มีความปลอดภัยในการเรียน และเมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคม เช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี

ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้กล่าวว่า ภาพลักษณ์ของสถาบันหรือคุณภาพสถานศึกษา นักเรียนที่ตัดสินใจเลือกเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยค่ากลางของกลุ่ม (Group Centroid) เป็นบวกเท่ากับ = .439 โดยคุณภาพสถานศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐานคือ .416 แสดงว่าคุณภาพสถานศึกษา มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และผู้ร่วมสนทนากลุ่มส่วนใหญ่เห็นด้วยกับปัจจัยหลักด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยคุณภาพสถานศึกษาที่มีความสามารถในการจำแนกได้เป็นอันดับ 4 สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานบรรลุมাত্রฐานการจัดการศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข มีคุณธรรม นำความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จนเป็นที่ยอมรับจากชุมชน สังคมและสถานประกอบการ มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ สื่อมัลติมีเดีย ฯลฯ ประกอบการสอน สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับจากชุมชน และสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้แนวทางการบริหารจัดการที่จะให้นักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยสนใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้น ดังนี้

1. การบริหารจัดการด้านประชาสัมพันธ์คุณภาพสถานศึกษา เป็นการพัฒนาสถานศึกษา แหล่งเรียนรู้ยุคใหม่ ข้อมูลไปยังผู้ประกอบการและชุมชนภายนอก

1.1 มีผลงานระดับต่าง ๆ นำเสนอโดยจัดทำวิดีโอ เผยแพร่ข่าวสาร กิจกรรม ชิ้นงานที่โดดเด่น และสื่อสังคมออนไลน์ ให้ชุมชน ผู้ปกครอง สถานศึกษา สังเกตอื่น ๆ ได้รับความรู้ รับทราบ ตั้งแต่เรื่องนวัตกรรมที่โดดเด่น ความเข้มแข็ง จุดเด่นของสถานศึกษา

1.2 เน้นการใช้เทคนิคการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง

1.3 ประชาสัมพันธ์วิชาชีพศึกษาเพื่อขยายกลุ่มเป้าหมาย และให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ โดยมีเวลาเรียน 3 ปี และได้รับวุฒิการศึกษาทั้งระดับสามัญศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.4 สร้างมาตรฐานวิชาชีพอาชีวศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ เน้นจัดการศึกษาให้การเรียนรู้ เชื่อมโยงกับโลกอาชีพ โลกของงาน

2. การบริหารจัดการด้านพัฒนาหลักสูตรและบุคลากรสถาบันอาชีวศึกษาให้สามารถจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และครบวงจร ต้องให้ความสำคัญการพัฒนาบุคลากรซึ่งเป็นผู้ใช้หลักสูตร ดังนี้

2.1 การบริหารจัดการด้านหลักสูตรและการสอน ตามความต้องการนักเรียน ผู้ปกครอง และตลาดแรงงาน ห้องเรียนเพื่อวิศวกรรมต้องเรียนคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ ห้องเรียนอาหาร เรียนเคมี ชีววิทยา ไม่จำเป็นต้องเรียนฟิสิกส์ โดยให้มีห้องเรียนตัวอย่างทุกจังหวัด อาจเป็นห้องเรียนในอำเภอและจังหวัด เด็กไม่ต้องเดินทางมาไกลเป็นการลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง

2.2 มีหลักสูตรวิชาเพิ่มเติมที่หลากหลาย โดยเด็กเลือกตามความสมัครใจ โดยมีสาขาที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการนักเรียน และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะสามารถฝึกนักเรียนได้

2.3 ให้สถาบันอาชีวศึกษาจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เน้นให้นักเรียนมีคุณสมบัติหรือทักษะศตวรรษที่ 21 รวมทั้งมีทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ

2.4 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะให้ตรงกับสายวิชาชีพ

2.5 จัดบรรยากาศสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ มีแหล่งประกอบการของสถานศึกษาที่มีคุณภาพ มีความพร้อมของสถานศึกษา บุคลากร วัสดุ และอุปกรณ์

2.6 ควรมีการจัดการสถานที่ฝึกงานให้มีคุณภาพ ตามที่มาตรฐานกำหนดเน้นคุณภาพและขนาดของสถานประกอบการ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้

สุพรรณษา ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10) ได้กล่าวว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เทคโนโลยีฐานเทคโนโลยีจังหวัดสมุทรสาคร อันดับแรกคือเป็นวิทยาลัยที่เปิดสอนหลายสาขาวิชา เป็นวิทยาลัยที่มีคณาจารย์เก่ง และมีความรู้ความสามารถสุดท้ายคือ เป็นวิทยาลัยที่มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม

จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาตรี มาติลกโกวิท (2564 : 73 -74) ได้กล่าวว่า โดยตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษามี 14 ตัว ดังนี้ 1) เพศ (SEX) 2) เกรดเฉลี่ย (GPA) 3) ความสามารถในการสอบเข้าศึกษาได้ (ADM) 4) การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (EDU) 5) สถานภาพทางเศรษฐกิจหรือระดับรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (SES) 6) การสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (FSUP) 7) คำแนะนำหรือการสนับสนุนจากเพื่อน (FRD) 8) ความมีชื่อเสียงของสถาบันที่เลือกศึกษา (REP) 9) โครงการอาชีวะพันธุ์ใหม่ (NEWG) โครงการทวิภาคี (DUAL) 10) ทุนหรือเงินสนับสนุนอื่นด้านการศึกษา (SCS) 11) โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา (JOBOP) 12) รายได้ที่ได้คาดว่าจะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา (EINC) 13) ความต้องการแรงงานของในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve (SCU) 14) ความต้องการแรงงานในพื้นที่ระเบียงเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม สำหรับการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกส์ ไม่เป็นรูปแบบเชิงเส้น จึงต้องมีการปรับให้ความสัมพันธ์ให้อยู่ในรูปแบบเชิงเส้น ในรูปแบบของ Odds ratio หรือสามารถอธิบายได้ว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจเป็นกึ่งเท่าของโอกาสที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจอยู่ในรูป log ของ odds ที่เรียกว่า Logit หรือ Logistics response function ซึ่งการวิเคราะห์

ความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรต้นและตัวแปรตามจะใช้การทดสอบ Chi-Square เพื่อทดสอบว่ากับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสายอาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ EEC ขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวหรือไม่ พบว่าค่าที่ได้มีค่าเท่ากับทั้ง 3 รูปแบบ และมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 แสดงว่า ผลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีพศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ EEC ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร

พระอรรถพล อตุลพล (ปะกาโล) (2558 : 187-189) ได้กล่าวว่า ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา การตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา ได้แก่ ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม มีครูที่ดีมีคุณภาพทางด้านวิชาการและการสอนที่เพียงพอและข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ จัดค่ายทางวิชาการให้นักเรียนทุกคน ทำให้มีความพร้อมด้านวิชาการเพื่อสอบเรียนต่อหรือทำงานตามลำดับ

อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษาหรือด้านปัจจัยดึงดูด ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกชื่อเสียงของสถานศึกษาและสถานศึกษามีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี เลือกที่สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอน เลือกเพราะครูมีความรู้ความสามารถเอาใจใส่ลูกศิษย์ดีและสถานศึกษามีกฎระเบียบวินัยที่ดี

สรุปได้ว่าชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของสถาบันประกอบด้วย ความมีชื่อเสียงของสถาบันที่เลือก ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม มีครูที่ดีมีคุณภาพทางด้านวิชาการและการสอนที่เพียงพอ จัดค่ายทางวิชาการให้นักเรียนทุกคน ทำให้มีความพร้อมด้านวิชาการเพื่อสอบเรียนต่อหรือทำงาน สถานศึกษามีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดี สถานศึกษามีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่ดี ครูมีความรู้ความสามารถเอาใจใส่ลูกศิษย์ดีและสถานศึกษามีกฎระเบียบวินัยที่ดี ไม่มีปัญหาความรุนแรง การทะเลาะวิวาทปัญหาอบายมุข มีความปลอดภัยในการเรียน เรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคม สามารถปฏิบัติงานบรรลุมาตรฐานการจัดการศึกษาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข มีคุณธรรม นำความรู้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จนเป็นที่ยอมรับจากชุมชน สังคมและสถานประกอบการ สถานศึกษามีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีการประชาสัมพันธ์คุณภาพสถานศึกษา มีผลงานระดับต่าง ๆ นำเสนอโดยจัดทำวิดีโอ เผยแพร่นวัตกรรม ชิ้นงานที่โดดเด่น เน้นการใช้เทคนิคการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อประชาสัมพันธ์นำเสนอผลงานสถานศึกษา ครู นักเรียน ที่ประสบความสำเร็จด้านต่าง ๆอย่างต่อเนื่อง สร้างมาตรฐานวิชาชีพอาชีวศึกษาให้เป็นที่ยอมรับ การบริหารจัดการด้านพัฒนาหลักสูตรและบุคลากรสถาบันอาชีวศึกษาให้สามารถจัดการ

เรียนรู้อย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และครบวงจร นักเรียนเลือกตามความสมัครใจ โดยมีสาขาที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการนักเรียน สถาบันอาชีวศึกษาจัดการตามความต้องการนักเรียน ผู้ปกครอง และตลาดแรงงานโดยการจัดห้องเรียนพิเศษ เพื่อตอบสนองการต่อยอดการศึกษาของสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาที่เน้นให้นักเรียนมีคุณสมบัติหรือทักษะศตวรรษที่ 21 รวมทั้งมีทักษะชีวิต และทักษะวิชาชีพ จัดบรรยากาศสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรอาชีวศึกษาให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะให้ตรงกับสายวิชาชีพ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและนักเรียนที่ก้าวเข้าสู่สถานศึกษา จัดการสถานที่ฝึกงานให้มีคุณภาพ ตามที่มาตรฐานกำหนดเน้นคุณภาพและขนาดของสถานประกอบการ ส่งผลต่อการเรียนรู้ วิทยาลัยที่เปิดสอนหลายสาขาวิชา วิทยาลัยที่มีคณาจารย์เก่ง และมีความรู้ความสามารถ เป็นวิทยาลัยที่มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม

3. ปัจจัยด้านหลักสูตร

วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีรรณวิทยพัฒน์ฯ ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเด็นเป็นวิทยาลัยที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา มีจำนวนเทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม ตลอดจนมีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ประเด็นหลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงโดยหลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ มีค่าอยู่ในระดับมากที่สุด ประเด็นหลักสูตรที่เปิดสอนตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน และหลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพอีกทั้งจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้กล่าวว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) คือ มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ได้ทั้งเรียนในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี) เลือกเรียนเพราะเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาที่เป็นที่นิยม ตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถหางานทำได้ง่าย และ มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษาสามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี

สุพรรณ ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9-10) ได้กล่าวว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร คือ หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นด้านทักษะสาขาวิชาชีพ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านหลักสูตร คือ เป็นวิทยาลัยที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา มีจำนวนทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม ตลอดจนมีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงโดยหลักสูตรเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตาม ความต้องการของตลาดแรงงาน และหลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพ มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ได้ทั้งเรียนในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ เลือกเรียนเพราะเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาที่เป็นที่นิยมสามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษาสามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี และหลักสูตรที่เปิดสอนเน้นด้านทักษะสาขาวิชาชีพ

4. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) ได้กล่าวว่า จากตารางที่ 4.9 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และ ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือปัจจัยด้านครอบครัว สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปทางด้านครอบครัวของนักเรียน เช่น ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาในระดับสูงสุดจากสถานศึกษาของผู้ปกครองที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองที่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้จนจบซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่ออาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ประเภทของการหารายได้ของผู้ปกครอง เป็นงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และนำรายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวของตนเอง สนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงสนับสนุนการใส่ใจ การดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในสายการเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง หรืออาชีพที่เป็นความปรารถนา หรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองว่าเมื่อเข้าเรียนแล้วลูกจะต้องมีคุณสมบัติและความสามารถต่าง ๆ ตามสิ่งที่ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนเป็นในอนาคต

จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาศรี มาติลโกวิท (2564 : 73-74) โดยตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษามี 14 ตัว ดังนี้ 1) เพศ (SEX) 2) เกรดเฉลี่ย (GPA) 3) ความสามารถในการสอบเข้าศึกษาได้ (ADM) 4) การศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (EDU) 5) สถานภาพทางเศรษฐกิจหรือระดับรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (SES) 6) การสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง (FSUP) 7) คำแนะนำหรือการสนับสนุนจากเพื่อน (FRD) 8) ความมีชื่อเสียงของสถาบันที่เลือกศึกษา (REP) 9) โครงการอาชีวะพันธุ์ใหม่ (NEWG) โครงการทวิภาคี (DUAL) 10) ทุนหรือเงินสนับสนุนอื่นด้านการศึกษา (SCS) 11)

โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา JOBOP) 12) รายได้ที่ได้คาดว่าจะได้รับเมื่อสำเร็จการศึกษา (EINC) 13) ความต้องการแรงงานของในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย S-curve และ New S-curve (SCU) 14) ความต้องการแรงงานในพื้นที่ระเบียงเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามสำหรับการวิเคราะห์ความถดถอยโลจิสติกส์ไม่เป็นรูปแบบเชิงเส้น จึงต้องมีการปรับให้ความสัมพันธ์ให้อยู่ในรูปแบบเชิงเส้น ในรูปแบบของ Odds ratio หรือสามารถอธิบายได้ว่าโอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ที่สนใจเป็นกี่เท่าของโอกาสที่จะไม่เกิดเหตุการณ์ที่สนใจอยู่ในรูป log ของ odds ที่เรียกว่า Logit หรือ Logistics response function ซึ่งการวิเคราะห์ความสัมพันธ์สำหรับตัวแปรต้นและตัวแปรตามจะใช้การทดสอบ Chi-Square เพื่อทดสอบว่ากับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ EEC ขึ้นกับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวหรือไม่ พบว่าค่าที่ได้มีค่าเท่ากันทั้ง 3 รูปแบบ และมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.000 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้นสามารถปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับ H_1 , แสดงว่าผลกับการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายสามัญและสายอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่ EEC ขึ้นอยู่กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือปัจจัยด้านครอบครัว สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปทางด้านครอบครัวของนักเรียน เช่น ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองที่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้จนจบ อาชีพของผู้ปกครอง เป็นงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และนำรายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวของตนการสนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงสนับสนุนการใส่ใจ การดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในสายการเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง หรืออาชีพที่เป็นความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองว่าเมื่อเข้าเรียนแล้วลูกจะต้องมีคุณสมบัติและความสามารถต่าง ๆ ตามสิ่งที่ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนเป็นในอนาคต คำแนะนำหรือการสนับสนุนจากเพื่อน

5. ปัจจัยด้านการมีงานทำ

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้กล่าวว่า ในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการมีงานทำ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทั้ง 2 ข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เรียนจบมีงานทำแน่นอน และ เรียนจบแล้วได้ทำงานในบริษัททั้งภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ

อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้กล่าวว่า ด้านปัจจัยผลักดัน ผู้ตอบแบบสอบถาม

เลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพราะว่ามีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำ และศึกษาต่อได้ เลือกศึกษาต่อเพราะจบไปแล้วมีงานทำแน่นอน เลือกศึกษาต่อเพราะมี โครงการเงิน กู้ยืมเพื่อการศึกษาและ โครงการหารายได้ระหว่างเรียน จบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตร กำหนดมีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์

จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยา ศรี มาติลโกวิท (2564 : 75) ได้กล่าวว่า ปัจจัยด้านการมี งานทำ เป็นการรับรู้โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา (JOB) มีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการ ตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญ

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการมีงานทำ เรียนจบมีงานทำแน่นอน เรียนจบแล้วได้ทำงานใน บริษัททั้งภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ มีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไป แล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้ เลือกศึกษาต่อเพราะจบไปแล้วมีงานทำแน่นอนมีโครงการเงินกู้ยืมเพื่อ การศึกษาและ โครงการหารายได้ระหว่างเรียน สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตร กำหนด มีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ เป็นการรับรู้โอกาสในการ ทำงานหลังจบการศึกษา (JOB)

แนวคิดเกี่ยวกับการอาชีวศึกษา

1. ความหมายของการอาชีวศึกษา

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่าการศึกษา ดังต่อไปนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 2) ได้ให้ความหมายของ การอาชีวศึกษา ไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง เป็นกระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพพระดับฝีมือระดับเทคนิค และ ระดับเทคโนโลยี

วิลาวัลย์ แสนเผ่า (2552 : 29) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การอาชีวศึกษา ไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะฝีมือ และ ผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ที่ได้รับมาจากการจัดการเรียนการสอนนำมาประกอบอาชีพได้ เพราะผู้เรียนจะได้รับความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในระหว่างที่เรียนภายใน สถานศึกษา

จิตาภา เทียนคำ (2556 : 40) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การ จัดการศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อชีวิต โดยมุ่งให้ผู้ได้รับการศึกษาหรือผู้ฝึกอบรมได้มี สมรรถภาพในการทำงานมีความสามารถในการประกอบอาชีพ รวมทั้งความรู้ความสามารถ และทักษะในการผลิต การแปรรูปและการจำหน่าย

กัญญภัทร์ ชูศรี (2560 : 12) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การ จัดการศึกษา การอาชีวศึกษา หมายถึง การจัดการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะฝีมือในด้าน

การศึกษาวิชาชีพในสาขาวิชาต่าง ๆ ตามความต้องการที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และสามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่าความหมายของการอาชีวศึกษา เป็นกระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนา กำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับ เทคโนโลยี ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะฝีมือ และผู้เรียนสามารถนำเอาความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ได้รับมาจากการจัดการเรียนการสอน นำมาประกอบอาชีพ เลี้ยงตนเองได้ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2. ความสำคัญของการอาชีวศึกษา

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตราที่ 20 ได้ให้ความสำคัญของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดใน สถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษา ของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542 : 11)

การอาชีวศึกษา ถือเป็นการจัดการศึกษาที่มีความสำคัญ เพราะ เป็นการศึกษาที่ มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะฝีมือที่จะประกอบอาชีพได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข โดยอดีตอาชีวศึกษาถือว่าเป็นองค์หนึ่ง ของ การศึกษาที่ประกอบด้วยพุทธิศึกษา พลศึกษา จริยศึกษา และหัตถศึกษาซึ่งแสดงให้เห็นถึงว่า จะต้องพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านปัญญาด้านร่างกาย ด้านความสามารถ และด้านจิตใจเพื่อ ประกอบการสัมมาอาชีพ

การเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ก้าวเข้าสู่สังคมแห่งนวัตกรรมและดิจิทัล บวกกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ หรือ โควิด - 19 ไม่เพียงเป็น ความท้าทายด้านเศรษฐกิจและสังคมที่ต้องปรับตัวให้ทันต่อสถานการณ์ แวดวงการศึกษาก็ต้องมี การปฏิรูปปรับเปลี่ยนบริบทการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสม เพิ่มศักยภาพและขีด ความสามารถตอบโจทย์โลกอนาคต ซึ่งหนึ่งในนั้นก็คือการศึกษาสายอาชีพ หรือ “อาชีวศึกษา” (Vocational Education) ระบบการเรียน จึงเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนพัฒนาให้สอดคล้องกับ ตลาดแรงงานที่ขาดแคลน ให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ตามสิ่งที่ตนเองถนัดและสนใจ พัฒนา รองรับสถานการณ์ของโลกที่มีความก้าวหน้าทางสารสนเทศ เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ดังนั้น ขอนำบทสัมภาษณ์สะท้อนมุมมองแง่คิดและการวิเคราะห์ที่เป็นประโยชน์ โดย ดร.ดวง อันทะไชย สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะประธานกรรมาธิการการศึกษา วุฒิสภา ผ่านรายการพันข่าว วุฒิสภา ออกอากาศเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2567 นำเสนอในหัวข้อ “ส่งเสริมอาชีวศึกษาที่ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง” ระบบการศึกษาในประเทศไทยมีค่านิยมและทัศนคติที่ว่า

“การศึกษา” เป็นหนทางการสร้างคนเพื่อมาประกอบอาชีพ พร้อมทั้งนำความรู้มาพัฒนาประเทศชาติตอบสนองคุณของแผ่นดิน จึงมีการก่อตั้งสถานศึกษารูปแบบราชการ อาทิ โรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนนายร้อยทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ โรงเรียนนายอำเภอ หรือสถานศึกษาการสาธารณสุข อาทิ มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยการพยาบาล เป็นต้น ระบบการศึกษาของประเทศไทยปฏิบัติภายใต้บริบทของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รวมถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับอื่นนำมา เป็นแนวทางการปฏิบัติและดำเนินงาน เพื่อเตรียมความพร้อมวางรากฐานการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศพัฒนาระบบการศึกษาให้เหมาะสม โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำเนินการให้การศึกษาสู่ความสมดุลและยั่งยืน การศึกษาของประเทศไทย ขณะนี้อยู่ในศตวรรษที่ 21 คำว่า “การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21” ย้ำให้เห็นว่า เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวโดยไม่ใช้การปฏิรูปเพียงครั้งคราว แต่ต้องเป็นการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง การศึกษาควรจะมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมให้เยาวชนมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตและสอดคล้องกับสังคมในอนาคต “มุ่งเน้นให้ลดการเรียนรู้ด้านวิชาการแต่ไปเพิ่มการพัฒนาทักษะวิชาชีพให้มากขึ้น” ทั้งในด้านการปฏิบัติจริง การคิดและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา สายพันธุ์ใหม่ หรือ โควิด -19 ระบบการศึกษาของไทยและทั่วโลกก็ต้องปรับเปลี่ยนบริบทการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ให้เหมาะสมกับมาตรการที่ภาครัฐกำหนด การศึกษาสายอาชีพ หรือ “อาชีวศึกษา” มีหลักสูตรที่ทราบดี คือ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาที่เปิดสอนคือทักษะอาชีพ เช่น อุตสาหกรรม เครื่องกล เครื่องยนต์ ไฟฟ้า โยธา คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิการศึกษา วิชาความรู้ตามกฎเกณฑ์การศึกษา วิชาความรู้ในสาขาอาชีพผู้เรียนจะได้รับความรู้จากการฝึกฝน การลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดความชำนาญเชี่ยวชาญ ซึ่งก็เป็นการสร้างงานและสร้างอาชีพ และทุกภาคส่วนควรให้การสนับสนุนส่งเสริมเรื่องกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา ให้แก่ นักเรียนและนักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ให้ได้รับโอกาสการศึกษา หรือส่งเสริมลักษณะอื่นตามความจำเป็นและเหมาะสม ให้แก่การกู้ยืมเงินเพื่อนำไปศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น 3 เดือน หรือ 6 เดือน มีการเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นหลากหลายสาขา คำว่า “อาชีวนำหลักศาสนา เรียนควบคู่วิชาชีพ” ภาษาทางพระพุทธศาสนา หมายถึง “สัมมาอาชีพโดยสุจริต” สำหรับต่างประเทศ คำว่า “อาชีวศึกษา” ความหมาย คือ การพัฒนาความรู้ความสามารถนำไปประกอบการธุรกิจหรือสร้างกิจการของตนเองได้ กระทรวงศึกษาธิการ การให้บริการทางการศึกษาสำหรับประชาชน โดยคำนึงถึงความเป็นมาตรฐาน

เป็นธรรมและทั่วถึงเน้นความเป็นเลิศทางปัญญา วินัย คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ ความเป็นไทยบนพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พิจารณา ศึกษา ติดตาม เสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ก็ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาระบบการศึกษาได้ ติดตามและเป็นฐานเสียงนำเสนอรัฐบาล ซึ่งหัวใจสำคัญในการบริหารงานคือกฎหมายและนโยบายซึ่งเป็นกลไกเครื่องมือสำคัญ ฝ่ายบริหาร คือ คณะรัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการแผ่นดิน ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจพิจารณาให้ถี่ถ้วนถึงความก้าวหน้าการพัฒนาทุกมิติรวมถึงระบบการศึกษา โดยนำรูปแบบแนวทางตัวอย่างการพัฒนาผลงานการวิจัยและโมเดลระบบการศึกษาจากต่างประเทศที่เป็นประโยชน์มาเป็นแนวทางการดำเนินงานขับเคลื่อนให้เกิดความยั่งยืนแก่คนทุกรุ่น ทุกวัย และประเทศชาติ (ดร.ตวง อันไชย 2567 มกราคม 24) ประธานกรรมการการศึกษาคณะรัฐมนตรี สภาวิชาชีพ สัมภาษณ์.

สรุปได้ว่าการอาชีวศึกษาจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอันมากการอาชีวศึกษาเป็นกรณีศึกษาที่มีอยู่คู่กับมนุษย์ตั้งแต่เกิดมนุษย์ในโลก การจัดการศึกษาในสมัยก่อนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะฝีมือที่จะประกอบอาชีพได้ ตลอดจนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนา และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างแท้จริง แต่มาในสมัยปัจจุบันการอาชีวศึกษามุ่งเพื่อสร้างคน และการผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานอาชีพโดยการ เตรียมคนเฉพาะด้านเฉพาะทางเพื่ออาชีพต่าง ๆ เช่น ช่าง การค้าขาย การควบคุมเครื่องจักร อุตสาหกรรม ไม่ทำให้ผู้เรียนล้าสมัย แต่ต้องให้พร้อมที่จะเข้าสู่การงานอาชีพ ผู้เรียนควรได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริง และเรียนรู้ตามวิถีทางความถนัด ความสามารถของแต่ละคนที่แตกต่างกันให้มีคุณภาพอย่างแท้จริงโดยสร้างคนเพื่อสร้างงาน และสร้างงานเพื่อสร้างเศรษฐกิจอันจะเกิดประโยชน์สูงสุดเหมาะสมกับสภาพสังคมและเศรษฐกิจของประเทศชาติ

3. ประเภทของการอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2546 กรมอาชีวศึกษาได้เปลี่ยนโครงสร้างใหม่เป็นสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม เป็นต้นมาถึงปัจจุบัน

ประเภทและระดับการศึกษาของการอาชีวศึกษาของไทย

ปัจจุบันการอาชีวศึกษาของไทยมีทั้งส่วนที่ดำเนินการ โดยสถานศึกษาของรัฐและเอกชน ภายใต้การกำกับควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งที่เป็นโรงเรียนและวิทยาลัยจัดการอาชีวศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีอยู่ 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้จบการศึกษาระดับมัธยมต้นหรือเทียบเท่าเข้าศึกษา 3 ปี มี 7 ประเภทวิชา ได้แก่ (กรมอาชีวศึกษา, 2546: 10)

- 1.1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม
- 1.2 ประเภทวิชาอุตสาหกรรม
- 1.3 ประเภทวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

- 1.4 ประเพณีวิชาศิลปกรรม
- 1.5 ประเพณีวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 1.6 ประเพณีวิชาคหกรรม
- 1.7 ประเพณีวิชาเกษตรกรรม

2. ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นหลักสูตรที่รับผู้ที่จบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า เข้าศึกษา ใช้ระยะเวลา 2 ปี มี 9 ประเพณีวิชา ได้แก่ (กรมอาชีวศึกษา, 2546 : 10)

- 2.1 ประเพณีวิชาอุตสาหกรรม
- 2.2 ประเพณีวิชาบริหารธุรกิจ
- 2.3 ประเพณีวิชาศิลปกรรม
- 2.4 ประเพณีวิชาคหกรรม
- 2.5 ประเพณีวิชาเกษตรกรรม
- 2.6 ประเพณีวิชาประมง
- 2.7 ประเพณีวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 2.8 ประเพณีวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ
- 2.9 ประเพณีวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

4. แนวทางการจัดการศึกษาการอาชีวศึกษา

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้บรรลุวัตถุประสงค์ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 มาตรา 10 กำหนดให้ค่านึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1. การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน
- 2. การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
- 3. การมีส่วนร่วมชุมชน สังคมและสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา
- 4. การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียน และระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง
- 5. การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ
- 6. การระดมทรัพยากรทั้งภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและ

การฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

7. การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

รูปแบบและลักษณะการจัดการอาชีวศึกษาของไทยในปัจจุบัน

โดยที่สาระสำคัญของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยอาศัยรูปแบบการจัดการศึกษาแบบต่าง ๆ ทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน เพื่อจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะวิชาชีพที่จำเป็นในการนำไปประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ซึ่งหากอ้างอิงตามมาตรา 15 ของพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 รูปแบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาก็จะแบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

2. การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของแต่ละกลุ่มบุคคล

3. การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาสโดยการศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคมสภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่น ๆ

หลักสูตรการเรียนการสอน

การเรียนการสอนในระบบอาชีวศึกษาของไทยเป็นการจัดการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญา มี 2 ระดับหลักสูตร คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 7 ประเภทวิชา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 9 ประเภทวิชา ผู้สำเร็จทั้ง 2 ระดับหลักสูตรสามารถที่จะสอบเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของมหาวิทยาลัยหรือสถานศึกษากำหนด โดยหากเป็นผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ก็จะต้องศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 4 ปี ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จะใช้เวลาในการศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี 2-3 ปี (กรมอาชีวศึกษา, 2546 : 11)

สถานศึกษา

มีทั้งส่วนที่รัฐเป็นเจ้าของและดำเนินงานในฐานะหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และส่วนที่เป็นเอกชนดำเนินการภายใต้การกำกับควบคุมของสำนักงานต่าง ๆ ในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยอาจมีชื่อเรียกว่าโรงเรียนหรือวิทยาลัยก็ได้ มีขนาดต่าง ๆ กันตามจำนวน

นักเรียน ตั้งแต่ขนาดเล็กที่มีนักเรียนไม่มากนักจนกระทั่งขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนหลายพันคน กระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ และในระดับอำเภอหลายอำเภอทั่วประเทศ

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ และมีทักษะในอาชีพ ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ประกอบด้วย ทักษะเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐานการคิดแก้ปัญหาการสื่อสารและทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในอาชีพมีคุณลักษณะที่สำคัญในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริตความคิดเชิงบวกความมุ่งมั่นในการทำงานการทำงานร่วมกับผู้อื่นการรักษาสิ่งแวดล้อมและการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนการจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้จากวิทยากรหรือผู้รู้ที่ประกอบอาชีพนั้น ๆ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นต่ออาชีพ เช่น การปฏิบัติงาน การใช้เทคโนโลยี การแก้ปัญหา และความปลอดภัย เน้นปลูกฝังคุณลักษณะที่ดี

บริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ มีประวัติโดยสังเขป เริ่มก่อตั้ง เมื่อ พ.ศ. 2477 เดิมชื่อโรงเรียนการเรือนและฝึกหัดครูประกาศนียบัตรเพชรบุรี ตั้งอยู่ ณ พระราชวังรามราชนิเวศ (วังบ้านปืน) โดยมีพันเอกหลวงอาจศรศิลป์ (เปา เนพุทธิ) เป็นผู้ทำพิธีเปิด และนางสาวศิริพรรณ พลสุเป็นครูใหญ่คนแรก เปิดสอน 2 แผนก คือ แผนกการเรือนและแผนกฝึกหัดครูประกาศนียบัตร พ.ศ.2482 ย้ายมาอยู่ ณ ที่ดินซึ่งเป็นที่เช่าจากทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ ถนนราชวิถี ตัวอาคารเรียนเป็นตึก 2 ชั้น สร้างโดย รัชกาลที่ 5 มีเนื้อที่ประมาณ 12 ไร่ 3 งาน 60 ตารางวา ทรงโปรดเกล้าฯ พระราชทานทรัพย์ร่วมกับข้าราชการ และนักเรียนโรงเรียนมหาดเล็กหลวง เพื่อสร้างตึกอู่พงษ์ไว้เป็นอนุสรณ์ แต่พระองค์เจ้าอู่พงษ์ รัชสมโภช พระราชโอรส ต่อมาเทศบาลเมืองเพชรบุรีทำการวัดสอบเขตที่ดินใหม่ และกำหนดให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ซึ่งมีเนื้อที่ 26 ไร่ 74.89 ตารางวา ใช้เลขที่ 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี แทนเลขที่ 2 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาดีเด่นระดับภาคกลาง พ.ศ. 2532 ได้รับคัดเลือกเป็นสถานศึกษาเร่งรัด พัฒนาดีเด่นระดับภาคกลาง พ.ศ. 2532 ปัจจุบันวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มุ่งมั่นในการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ รับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืน.

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

อาคาร 1 อาคารอู่พงษ์ อาคาร 2 อาคารประชาสัมพันธ์ อาคาร 3 อาคารผลิตผล
อาคาร 4 แผนกวิชาจิตรศิลป์ อาคาร 5 อาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีอาหาร อาคาร 6 แผนก

วิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก อาคาร 7 วิชาพื้นฐาน อาคาร 8 คณะบริหารธุรกิจ อาคาร 9 คณะอุตสาหกรรมท่องเที่ยว อาคาร 10 คณะคหกรรมศาสตร์ หอประชุม เรือนพยาบาล บ้านพักผู้อำนวยการ บ้านพักครู แพลตพักครู อาคารแก้วเจ้าจอม คาเฟ่ศูนย์บ่มเพาะฯ สระน้ำ อาคารรัตนมณี ลานพระพุทธรูป อาคารงานอาคารและสถานที่ อาคารพัสดุ/ห้องดนตรี สนามกีฬาอเนกประสงค์ ป้อมยาม สุขา1 สุขา2 สุขา3

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

ระดับ ปวช. คหกรรมศาสตร์ ผ้าและเครื่องแต่งกาย พาณิชยการ ศิลปกรรม อาหารและโภชนาการระดับ ปวส.การจัดการธุรกิจค้าปลีก การตลาด การบัญชี การโรงแรมและบริการ การเลขา การคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีการถ่ายภาพและวิทัศน์ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม อาหารและโภชนาการตราสัญลักษณ์ประจำวิทยาลัย สีประจำวิทยาลัย เขียว – ขาว เนื้อที่ 26 ไร่ 74.89 ตารางวา ผู้บริหารสถานศึกษา นายวรกร ชยุติกุล (2563 - ปัจจุบัน) ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 1,727 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 169 คน

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่อยู่ : 300 ถนนราชวิถี ตำบลคลองกระแซง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทรศัพท์ : 0-3242-5557, 0-3242-7021 โทรสาร : 0-3242-5557 ต่อ 111

Website : www.pbpvc.ac.th E-mail : pvc_phet@hotmail.com

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี

ประวัติ ความเป็นมาของวิทยาลัยฯ พระครูพิศาลสมณกิจ เจ้าอาวาสวัดยาง อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้เห็นความสำคัญของการศึกษา จึงได้จัดตั้งโรงเรียนและกำหนดชื่อให้เข้ากับยุคสมัยนั้นโดยให้ชื่อโรงเรียนช่างไม้วัดยาง เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2478 สังกัดอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี (ต่อมาพระคุณเจ้าได้เลื่อน สมณศักดิ์เป็นพระเทพวงศาจารย์ อดีตเจ้าคณะจังหวัดเพชรบุรี) ครั้นถึงปี พ.ศ.2480 หลังจากที่เปิดทำการสอนได้ประมาณ 2-3 ปี โรงเรียนช่างไม้วัดยาง ได้โอนไปขึ้นกับเทศบาลเมืองเพชรบุรี ในระยะเวลาต่อมาเมื่อมีผู้สนใจมากขึ้น จึงทำให้บริเวณวัดยางคับแคบเกินไป ไม่สามารถที่จะขยายต่อไปได้อีกแล้วพระครูพิศาล สมณกิจ และครูสงวน มณีแสง ครูใหญ่คนแรกของโรงเรียน ได้ดำเนินการย้ายกิจการทั้งหมดของโรงเรียนมาตั้งที่วัดเลาซึ่งเป็นวัดร้างตั้งอยู่ตรงข้ามพระราชวังรามราชนิเวศน์ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเพชรบุรี ที่ถนนบริพัตรอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งในปัจจุบัน พร้อมกันนั้นได้เปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนช่างไม้เพชรบุรี พ.ศ. 2481 โรงเรียนช่างไม้เพชรบุรี ได้โอนไปสังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2481 รับผู้จบระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เข้าเรียนต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีที่ 1- 3 ตามหลักสูตรกรมอาชีวศึกษา

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 115 ถนนบริพัตร ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง

จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทร. (032) 425705, 425432 โทรสาร (032) 425705
www.pbtc.ac.th อยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดเพชรบุรี เป็นระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร
อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร 129 กิโลเมตร ปัจจุบันมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 30 ไร่ 1 งาน 56 ตารางวา

ทิศเหนือ	ติดต่อกับชุมชนวัดจันทราวาส
ทิศใต้	ติดต่อกับชุมชนต้นมะม่วง
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับชุมชนไร่ชิง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับแนวฝั่งแม่น้ำเพชรบุรี

ตรงข้ามกับพระรามราชนิเวศน์ (วังบ้านปืน) สภาพพื้นที่ของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ไม่สามารถขยายในแนวราบได้ เนื่องจากมีชุมชนอยู่หนาแน่นโดยรอบการเดินทาง การเดินทางโดยรถโดยสารระยะสั้นๆ ในท้องถิ่นหรือโดยพาหนะส่วนตัว ตามเส้นทางถนนบริพัตร เข้าสู่วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ซึ่งสถานที่ตั้ง ห่างจากตลาดวัดเกาะไปทางทิศใต้ ระยะทางประมาณ 1 กิโลเมตรและห่างจากถนนเพชรเกษม มาทางทิศเหนือ ผ่านด้านหลังศูนย์การค้าบิ๊กซี สามแยกต้นมะม่วง แล้วเลี้ยวขวามาถนนบริพัตรรวมระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร เข้าสู่วิทยาลัยเทคนิคบริเวณโดยรอบมีสิ่งอำนวยความสะดวกและแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการจัดการศึกษาอย่างเหมาะสม รวมถึงมีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี มีการเรียนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนั้น อาคารเรียนของวิทยาลัย ประกอบด้วย อาคารเรียน 2 ชั้น 1 หลัง อาคารเรียน 4 ชั้น 2 หลัง อาคารฝึกงานแผนกช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะ ช่างก่อสร้าง ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างเทคนิคอุตสาหกรรม และช่างเทคนิคพื้นฐาน

เนื่องจากสภาพพื้นที่ของวิทยาลัยค่อนข้างคับแคบ อาคารฝึกงานของแผนกช่างต่าง ๆ มีพื้นที่ติดต่อกันและใกล้กับอาคารเรียน การขยายพื้นที่ของวิทยาลัยฯ ทำได้ยาก การขยายพื้นที่ฝึกงานในแนวราบทำได้ยาก จึงสมควรขยายพื้นที่ในแนวตั้ง คือ ปรับเป็นอาคารฝึกงาน 3 หรือ 4 ชั้น สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง

น้ำเงิน หมายถึง ความกล้าหาญ ความอดทน ความมุ่งมั่น

ขาว หมายถึง ความสุภาพ ความซื่อสัตย์ ความมีคุณธรรม

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

ระดับ ปวช.การก่อสร้าง เครื่องกล เครื่องมือกลและซ่อมบำรุงไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โลหะ การระดับ ปวส. การก่อสร้าง เครื่องกล เทคนิคการผลิต เทคนิคโลหะ เทคนิคอุตสาหกรรม ไฟฟ้ากำลังโยธา อิเล็กทรอนิกส์ นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 1,696 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 127 คน

วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี ที่อยู่ : 115 ถนนบริพัตร ตำบลท่าราบ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี 76000 โทรศัพท์ : 0-3242-5432, 0-3242-5705 โทรสาร : 0-3242-5705 ต่อ 105 Website : www.pbtc.ac.th E-mail : plan@technicphet.ac.th

วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี

ประวัติและความเป็นมา ปี พ.ศ. 2535 กรมอาชีวศึกษาได้มอบหมายให้อาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เป็นผู้ประสานงานหาที่ดินสำหรับจัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ต่อมาวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรีได้งบประมาณ (ผูกพันงบประมาณปี 2540 และปี 2541) จำนวน 36 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนและปฏิบัติการของวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2538 วันที่ 30 พฤศจิกายน 2538 นายชวลิต มานวงศ์ ทำหน้าที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี นายมานะ โพธิ์น้อย และนายพนทพงศ์ ยอดทอง ทำหน้าที่ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ผู้ที่ได้รับมอบหมายทั้ง 3 คน ได้ร่วมกันหาที่ดินเพื่อจัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี โดยสำรวจพื้นที่บริเวณ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีหลายแห่ง และเห็นว่าที่ดินในหมู่ที่ 9 ตำบลไร่ส้ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี เป็นพื้นที่ส่วนพระองค์ ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีความเหมาะสมในการจัดตั้งเป็นวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี จึงได้ประสานงานไปยังสำนักงานจัดการทรัพย์สินส่วนพระองค์ เพื่อขอใช้พื้นที่ดังกล่าวจำนวน 40 ไร่ และได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้กรมอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ในพื้นที่ดังกล่าว

ปี พ.ศ. 2539 วันที่ 24 พฤษภาคม 2539 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้งวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี เพื่อเปิดทำการสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น และหลักสูตรพิเศษอื่นๆ ตลอดจนจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิชาชีพต่อยอดในสาขาวิชาที่ใช้เทคโนโลยีสูง ต่อเนื่องจากหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น รวมการสอนวิชาชีพ แก่นักเรียนมัธยมศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้น เพื่อสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและท้องถิ่นเป็นหน้าที่หลักส่วนหน้าที่รอง ให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและหน่วยงานในท้องถิ่นเป็นศูนย์กลางวิชาการแก่ชุมชนและท้องถิ่น โดยสำนักงานชั่วคราวตั้งอยู่วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ขณะเดียวกันการก่อสร้างวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรีก็ดำเนินการตามแผนงานงบประมาณโครงการก่อสร้างวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

อาคาร 1 (อาคารสำนักงาน - หอประชุม พื้นที่ใช้สอย 960 ตารางเมตร) 1 หลัง อาคาร 2 (อาคารเรียนและปฏิบัติการ พื้นที่ใช้สอย 1,920 ตารางเมตร) 1 หลัง อาคาร 3 (อาคารเรียนและปฏิบัติการ พื้นที่ใช้สอย 1,920 ตารางเมตร) 1 หลัง บ้านพักผู้อำนวยการ (บ้านพักผู้บริหารระดับ 7 - 8) 1 หลัง บ้านพักครู (6 หน่วย) 3 หลังบ้านพักภารโรง (2 หน่วย) 3 หลัง ศูนย์การเรียนรู้ทำน้ำตาลสดวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี 1 หลังป้อมยาม 2 หลัง อาคารโรงฝึกงาน (พื้นที่ไม่ต่ำกว่า 4,000 ตาราง

เมตร) 1 หลัง ห้องครูเวร 1 หลัง ศาลาลูกเสือ/องค์การนักเรียน นักศึกษา 1 หลัง อาคารศรีพิทย
ปัญญา (พื้นที่ต่ำกว่า 1,088 ตารางเมตร 2 ชั้น) 1 หลัง ห้องน้ำ 1 หลัง หอพักนักเรียน (เก่า) 1 หลัง
ลานกีฬา 1 สนาม โรงอาหารวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี 1 หลัง ห้องงานปกครอง และห้องงาน
ประชาสัมพันธ์ 1 หลัง อาคารโรงฝึกงาน (ชั้นเดียว) 1 อาคาร ศูนย์บาติก มัธยม 1 หลัง หอพัก
นักเรียน (2ชั้น) 1 หลัง อาคารหลังคาคลุมเอนกประสงค์ 1 หลัง

ปี พ.ศ. 2543 วันที่ 20 กรกฎาคม 2543 วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ได้ย้ายสำนักงาน
เข้าพื้นที่ทำการของวิทยาลัย สารพัดช่างเพชรบุรีที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 40 ไร่ ณ
เลขที่ 93 หมู่ที่ 9 ตำบล ไร่ส้ม อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ติดกับวัดเขานันไดอิฐ และได้เปิดทำการ
สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น 75 - 150 ชั่วโมง รวม 11 รายวิชา ปีการศึกษา 2544 นี้ วิทยาลัย
สารพัดช่างเพชรบุรี ได้เปิดสอนหลักสูตรวิชาการระยะสั้นรายวิชาต่างๆเพิ่มขึ้นหลากหลายตามความ
ต้องการของผู้สนใจและตลาดแรงงาน รวมทั้งเริ่มเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
สาขางานยานยนต์เป็นปีการศึกษาแรก และในปีการศึกษานี้มีผู้เรียนทุกหลักสูตรทุกรุ่น

ปี พ.ศ.2565 วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ดำเนินการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรที่
หลากหลายให้กับนักเรียน นักศึกษา ได้แก่หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร และ
เปิดรับนักเรียนใน ปีการศึกษา 2566 ตามนโยบายและแนวปฏิบัติการรับนักเรียน นักศึกษา สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประจำปีการศึกษา 2566 เปิดทำการเรียนการสอนใน
หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นที่หลากหลายให้กับประชาชนทั่วไปทั้งยังทำร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมใน
จังหวัดเพชรบุรีในการเปิดสอนหลักสูตรเรียนร่วม อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)
มีการจัดการศึกษาในหลักสูตรอาชีวะสร้างช่างฝีมือตามแนวทางโรงเรียนพระดาบส รุ่นที่ 5 มีผู้เรียน
จำนวน 12 คน เริ่มจัดการเรียนการสอนหลักสูตรระยะสั้น ห้องเรียนอาชีพ ให้กับโรงเรียนสุวรรณ
รังสฤษฎ์วิทยาลัย โรงเรียนบ้านลาดวิทยา โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์ โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา
โรงเรียนบางตะบูน และหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นแกนประถม/มัธยม มีผู้เรียนหลักสูตร
ประกาศนียบัตร (ปวช.) และมีผู้อบรมหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นประมาณ 7,586 คน มีผู้บริหาร ครู
เจ้าหน้าที่นักการภารโรง พนักงานขับรถและพนักงานทำความสะอาดรวมทั้งสิ้น 60 คน

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562 ปกติ

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ สาขางาน - สาขางานยานยนต์ สาขางานไฟฟ้ากำลัง สาขางาน
เมคคาทรอนิกส์ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี - สาขางานการบัญชี สาขาวิชา
การตลาด - สาขางานการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2563 ระบบทวิภาคี

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล – สาขางานเทคนิคยานยนต์ สาขาวิชาไฟฟ้า – สาขางานไฟฟ้ากำลัง

ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี – สาขางานการบัญชี สาขาวิชาการตลาด-สาขางานการตลาด สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล – สาขางานธุรกิจดิจิทัล

การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) จำนวน 10 สาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการตลาดสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชีสาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

หลักสูตรต่อเนื่องเชื่อมโยงกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (CREDIT BANK) จำนวน 5 สาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาเมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 14 สาขาวิชาดังนี้

งานวัดละเอียดช่างยนต์ งานไฟฟ้ารถยนต์เบื้องต้น เขียนแบบเทคนิค งานเชื่อมและโลหะแผ่น งานไฟฟ้าเบื้องต้น งานติดตั้งไฟฟ้าในอาคาร งานติดตั้งไฟฟ้านอกอาคาร การประมาณการติดตั้งไฟฟ้างานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าเบื้องต้น งานล้างเครื่องปรับอากาศขนาดเล็ก งานพื้นฐานวงจรอิเล็กทรอนิกส์ งานสร้างและพัฒนาหุ่นยนต์ งานเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์ งานเขียนโปรแกรมควบคุมหุ่นยนต์อัตโนมัติ

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม จำนวน 27 สาขาวิชาดังนี้ บัญชีบริการ บัญชีเบื้องต้น สำหรับธุรกิจบริการ บัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีห้างหุ้นส่วน บัญชีบริษัทจำกัด บัญชีภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา โปรแกรมตารางงานเพื่องานบัญชี บัญชีธุรกิจบริการและการเป็นผู้ประกอบการ บัญชีเบื้องต้นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ธุรกิจแฟรนไชส์ หลักการตลาด ขายออนไลน์เพื่อธุรกิจ พิมพ์ไทยด้วยคอมพิวเตอร์ พิมพ์อังกฤษด้วยคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ โปรแกรมพิมพ์เอกสาร Microsoft Word โปรแกรมมัลติมีเดียเพื่องานนำเสนอ Microsoft Power point การใช้โปรแกรมวาดรูป Paint การใช้งานโปรแกรมตัดต่อวิดีโอ โปรแกรมสำหรับงานกราฟิก Photoshop โปรแกรมตารางคำนวณและการจัดการข้อมูล ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์เบื้องต้น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่องานสำนักงาน การติดตั้งและใช้ Application บนอุปกรณ์ smart phone และ tablet ทั้งระบบปฏิบัติการ Android และ IOS ระบบปฏิบัติการ หลักการเขียนโปรแกรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสร้างภาพเคลื่อนไหว 2D 3D

ประเภทวิชาคหกรรม จำนวน 19 สาขาวิชาดังนี้

ออกแบบแฟชั่นด้วยคอมพิวเตอร์ เบเกอรี่เบื้องต้น ขนมอบร่วมสมัย ขนมไทยเบื้องต้น

อาหารจานเดียวทั่วไป ขนมไทยเพื่อการประกอบอาชีพ ขนมไทยยอดนิยม อาหารว่างทั่วไป ธุรกิจ กาแฟเพื่อการประกอบอาชีพ สระผม เซทผม ซอยผม ระดับ 1 ช่างตัดผมชายพื้นฐาน แต่งหน้า ธรรมชาติ ประดิษฐ์ของชำร่วยและของที่ระลึก การประดิษฐ์ของชำร่วยและของที่ระลึกเพื่ออาชีพ งานประดิษฐ์ของชำร่วยและของที่ระลึก 1 งานใบตอง 1 มัลลยมงคลเบื้องต้น งานแกะสลักเบื้องต้น ตกแต่งสถานที่

ประเภทวิชาศิลปกรรม จำนวน 3 สาขาวิชาดังนี้

วาดเขียนเบื้องต้น งานเพ้นท์เบ็ดเตล็ด กีตาร์โฟล์ค

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว จำนวน 3 สาขาวิชาดังนี้

มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับต้น

หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น 100 ชั่วโมง ขึ้นไป จำนวน 12 สาขาวิชาดังนี้

งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีนและดีเซลเบื้องต้น งานเครื่องยนต์แก๊สโซลีน และดีเซล เบื้องต้นงานเครื่องล่างและส่งกำลังรถยนต์เบื้องต้น งานเทคนิคเบื้องต้น บัญชีธุรกิจบริการ และการเป็นผู้ประกอบการ บัญชีเบื้องต้นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ช่างแต่งผมบุรุษระดับต้น (1) ช่างแต่งผมบุรุษระดับต้น (2) การวาดเขียนพื้นฐาน วาดภาพด้วยดินสอ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 1 ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน 2 นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 4,853 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 108 คน แยกเป็นภาค ปกติ นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 55 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 64 คน

สีประจำวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี สีชมพู เหลือง

ดอกไม้ประจำวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ดอกกุหลาบสีชมพู

วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี ที่อยู่ : 93 หมู่ 9 ตำบลไร่ส้ม อำเภอเมือง จังหวัด เพชรบุรี 76000 โทรศัพท์ : 0-3248-8058 โทรสาร : 0-3248-8060 Website : www.phetpoly.ac.th E-mail : phetpoly@phetpoly.mail.go.th

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2514 บนเนื้อที่ซึ่งเดิมเป็นที่ดินของ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จึงเป็นที่มาของชื่อ "เกษตรจอมพล" วิทยาลัยตั้งอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้านสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 2 หลักสูตร คือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาการเกษตรเพื่อชีวิตและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง นอกจากนี้ ยังเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพเกษตรกรรมระยะสั้นตามโครงการอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาชนบท เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านการเกษตรตามความต้องการของตลาดแรงงานและชุมชนในเขต

จังหวัดเพชรบุรีและประจวบคีรีขันธ์[1]ภายในวิทยาลัยมีแหล่งเรียนรู้และแปลงสาธิตด้านการเกษตรที่หลากหลาย ครอบคลุมทั้งพืช สัตว์ และประมง พร้อมส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะจริงและสามารถนำไปประกอบอาชีพหรือพัฒนาต่อยอดในพื้นที่ของตนเองได้

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

อาคารเรียน/อาคารปฏิบัติการ

อาคารเรียน 1 จำนวน 1 หลัง อาคารเรียน 2 จำนวน 1 หลัง อาคารเรียนคณะสัตวศาสตร์ 1 หลัง อาคารอุตสาหกรรม 1 หลัง อาคารช่างกลเกษตร 3 หลัง อาคารพีชกรรม 3 หลัง อาคารธุรกิจเกษตร 2 หลัง อาคารวิทยบริการ/ห้องสมุด 1 หลัง อาคารอเนกประสงค์ 1 หลัง หอประชุม 1 หลัง โรงอาหาร 2 หลัง บ้านพักครู 58 หลัง หอพักนักเรียน ชาย (๖ หลัง) 64 หลัง หอพักนักเรียนหญิง 50 หลัง โรงงานผลิตนมพาสเจอร์ไรส์ 1 หลัง อาคารอื่นๆ อาคารเก็บปุ๋ย 1 หลัง อาคารพัสดุ 1 หลัง อาคารจำหน่ายผลผลิต 1 หลัง โรงงานนม(เก่า) 1 หลัง โรงรีดนม 1 หลัง เรือนเพาะชำ 5 หลัง โรงผสมอาหารสัตว์ 1 หลัง โรงเก็บเครื่องมือฟาร์ม 1 หลัง โรงเก็บรถยนต์ 2 หลัง โรงเพาะเลี้ยงลูกปลา 1 หลัง โรงเก็บหญ้าแห้ง 1 หลัง คอกโคเนื้อ 2 หลัง คอกโคนม 1 หลัง คอกคัตโค 1 หลัง คอกไก่ไข่ทรงตัว 1 หลัง คอกไก่ทั่วไป 3 หลัง คอกสุกร 3 หลัง ป้อมยาม 2 หลัง

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ปัจจุบันเปิดทำการเรียนการสอน 2 ระดับ คือ ปวช. และปวส.ในอนาคตจะเปิดสอนระดับปริญญาตรี)หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ[2] สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาพาณิชยกรรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ระดับปวช. เกษตรศาสตร์ ระดับปวส. เกษตรศาสตร์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีภูมิทัศน์ พืชศาสตร์ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตวศาสตร์ นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 414 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 63 คน

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ที่อยู่ : 59 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทรศัพท์ : 0-3259-4070, 0-3259-4071 โทรสาร : 0-3259-4070, 0-3259-4071 ต่อ 111 Website : www.pkaset.net E-mail : pkaset@thaimail.com

วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย

ประวัติวิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย จัดตั้งเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2539 ตามโครงการจัดตั้ง วิทยาลัยการอาชีพระดับอำเภอในปี พ.ศ. 2539 เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา วิชาชีพ ให้กว้างขึ้นสอดคล้อง เพียงพอกับความต้องการของประชาชน และตรงกับความต้องการ ของตลาดแรงงานในท้องถิ่นรวมทั้งก้าวทันการณื พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนร่วมของประเทศอันเป็น การ เสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของประเทศให้มีคุณภาพ ในการประกอบอาชีพและมีคุณภาพชีวิต

ที่ดีขึ้นตาม นโยบายของรัฐบาล 4 มกราคม 2538 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรี นาย
อลงกรณ์ พลบุตร ได้ทำหนังสือถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการจัดตั้งวิทยาลัย
การอาชีพเขาย้อย จบการปริญญารือของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบุรีทั้ง 3 ท่าน
คือ ส.ส. ยุทธ อังกินันท์ ส.ส.อลงกรณ์ พลบุตร เพื่อเป็นการเตรียม ความพร้อมต่อการขยายตัว
ของภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนในจังหวัดเพชรบุรี 4 มกราคม 2539 สภาตำบลหนองชุม
พลโดยมีนางสาวถนอม คุ่มสวัสดิ์เป็นประธานพิจารณาเห็นชอบการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์
จัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพเขาย้อยโดยการประสานงานจากนายนิพนธ์ ชลวิทย์ นายอำเภอเขาย้อย
นายเสน่ห์ เจริญศักดิ์ ศึกษาธิการอำเภอเขาย้อยเข้ามาทำการสำรวจความพร้อม กับ สจ. ชัย
ณรงค์ ปีก้าว กำนันถนอม คุ่มสวัสดิ์ สารวัตรตำรวจปลัดสมจิตร์ ช่วยพิชัย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ผู้นำชุมชน และคณะแล้วนำเสนอ ต่อที่ดินจังหวัดกรมที่ดินกระทรวงมหาดไทยพิจารณาให้ความ
เห็นชอบในการใช้ ที่ดินสาธารณะประโยชน์ในการ จัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย 18
พฤษภาคม 2541 เริ่มเปิดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช. และหลักสูตรวิชาชีพพระยาศน์จำนวน
2 สาขาวิชาได้แก่สาขาวิชาช่างยนต์และสาขาวิชาพณิชยการ (บัญชี) 17 พฤษภาคม 2542 เริ่ม
เปิดแผนกวิชาช่างไฟฟ้าและจัดการเรียนการสอนหลักสูตร ปวช.ปีละหลักสูตร วิชาชีพพระยาศน์

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

มีเนื้อที่ 99 ไร่ 3 งาน 90 ตารางวา มีอาคาร รวมทั้งสิ้น 8 อาคาร อาคารบ้านพักครู 2
ชั้น จำนวน 3 หลัง อาคารหอพักนักเรียนนักศึกษา 1 ชั้น จำนวน 1 หลังอาคารหอพักนักเรียน
นักศึกษา 4 ชั้น จำนวน 1 หลัง อาคารอำนวยการ จำนวน 1 หลัง อาคารเรียนและปฏิบัติการ 3 ชั้น
อาคารโรงฝึกงาน จำนวน 3 หลัง อาคารวิทยบริการ จำนวน 1 หลัง 2 ชั้น อาคารโดมอเนกประสงค์
จำนวน 1 หลัง

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ.2562 (หลักสูตร 3 ปี)
 - 1.) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาช่างยนต์ - สาขางานยานยนต์
สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง - สาขางานไฟฟ้ากำลัง
 - 2.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี - สาขางานการ
บัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2563 (หลักสูตร 2 ปี)
 - 1.) ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ได้แก่ สาขาวิชาเทคนิคเครื่องกล - สาขางาน
เทคนิคยานยนต์ สาขาวิชาไฟฟ้า - สาขางานทางอุตสาหกรรม
 - 2.) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี - สาขางานการบัญชี สาขาวิชา
เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล - สาขางานธุรกิจดิจิทัล

นักเรียนนักศึกษา ระดับปวช.ระดับ ปวส.ทั้งหมด 235 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 35 คน

วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย ที่อยู่ : 106 หมู่ 5 ตำบลหนองชุมพล อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี 76140 โทรศัพท์ : 0-3244-7597 โทรสาร : 0-3244-7597
Website : www.kycec.ac.th E-mail : master@kycec.ac.th

วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด

วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด ปัจจุบันมีเนื้อที่ 58 ไร่ 69.58 ตารางวา ตั้งอยู่เลขที่ 106 หมู่ที่ 9 ตำบลท่าเสน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี โดยได้รับความเมตตาอนุเคราะห์จากท่าน พระครูโสภณวัชรภรณ์ เจ้าอาวาสวัดเขาทะโมน และเจ้าคณะอำเภอบ้านลาด อนุญาตให้ใช้พื้นที่ในความดูแลของวัดเขาทะโมน มาจัดตั้งวิทยาลัยแห่งนี้ โดยมีผู้อำนวยการท่านแรกมาดำรงตำแหน่ง คือ นายครองศักดิ์ แยมประยูร ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – ตุลาคม 2554 และผู้อำนวยการท่านที่สองคือ นายนิมิตร อาศัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2554 จน ธันวาคม 55 และผู้อำนวยการท่านที่สามคือ นายธีรภัทร์ ไชยสัตย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556 ถึงปัจจุบัน วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด จัดตั้งเมื่อ วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2540 ตามโครงการจัดตั้งวิทยาลัยการอาชีพ ระดับอำเภอ ในปี พ.ศ. 2540 จำนวน 70 แห่งทั่วประเทศ เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาวิชาชีพให้กว้างขวางยิ่งขึ้น สอดคล้องเพียงพอกับความต้องการของประชาชน และตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่นรวมทั้งก้าวทันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมส่วนรวมของประเทศอันเป็นการเสริมสร้างและพัฒนากำลังคนของ ประเทศให้มีคุณภาพในการประกอบอาชีพและมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล การดำเนินงานในปัจจุบัน ระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่เปิดสอน ปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด เปิดทำการสอนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในหลักสูตรปกติ และเปิดทำการเรียนการสอนให้กับผู้ด้อยโอกาส นอกจากนั้นยังเปิดสอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน หลักสูตรเสริมวิชาชีพมัธยมศึกษา หลักสูตรแกนประถมศึกษา โดยเน้นความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเผยแพร่ความรู้ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง(ปวส.)ภาคปกติ และเทียบโอนประสบการณ์ และผู้ด้อยโอกาส ในสาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาพาณิชยกรรม และสาขาการจัดการทั่วไปประเภทวิชาที่เปิดทำการสอน ประกอบด้วย สาขาช่างอุตสาหกรรม เปิดสอนแผนกช่างยนต์ แผนกช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาพาณิชยกรรม เปิดสอนสาขาพาณิชยกรรม แผนกคอมพิวเตอร์ และแผนกการจัดการ นอกจากนั้นยังเปิดหลักสูตรวิชาชีพพระยะสันหลากหลายสาขา วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด มุ่งส่งเสริมการศึกษาในสายอาชีพให้สอดคล้องกับบริบทชุมชนและตลาดแรงงานในท้องถิ่น โดยเน้นการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงควบคู่กับการพัฒนาทักษะชีวิตและคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียน

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

เนื้อที่ของสถานศึกษา 5 ไร่ งาน 69.58 ตารางวา มีอาคาร รวมทั้งสิ้น 10 หลัง มีห้องทั้งสิ้น 96 ห้อง ได้แก่ อาคารเรียนชั่วคราว จำนวน 1 หลัง 16 ห้อง 1 ชั้น อาคารแผนกวิชาเทคนิคพื้นฐาน จำนวน 1 หลัง 6 ห้อง 1 ชั้น อาคารฝึกปฏิบัติงาน จำนวน 1 หลัง 20 ห้อง 3 ชั้น อาคารพลศึกษา จำนวน 1 หลัง 12 ห้อง 3 ชั้น หอประชุม 1 หลัง 4 ห้อง 1 ชั้น โรงอาหาร 1 หลัง 3 ห้อง 1 ชั้น อาคารสำนักงาน จำนวน 1 หลัง 12 ห้อง 1 ชั้น อาคารอำนวยการ จำนวน 11 หลัง 5 ห้อง 1 ชั้น อาคารวิทยบริการ จำนวน 1 หลัง 4 ห้อง. 2 ชั้น อาคารแพลตฟอร์มที่พัก จำนวน 1 หลัง 14 ห้อง 4 ชั้น

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม - แผนกวิชาช่างยนต์ สาขางานยานยนต์/เทคนิคยานยนต์สาขางานตัวถังและรถยนต์/เทคนิคซ่อมตัวถังและสีรถยนต์ - แผนกวิชาช่างไฟฟ้า
2. ประเภทวิชาพลศึกษา - แผนกวิชาการบู้บี้ - แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ - แผนกวิชาการจัดการระดับ ปวช. เครื่องกล ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557

ระดับ ปวส. การก่อสร้าง การจัดการทั่วไป การบัญชี สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาการจัดการทั่วไป สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัลธุรกิจ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เครื่องกล ไฟฟ้ากำลังนักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 800 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 62 คน

วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด ที่อยู่ : 106/1 หมู่ 9 ตำบลท่าเสา อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี 76150 โทรศัพท์ : 0-3258-6488, 0-3258-6489 โทรสาร : 0-3258-6489 Website : www.bicec.ac.th E-mail : banlat@bicec.ac.th

วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒

วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ จัดตั้งเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2551 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการผลิตกำลังคน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านบริการธุรกิจการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นนักเรียนกลุ่มด้อยโอกาส ให้เข้ามาศึกษาต่อแบบอยู่ประจำและนักเรียนที่มีภูมิปัญญาในพื้นที่ มีพื้นที่ดำเนินการในปัจจุบันประมาณ 57 ไร่ ตั้งอยู่เลขที่ 62 หมู่ 6 บ้านหนองจันทร์ ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี โทร/โทรสาร 032-899931 วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ร่วมกับ มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ขยายโอกาสของการศึกษาให้กับนักเรียนด้อยโอกาสเป็นโรงเรียนราชประชานุเคราะห์สายอาชีวศึกษา ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา 23 ปี ที่วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ได้ปฏิบัติงานร่วมกับ

โรงเรียนวังไกลกังวล มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม โดย นายขวัญแก้ว วัชโรทัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นผู้ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนมาโดยตลอดท่านได้เห็นความแออัดของสถานที่ความต้องการของผู้เรียนในสายอาชีพเพิ่มขึ้นในแต่ละปีมีผู้สมัครเรียนปีละ 1,800-2,000 คน แต่รับได้เพียง 750 คน วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวลเป็นสถานที่ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน ควรได้รับการขยายโอกาส ให้นักเรียนนักศึกษาและเปิดสอนวิชาชีพได้มากยิ่งขึ้นท่านจึงอนุญาตให้ใช้ที่ดินที่ คุณปรียา ฉิมโฉม ได้ทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ และทรงพระราชทานให้มูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ซึ่งตั้งอยู่ที่บ้านหนองจันทร์ ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี เนื้อที่ 27 ไร่ 1 งาน 68 ตารางวา และดำริให้วิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตามแนว พระราชประสงค์ ด้วยการใช้ประโยชน์ที่ดินแปลงนี้จัดตั้งเป็น “ศูนย์การเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติ” เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา “ทำหน้าที่เป็นเมืองหน้าด่านของเมืองหลวงอีกแห่งหนึ่ง” วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล จึงได้จัดทำโครงการหารายได้สร้างศูนย์การเรียนรู้เฉลิมพระเกียรติฯ โดยมีนายขวัญแก้ว วัชโรทัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นที่ปรึกษาและได้รับพระบรมราชานุญาตให้จัดสร้างพระเครื่องบูชาชุดพระเบญจภาคี ภ.ป.ร. เพื่อมอบให้กับผู้บริจาคทรัพย์สมทบทุนและนารายได้ดังกล่าวมาจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมอีกประมาณ 30 ไร่ รวมเป็น 57 ไร่เศษ ต่อมาเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2551 นายขวัญแก้ว วัชโรทัย ประธานกรรมการบริหารมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้หารือร่วมกันกับ นายเฉลียว อยู่สีมารักษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะ ที่วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล พร้อมเยี่ยมชมการจัดการศึกษาร่วมกันระหว่างวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวลและมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียมและดูสถานที่ ณ บ้านหนองจันทร์ ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี จึงมีมติเห็นชอบตรงกันที่จะตั้งเป็นสถานศึกษาแห่งใหม่เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ในมหามงคลสมัยแห่งการครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปีและทรงเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา โดยให้ชื่อว่า “วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการวังไกลกังวล” โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะรับนักเรียนที่ด้อยโอกาส เข้าศึกษาในสาขาธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและสาขาอื่นในปีต่อไป เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการตลาดแรงงานด้านธุรกิจบริการในท้องถิ่นสร้างงานสร้างอาชีพ โดยให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง ในฐานะภาคธุรกิจเป็นผู้ใช้แรงงาน นักเรียนที่รับเข้าศึกษาจะเป็นนักเรียนแบบอยู่ประจำส่วนหนึ่งและไปกลับส่วนหนึ่ง เพื่อเป็นการฝึกการประกอบอาชีพจริงในสถานประกอบการพร้อมกับการเรียนควบคู่กันไปวิทยาลัยฯ แห่งนี้ก็เปรียบเสมือน “โรงเรียน-ราชประชานุเคราะห์สายอาชีพศึกษา” ซึ่งจะรับนักเรียนในพระราชานุเคราะห์ นักเรียนจากหน่วยงานต่างๆ ที่มีความประสงค์ขอรับการช่วยเหลือซึ่งจะเป็นไปตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส สำหรับ วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการวังไกลกังวล

ปัจจุบัน ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัย-การอาชีพวังไกลกังวล ๒” เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 การจัดการศึกษา วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ มีการลงนามความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อร่วมกัน ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ สนองความต้องการของตลาดแรงงานในท้องถิ่น ในการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงภายในสถานศึกษาและการฝึกประสบการณ์ทักษะวิชาชีพในสถานประกอบการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการฝึกประสบการณ์ อีกทั้งมุ่งผลิตและพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องตามปรัชญาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา “วิชาการเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง” วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้กับนักเรียนกลุ่มด้อยโอกาส ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพในสายอาชีพด้านบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยบูรณาการเรียนรู้อบรมร่วมกับภาคธุรกิจในพื้นที่ เพื่อสร้างทักษะอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ข้อมูลด้านอาคารสถานที่

อาคารเรียน อาคารเฉลิมพระเกียรติ 1 หลัง อาคารเรียนและปฏิบัติการ 1 หลัง

อาคารประกอบการ อาคารพลตนักเรียน (ด้านหน้า) 1 หลัง อาคารพลตนักเรียน (ด้านหลัง) 1 หลัง อาคารพลตครู (ด้านหลัง) 1 หลัง อาคารเรียนนวด 1 หลัง อาคารเรือนแถว 1 จำนวน 1 หลัง อาคารเรือนแถว 2 จำนวน 1 หลัง บ้านพักรอ 2 หลัง โรงอาหาร 1 หลัง ห้องน้ำข้างโรงอาหาร 1 หลัง ห้องน้ำข้างอาคารเรียนนวด 1 หลัง อาคารป้อมรักษาความปลอดภัย 1 หลัง อาคารพลต 4 หน่วย 4 ชั้น 1 หลัง อาคารโรงฝึกงาน 1 หลัง อาคารศูนย์วิทยบริการ 1 หลัง อาคารโดมกีฬาอเนกประสงค์ 1 หลังอาคารโรงอาหาร 1 หลัง

ระดับการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอน

1. ประเภทวิชาอุตสาหกรรม - สาขางานช่างยนต์ - สาขางานช่างยนต์ (ทวิศึกษา) - สาขางานไฟฟ้ากำลัง - สาขางานก่อสร้าง - สาขางานเทคนิคเครื่องกล - สาขางานโยธา

2. ประเภทวิชาพาณิชยกรรม - สาขางานการบัญชี - สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3. ประเภทวิชาคหกรรม - สาขางานอาหารและโภชนาการ

4. ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว - สาขางานการโรงแรม - สาขางานท่องเที่ยว

5. ประเภทวิชาศิลปกรรม - สาขางานคอมพิวเตอร์กราฟฟิก

6. ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ - สาขางานการบัญชี - สาขางานเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

นักเรียนนักศึกษาทั้งหมด 746 คน จำนวนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 61 คน

วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒ ที่อยู่ : 62 หมู่ 6 บ้านหนองจันทร์ ตำบลเขาใหญ่

อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทรศัพท์ : 0-3772-461 โทรสาร : 0-3277-2461 Website : www.kkwtech.ac.th E-mail : phetchaburi07@vec.go.th

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน ผู้วิจัยได้รวบรวมดังนี้

วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี 2) เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี และ 3) เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมด้านส่วนตัวของนักศึกษาที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการบัญชี (ปวช.) จำนวน 59 คน โดยการใช้สูตรในการกำหนด กลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (Krejcie & Morgan, 1970) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าสถิติ Independent Sample: t-test และ One way ANOVA : F-test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ด้านข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านภาพลักษณ์วิทยาลัยและด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ด้านสภาพแวดล้อมและจุดเด่นของสถานศึกษาที่นักศึกษาเลือกศึกษาต่อ และด้านเหตุผลส่วนตัว

พีรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ การศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาระดับความสำคัญสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ จำแนกตามสาขาวิชา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ ปีการศึกษา

2562 จำนวน 348 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมของระดับของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อันดับแรกคือ ด้านแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ($\mu = 3.88$) รองลงมาคือ ด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ($\mu = 3.86$) และรองมา คือ ด้านสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานศึกษา ($\mu = 3.83$) ตามลำดับ 2) เมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาโดยรวม พบว่า อันดับแรก คือ สาขาวิชาการท่องเที่ยว ($\mu = 4.15$) รองลงมาคือ สาขาวิชาการบัญชี ($\mu = 3.93$) และรองลงมา คือ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ($\mu = 3.88$) ตามลำดับ และเมื่อศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อจำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายด้าน พบว่า สาขาวิชาการท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับทุกปัจจัยในระดับมากที่สุด และทุกสาขาวิชาให้ความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อทุกด้านอยู่ในระดับมาก

กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพ ในภาพรวมทั้ง 8 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นเรียงจากปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย ดังนี้ ปัจจัยด้านหลักสูตร/สาขาวิชาที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเป็นอันดับ รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการมีงานทำ ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านสื่อ การประชาสัมพันธ์ ปัจจัยด้านรายได้/ค่าตอบแทน ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทั้ง 7 ปัจจัยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและอันดับสุดท้ายคือปัจจัยด้านสถานภาพทาง ซึ่งมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เรียนจบมีงานทำแน่นอน ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องสนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ(อาชีวศึกษา) ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ได้ทั้งเรียนในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี) และเลือกเรียนเพราะเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาที่เป็นที่นิยมตรงตามความต้องการของตลาดงาน สามารถหางานทำได้ง่าย ซึ่งทั้ง 5 ข้อ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีความคิดเห็นเรียงจากค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ โครงการกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา จนจบการศึกษา รองลงมาคือ มีทุนการศึกษา ให้เรียนฟรีจนจบการศึกษา และได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก

พระอรรถพล อุตถพล (ปะกาโส) (2558:187-189) ได้วิจัยเรื่อง การตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด.ผลการวิจัยพบว่า การ

ตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ดจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านการบริหารจัดการและการบริการ ด้านกิจการนักเรียน/นักศึกษา ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม ผลการเปรียบเทียบเปรียบเทียบการตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีเพศ อายุ และรายได้ต่างกันพบว่านักเรียน/นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการตัดสินใจ โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและการบริการ และด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือ คือ ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านกิจการนักเรียน/นักศึกษาและด้านการประชาสัมพันธ์ไม่แตกต่างกันนักเรียน/นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการตัดสินใจ โดยรวมและรายด้าน คือด้านการบริหารจัดการและการบริการ ด้านอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านที่เหลือ คือ ด้านวิชาการและชื่อเสียงของสถานศึกษา ด้านกิจการนักเรียน/นักศึกษา

อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการตัดสินใจศึกษาต่อข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.1) แสดงค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนชั้นปวช.1 ของจังหวัดเชียงราย จากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 351 คนซึ่งประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย คือ

1. ด้านปัจจัยดึงดูด ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกชื่อเสียงของสถานศึกษาและสถานศึกษามีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ดีที่ค่าเฉลี่ย 4.83 เลือกที่สถานศึกษามีการจัดการเรียนการสอนที่ดีค่าเฉลี่ย 4.82 เลือกเพราะครูมีความรู้ความสามารถเอาใจใส่ลูกศิษย์ดีและสถานศึกษามีกฎระเบียบวินัยที่ดีที่ค่าเฉลี่ย 4.81 ตามลำดับ

2. ด้านปัจจัยผลักดัน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพราะว่ามีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.91 เลือกศึกษาต่อเพราะจบไปแล้วมีงานทำแน่นอนหรือไม่ก็ศึกษาต่อได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.88 เลือกศึกษาต่อเพราะมีโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษาและโครงการหารายได้ระหว่างเรียนที่ค่าเฉลี่ย 4.8 เลือกเพราะสามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดที่ค่าเฉลี่ย 4.84 เลือกศึกษาต่อเพราะมีทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่เรียนดีแต่ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่ค่าเฉลี่ย 4.83 ตามลำดับ

3. ด้านปัจจัยสนับสนุน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพราะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชนที่ค่าเฉลี่ย 4.94 เลือกศึกษาต่อเพราะสถานศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนตามความถนัดของตนเองที่

ค่าเฉลี่ย 4.88 เลือกศึกษาต่อเพราะเป็นสถานศึกษาที่สนับสนุนให้นักเรียนสร้างนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีใหม่ๆที่ค่าเฉลี่ย 4.85 เลือกศึกษาต่อเพราะผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนเพราะจบมาแล้วมีอาชีพ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัวได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.82 เลือกศึกษาต่อเพราะเป็นวิชาชีพที่สามารถต่อยอดธุรกิจของครอบครัวได้ที่ค่าเฉลี่ย 4.71 ตามลำดับ

ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1) สถานศึกษามีการดำเนินการเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์อาชีวศึกษาทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. ภาพลักษณ์ทั่วไปของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย หลักการและรูปแบบของการจัดเรียนอาชีวศึกษา การจัดสรรทุนและปัจจัย เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาและการส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนามาตรฐานวิชาชีพ

2. ภาพลักษณ์ด้านสถานศึกษา โดยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับศักยภาพ ความสามารถ ความสำเร็จ รางวัลผลงานแห่งความภาคภูมิใจของผู้ที่เรียนอาชีวศึกษา

3. ภาพลักษณ์ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ โดยมีการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะร่วมกับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ และตลาดแรงงาน

4. ภาพลักษณ์ด้านการฝึกงาน โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ฝึกงานที่ได้มาตรฐาน โดยกำหนดหลักเกณฑ์และแนวดำเนินการต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การฝึกงานที่มีคุณภาพ โดยการจัดทำข้อตกลงระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกงาน วิธีการสอนงาน การนิเทศติดตามและการวัดผลประเมินผลนักศึกษาฝึกงาน

5. ภาพลักษณ์ด้านการพัฒนาการศึกษาสู่มาตรฐานสากล (การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน) โดยมุ่งเน้นที่การจัดทำหลักสูตรอาเซียนศึกษา การพัฒนาภาษาอังกฤษ การสร้างความตระหนักในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรและนักศึกษาได้ใช้ทักษะในการสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในระดับภูมิภาคอาเซียนและต่างประเทศ 2) ระดับความคิดเห็นในภาพรวมของทุกกลุ่มตัวอย่าง พบว่าโดยภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก โดยที่ภาพลักษณ์ทั่วไปของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนภาพลักษณ์ด้านการพัฒนาการศึกษาสู่มาตรฐานสากล (การเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดและอยู่ในระดับมาก 3) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่พบมากที่สุด คือ งบประมาณได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมีการกีดกันอื่นๆมากมายที่นอกเหนือจากการสอน ปัญหาอันดับ 2 คือ งบประมาณไม่เพียงพอและอุปกรณ์/วัสดุฝึกไม่ทันสมัย ส่วนปัญหาอันดับสุดท้ายซึ่งอยู่ในอันดับเท่ากันคือ สถานประกอบการที่มีคุณภาพมีน้อยและ

สถานศึกษามีภาวะเปียบมากเกินไป แนวทางการพัฒนาภาพลักษณ์การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน กล่าวคือ เมื่อเรียนจบแล้วสามารถปฏิบัติได้จริง มีงานทำ มีรายได้ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์เหมาะกับวิชาชีพและการดำรงชีวิตในสังคม นอกจากนี้ ควรใช้ศักยภาพของสถานศึกษา ครู ผู้เรียนในการให้บริการและเพิ่มมูลค่าให้กับชุมชนอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการฝึกอาชีพ การให้บริการความรู้ การซ่อมแซมของใช้ในบ้าน การรวมกิจกรรมชุมชนการช่วยเหลือชุมชนของนักศึกษาและสถานศึกษาอาชีวศึกษา

จิรายุ ขอเชิญกลาง' และจรูญศรี มาตลิกโกวิท (2564 : 6) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีพศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ สรุปผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาความต้องการศึกษาต่อหลังจากจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่เขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 70 มีความต้องการศึกษาต่อสายสามัญหรือมัธยมปลายและร้อยละ 29 มีความต้องการศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาหรือ ปวช. และร้อยละ 1 ยังไม่ต้องการศึกษาต่อหลังจบการศึกษา

2. ปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลทางบวกในการเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ได้แก่ 1) เพศ (SEX) โดยนักเรียนที่เป็นเพศชายมีโอกาสดังกล่าวที่จะตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษามากกว่าเพศหญิง 2) ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในช่วง 2.51-3.00 และ 3) รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาและผู้ปกครอง 20,001 - 30,000 บาท ในส่วนของปัจจัยด้านความต้องการแรงงานและปัจจัยสนับสนุนอื่น ๆ ที่มีผลต่ออิทธิพลในการเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ได้แก่ 1) โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา และ 2) การรับรู้ความต้องการแรงงานของในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (กลุ่มอุตสาหกรรม S-curve และ New S-curve) และโครงการอาชีวะพันธุ์ใหม่/โครงการทวิภาคี (DUAL) ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ปัจจัยที่มีผลต่ออิทธิพลทางลบในการเลือกศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษา ได้แก่ ปัจจัยด้านการศึกษาของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของผู้เรียน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่าระดับการศึกษาสูงสุดของบิดามารดาปริญญาตรีและปริญญาโทมีโอกาสดังกล่าวที่จะตัดสินใจเลือกเรียนต่อสายอาชีวศึกษาลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นรินทร์ณ กัลยาวงศ์ (2560 : 160) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันอาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร 15 สรุปผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 77.00 และเป็นเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00 หลักสูตรการศึกษาส่วนใหญ่ระดับ

ปวช.1 จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และระดับปวส.1 จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 เกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาส่วนใหญ่มากกว่า 3.00 จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมา 2.50 -2.99 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 37.20 น้อยกว่า 2.00 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.40 ประเภทวิชาส่วนใหญ่ช่างอุตสาหกรรม จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 72.30 และพาณิชยกรรม จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นอาชีพเกษตรกร จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา อาชีพรับจ้าง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00 น้อยที่สุด อาชีพนักธุรกิจจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.10 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวส่วนใหญ่ 5,000 - 10,000 จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 รองลงมา 10,001- 15,000 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 27.40 และน้อยสุดคือ มากกว่า 15,000 จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.70

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก (เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความถนัด/ความสนใจอยู่ในระดับมาก ด้านความคาดหวังของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก และด้านความต้องการของนักศึกษาอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม ด้านความถนัด/ความสนใจด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและด้านความต้องการของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่มีหลักสูตรการศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม ด้านความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและด้านความต้องการของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษาต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวมด้านความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษาด้านสถานศึกษาและด้านความต้องการของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีประเภทวิชาต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม ด้านความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและด้านความต้องการของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวม ด้านความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษาและด้านสถานศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านความต้องการของนักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาที่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ โดยรวมด้านความถนัด/ความสนใจ ด้านความคาดหวังของนักศึกษา ด้านสถานศึกษาและด้านความต้องการของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุพรรณ ร่มลำควน และจิราพร ชมสวน (2563 : 9 - 10) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยีจังหวัดสมุทรสาคร ลำดับแรก คือ หลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านภาพลักษณ์และลำดับสุดท้าย คือ ด้านเหตุผลส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ พบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังเช่นที่ได้กล่าวไว้ในข้อมูลหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้สถานศึกษา สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตามความต้องการและสอดคล้องกับสภาพยุทธศาสตร์ของภูมิภาค เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้นำมาทำการสังเคราะห์ ปัจจัยใดที่เป็นปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียน มีปัจจัยที่สำคัญมากที่สุดตามลำดับดังนี้ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำได้มาจากการสังเคราะห์งานวิจัยของ

Jirayu Khwancheungklang, Jarusri Modilokkowitz, and Pruearat Siribhanpatik (2021 : 1) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในพื้นที่เคอร์เริ่มตะวันออก (EEC) ในการเลือกการศึกษาวชิชาชีพเมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนส่วนใหญ่เลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็น 75% โรงเรียนวิชาชีพเป็น 14% และเพียง 7% เลือกที่จะไม่ศึกษาหลังจากเรียนชั้นมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียนที่เลือกเข้าโรงเรียนวิชาชีพ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของพวกเขาคือความต้องการแรงงานที่ส่งสัญญาณทั้งความต้องการแรงงานในพื้นที่ EEC และความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม เช่น ความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม S-Curve & New S-Curve ส่วนเพศและการเสนอสอนคู่สำหรับโรงเรียนวิชาชีพมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการศึกษาวชิชาชีพ เช่นกัน ความแม่นยำในการทำนายสำหรับนักเรียนคือ 86.6% ข้อความผลวิจัยเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมและประกาศให้นักเรียนเรียนต่อในการศึกษาวชิชาชีพซึ่งได้เป็นที่ต้องการมากขึ้นในตลาดแรงงานใน EEC คำสำคัญ : EEC, การศึกษาวชิชาชีพ, ความต้องการในการศึกษา, ความต้องการแรงงาน, การวิเคราะห์โลจิสติกส์แบบทวิภาค

Jeerayu Khowchernklang, Charoonsri Madilokkovit and Pruét Siribanpitak. (2021 : 172) ได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจตะวันออก (EEC) ในการเลือกเรียนสายอาชีพแทนมหาวิทยาลัย : การวิเคราะห์การถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารี" ข้อเสนอและการอภิปราย แบบจำลองการถดถอยโลจิสติกส์แบบไบนารีแสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยห้าประการที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเลือกศึกษาสายอาชีพของนักเรียน ได้แก่ เพศ ความต้องการแรงงาน ความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม S-curve และ New S-curve และโปรแกรมปริญญาสำหรับการศึกษาอาชีพ รวมถึงชื่อเสียงของสถาบัน จากผลการศึกษา สามารถสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักเรียนในการเลือกศึกษาสายอาชีพมี 16 ด้าน ดังนี้ 1) เพศ (SEX) : เพศของนักเรียนที่อาจมีผลต่อการตัดสินใจเลือกการศึกษา 2) ผลการเรียนในระดับมัธยม/เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) : ผลการเรียนในระดับมัธยมซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา 3) การสนับสนุนจากผู้ปกครอง (PRS) : ระดับการสนับสนุนหรือกำลังใจจากผู้ปกครองในการศึกษาต่อ 4) อิทธิพลจากเพื่อน (FRD) : อิทธิพลจากเพื่อนซึ่งอาจมีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียน 5) ค่าใช้จ่าย/ค่าธรรมเนียมการศึกษา (EXP) : ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาซึ่งอาจเป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจ 6) โอกาสการทำงานหลังจบการศึกษา (JOB) : โอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษาที่อาจกระตุ้นให้เลือกเรียนสายอาชีพ 7) รายได้ที่คาดหวังหลังจบการศึกษา (INC) : รายได้ที่คาดการณ์ไว้ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพหรือมหาวิทยาลัย 8) การยอมรับจากตลาดแรงงานหลังจบการศึกษา (LBR) : การยอมรับจากตลาดแรงงานที่มีต่อบัณฑิต 9) ความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve (SNS) : โอกาสการจ้างงานในอุตสาหกรรมที่มีความต้องการสูงซึ่งอาจส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพ 10) ความต้องการแรงงานในพื้นที่ EEC (EEC) : ความต้องการแรงงานในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ที่อาจกระตุ้นให้นักเรียนเลือกเรียนสายอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการในท้องถิ่น 11) ความสามารถในการเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย (ABL) : โอกาสในการได้รับการตอบรับเข้าศึกษาต่อ 12) ประสบการณ์ในสาขาที่เลือก (EX) : ประสบการณ์ในสาขาที่เลือกศึกษา 13) ชื่อเสียงของสถาบัน (RPT) : ชื่อเสียงของสถาบันที่มีผลต่อการตัดสินใจ 14) หลักสูตรปริญญาคู่ (DUAL) : การมีหลักสูตรปริญญาคู่ในวิทยาลัยสายอาชีพ 15) หลักสูตรปริญญาสำหรับคนรุ่นใหม่ (NEWG) : หลักสูตรระดับปริญญาที่ตอบโจทย์คนรุ่นใหม่ 16) การสนับสนุนทางการเงิน/ทุนการศึกษา (FNS) : การสนับสนุนทางการเงินหรือทุนการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยนำหลักการ แนวคิดทฤษฎี มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่

เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ สัมเคราะห์จากงานวิจัยของนักวิชาการหลาย ๆ ท่าน เพื่อนำมาใช้ในการทำวิจัยต่อเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา แล้วนำผลที่ได้มาการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องที่สามารถนำไปใช้ในเชิงนโยบาย หรือใช้วางแผนในการจัดการศึกษาในอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา โดยสามารถใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการแนะนำแนวทางการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนได้ อีกทั้งยังเป็นการสนองนโยบายรัฐบาลที่ ต้องการเพิ่มจำนวนของนักเรียน นักศึกษาให้มาเรียนระดับอาชีวศึกษามากขึ้น และตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยมีวิธี
การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นปวช.1 ในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 สถานศึกษา ประกอบด้วย
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 403 คน วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี จำนวน 353 คน วิทยาลัย
สารพัดช่างเพชรบุรี จำนวน 55 คน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จำนวน 90 คน วิทยาลัย
การอาชีพเขาย้อย จำนวน 41 คน วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด จำนวน 110 คน วิทยาลัยการอาชีพวัง
ไกลกังวล ๒ จำนวน 182 คน รวมประชากร จำนวน 1,234 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นปวช.1 ในจังหวัดเพชรบุรี
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปีการศึกษา 2566 จากจำนวน 7 สถานศึกษา จำนวน
302 คนได้จากสูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (Tar Yamane, 1973
อ้างถึงใน วรณี แกมเกต, 2551 : 283) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)
ตามสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e แทน ความคลาดเคลื่อน = 5% หรือ 0.05

N แทน ขนาดของประชากร

n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{1,234}{1 + 1,234 (0.05)^2}$$

$$= 302$$

ขั้นที่ 1 จำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็นรายสถาบัน จำนวน 7 สถานศึกษา ได้แก่ สถาบันอาชีวศึกษาภาคกลาง 1 - 7 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 302 คน

ขั้นที่ 2 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแต่ละสถาบัน โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนตามอัตราส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 1,234 : 302

ขั้นที่ 3 สุ่มหาจำนวนนักเรียน โดยแยกเป็นรายสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น (Probability Sampling) แล้วใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถานศึกษา ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา

สังกัด	จำนวน		หมายเหตุ
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	403	99	
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี	353	86	
วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี	55	13	
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	90	22	
วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย	41	10	
วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด	110	27	
วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒	182	45	
รวม	1,234	302	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed-ended form) แบบสำรวจรายการ (Check List) ประกอบด้วย คำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งประกอบด้วยจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed -ended form) แบบสำรวจนักเรียน (Check List) โดยได้มีการตั้งคำถามเพื่อวัดระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 6) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (Closed -ended form) จำนวน 7 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ขั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ขั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล เพื่อวัดระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ตามมาตรวัดของ ลิเคิร์ท (Liket, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 61) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัด

เพชรบุรี และทำสังเคราะห์ตัวแปรออกมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาคำนิยามศัพท์เฉพาะตลอดจนเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert, 1932 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 66)

3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 ตอน

4. นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา (Wording) ประกอบด้วย

5.1 นางสาวใจ รามพันธ์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีความเชี่ยวชาญทางด้านการใช้ภาษาและด้านการวัดและประเมินผล

5.2 นายอรุณ หวังอารี รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีความเชี่ยวชาญทางด้านการใช้ภาษาและด้านการบริหารการศึกษา

5.3 นางสาวแคทรีริน เอี่ยมศิริ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีความเชี่ยวชาญทางด้านการบริหารและการวิจัย

6. รวบรวมข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อปรับปรุงแบบสอบถามให้มีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ถือว่าใช้ได้ แล้วนำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่ง

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เรียบร้อยแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียน วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.987

8. ได้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาในจังหวัดเพชรบุรี สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งให้และรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด คิดเป็นร้อยละและนำข้อมูลไปวิเคราะห์ตามขั้นตอนทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ในการวิเคราะห์ ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ และความถูกต้องของแบบสอบถาม
2. บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสข้อมูล จัดสร้างคู่มือลงรหัส จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับมาดำเนินการตรวจสอบแล้วมาลงรหัสตามคู่มือ เพื่อดำเนินการแปลงข้อมูลที่ได้รับให้อยู่ในรูปแบบของตัวเอง
3. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
4. ประมวลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

4.1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Staistic) เพื่ออธิบายถึงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา ทำให้ทราบถึงลักษณะพื้นฐานของข้อมูล สถิติที่ใช้ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

4.2 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Decripive Statistie) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อ ซึ่งการอภิปรายผลคำนวณใช้เกณฑ์ประมาณค่าแนวคิดของ เบสท์ (Best. 1970 : 190) ดังนี้

4.50 - 5.00	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายด้านและรายข้อ ซึ่งการอภิปรายผลคำนวณใช้เกณฑ์ประมาณค่าแนวคิดของ เบสต์ (Best, 1970 : 190) ดังนี้

4.50 - 5.00 หมายถึง การตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายถึง การตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก

2.50 - 3.49 หมายถึง การตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายถึง การตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.49 หมายถึง การตัดสินใจการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอน (Multiple Regression Analysis by Stepwise Selection)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 1,234 คน สุ่มโดยการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Tar Yamane, 1973 อ้างถึงใน วรณิ แกมเกต, 2551 : 283) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 302 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถจำแนกได้ 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
**	แทน	ค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสองความแปรปรวน
MS	แทน	ค่าความแปรปรวนเฉลี่ย
df	แทน	ขั้นของความอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบที
F	แทน	ค่าสถิติการแจกแจงแบบเอฟ
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบมาตรฐาน

b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ
S.E. _{est}	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
X	แทน	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
X ₁	แทน	ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว
X ₂	แทน	ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย
X ₃	แทน	ปัจจัยด้านหลักสูตร
X ₄	แทน	ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
X ₅	แทน	ปัจจัยด้านการมีงานทำ
Y	แทน	การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
Y ₁	แทน	การระบุปัญหา
Y ₂	แทน	การระบุข้อจำกัดของปัจจัย
Y ₃	แทน	การพัฒนาทางเลือก
Y ₄	แทน	การวิเคราะห์ทางเลือก
Y ₅	แทน	การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด
Y ₆	แทน	การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ
Y ₇	แทน	การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล
$\hat{Y}$	แทน	สมการพยากรณ์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาย อาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ในรูปแบบคะแนนดิบ
$\hat{Z}$	แทน	สมการพยากรณ์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักเรียนใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้คือ
นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรีจำนวน 7 สถาบัน จำนวน 302 คน
ผู้วิจัยได้สอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น
รายละเอียดดังแสดงในตาราง 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ย เมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
เพศ		
ชาย	146	48.3
หญิง	156	51.7
รวม	302	100.00
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	219	72.5
การศึกษานอกระบบระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.3)	83	27.5
รวม	302	100.00
คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษา ตอนต้น		
1.00-2.00	3	1.00
2.01-3.00	105	34.8
3.01-4.00	194	64.2
รวม	302	100.00

จากตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น โดยจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 302 คน ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 51.7 และเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ตามลำดับ ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.3) จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 1.00 - 2.00 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1 เกรด 2.01 - 3.00 จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 เกรด 3.01 - 4.00 จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 64.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยนำเสนอด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2 - 4.7

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	4.324	0.590	มาก	3
ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย	3.986	0.533	มาก	5
ปัจจัยด้านหลักสูตร	4.318	0.616	มาก	4
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	4.396	0.573	มาก	1
ปัจจัยด้านการมีงานทำ	4.353	0.626	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.275	0.537	มาก	-

จากตาราง 4.2 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.275$, S.D. = 0.537) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{x} = 4.396$, S.D. = 0.573) ปัจจัยด้านการมีงานทำ ($\bar{x} = 4.353$, S.D. = 0.626) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ($\bar{x} = 4.324$, S.D. = 0.590) ปัจจัยด้านหลักสูตร ($\bar{x} = 4.318$, S.D. = 0.616) และปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ($\bar{x} = 3.986$, S.D. = 0.533)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ด้านปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ประทับใจบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาฯ แห่งนี้	4.341	0.719	มาก	4
2. มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง	4.351	0.717	มาก	3
3. ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง	4.102	0.822	มาก	6
4. มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	4.274	0.747	มาก	5

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
5. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน	4.453	0.688	มาก	1
6. ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน	4.423	0.656	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.324	0.590	มาก	-

จากตาราง 4.3 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.324$, S.D. = 0.590) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬา และการบริการชุมชน ($\bar{x} = 4.453$, S.D. = 0.688) ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน ($\bar{x} = 4.423$, S.D. = 0.656) มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง ($\bar{x} = 4.351$, S.D. = 0.717) ประทับใจบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาฯ แห่งนี้ ($\bar{x} = 4.341$, S.D. = 0.719) มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ($\bar{x} = 4.274$, S.D. = 0.747) และได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง ($\bar{x} = 4.102$, S.D. = 0.822)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์สถานศึกษา

ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์สถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมานาน	2.857	0.999	ปานกลาง	4
2. เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา	4.417	0.913	มาก	1
3. เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีและงานวิชาการ	2.923	0.311	ปานกลาง	3
4. เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน	3.211	0.462	ปานกลาง	2
5. เป็นสถานศึกษาที่มีครู เก่งและมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ความเชี่ยวชาญ	2.857	0.999	ปานกลาง	4

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์สถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
6. เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย	4.417	0.913	มาก	1
7. เป็นสถานศึกษาที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อม	2.923	0.311	ปานกลาง	3
8. เป็นสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและสวยงาม	3.211	0.462	ปานกลาง	2
9. เป็นสถานศึกษาที่จบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน	2.857	0.999	ปานกลาง	4
10. เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี	4.417	0.913	มาก	1
11. เป็นสถานศึกษาที่มีความปลอดภัยในการเรียน มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม ไม่มีปัญหาความรุนแรง การทะเลาะวิวาทและปัญหาอบายมุข	2.923	0.311	ปานกลาง	3
12. ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน / นักศึกษาทุกกลุ่ม	3.211	0.462	ปานกลาง	2
13. เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดค่ายทางวิชาการให้แก่ นักเรียนทุกคน	2.923	0.311	ปานกลาง	3
14. เป็นสถานศึกษาที่มีกฎระเบียบวินัยที่ดี	3.211	0.462	ปานกลาง	2
เฉลี่ยรวม	3.986	0.533	มาก	-

จากตาราง 4.4 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.986$, S.D. = 0.533) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วอยู่ในระดับมาก ทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา ($\bar{X} = 4.417$, S.D.= 0.913) เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย ($\bar{X} = 4.417$, S.D.=0.913) เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.417$, S.D. = 0.913) ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม ($\bar{X} = 3.211$, S.D. = 0.462) เป็นสถานศึกษาที่มีกฎระเบียบวินัยที่ดี ($\bar{X} = 3.211$, S.D. = 0.462) เป็นสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและ

สวยงาม ($\bar{x} = 3.211$, S.D. = 0.462) เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.211$, S.D. = 0.462) เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดค่ายทางวิชาการให้นักเรียนทุกคน ($\bar{x} = 2.923$, S.D. = 0.311) เป็นสถานศึกษาที่มีความปลอดภัยในการเรียน มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม ไม่มีปัญหา ความรุนแรง การทะเลาะวิวาทและปัญหาอบายมุข ($\bar{x} = 2.923$, S.D. = 0.311) เป็นสถานศึกษาที่มีอุปกรณ์ การเรียนการสอนที่มีความพร้อม ($\bar{x} = 2.923$, S.D. = 0.311) เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้าน เทคโนโลยีและงานวิชาการ ($\bar{x} = 2.923$, S.D. = 0.311) เป็นสถานศึกษาที่มีครู เก่งและมีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ความเชี่ยวชาญ ($\bar{x} = 2.857$, S.D. = 0.999) เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมานาน ($\bar{x} = 2.857$, S.D. = 0.999) เป็นสถานศึกษาที่ จบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 2.857$, S.D. = 0.999)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน สายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ด้านปัจจัยด้านหลักสูตร

ปัจจัยด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เป็นสถานศึกษาที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา	4.271	0.834	มาก	9
2. หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและทันสมัย	4.099	0.813	มาก	11
3. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการ ของตลาดแรงงาน	4.367	0.760	มาก	4
4. หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่ เหมาะสม	4.394	0.738	มาก	3
5. หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	4.324	0.756	มาก	6
6. มีการจัดรายวิชาต่อเทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม	4.198	0.786	มาก	10
7. มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง	4.301	0.789	มาก	8
8. หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	4.351	0.748	มาก	5
9. หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย	4.476	0.732	มาก	1
10. มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้น พื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญา ตรี	4.417	0.723	มาก	2
11. มีหลักสูตร/สาขาวิชาเรียนได้ทั้งในสถานศึกษาและ	4.304	0.724	มาก	7

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ปัจจัยด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
ประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ(เช่น ทวิภาคี)				
เฉลี่ยรวม	4.318	0.616	มาก	-

จากตาราง 4.5 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.318$, S.D. = 0.616) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย ($\bar{x} = 4.476$, S.D. = 0.732) มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี ($\bar{x} = 4.417$, S.D. = 0.723) หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.394$, S.D. = 0.738) หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ($\bar{x} = 4.367$, S.D. = 0.760) หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.351$, S.D. = 0.748) หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ ($\bar{x} = 4.324$, S.D. = 0.756) มีหลักสูตร/สาขาวิชาเรียนได้ทั้งในสถานศึกษา และประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี) ($\bar{x} = 4.304$, S.D. = 0.724) มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง ($\bar{x} = 4.301$, S.D. = 0.789) เป็นสถานศึกษาที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา ($\bar{x} = 4.271$, S.D. = 0.834) มีการจัดรายวิชาต่อเนื่องต่อเนื่องปีการศึกษาที่เหมาะสม ($\bar{x} = 4.198$, S.D. = 0.786) และหลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและทันสมัย ($\bar{x} = 4.099$, S.D. = 0.813)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา)	4.460	0.669	มาก	2
2. ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก	4.513	0.650	มากที่สุด	1
3. ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง	4.211	0.734	มาก	5

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
4. การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง	4.427	0.686	มาก	3
5. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	4.367	0.687	มาก	4
เฉลี่ยรวม	4.396	0.573	มาก	-

จากตาราง 4.6 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.396$, S.D. = 0.573) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ($\bar{x} = 4.513$, S.D. = 0.650) ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) ($\bar{x} = 4.460$, S.D. = 0.669) การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.427$, S.D. = 0.686) ความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.367$, S.D. = 0.687) และฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง ($\bar{x} = 4.211$, S.D. = 0.734)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ด้านปัจจัยด้านการมีงานทำ

ปัจจัยด้านการมีงานทำ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ	4.344	0.724	มาก	2
2. เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ	4.307	0.734	มาก	3
3. มีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้	4.271	0.764	มาก	4
4. สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด	4.490	0.660	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.353	0.626	มาก	-

จากตาราง 4.7 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ด้านปัจจัยด้านการมีงานทำ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.353$, S.D. = 0.626) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่

หลักสูตรกำหนด ($\bar{x} = 4.490$, S.D. = 0.660) เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ ($\bar{x} = 4.344$, S.D. = 0.724) เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ ($\bar{x} = 4.307$, S.D. = 0.734) และมีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้ ($\bar{x} = 4.271$, S.D. = 0.764)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ผู้วิจัยนำเสนอด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.8 - 4.19

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
การระบุปัญหา	4.395	0.582	มาก	4
การระบุข้อจำกัดของปัจจัย	4.332	0.607	มาก	6
การพัฒนาทางเลือก	4.346	0.558	มาก	5
การวิเคราะห์ทางเลือก	4.418	0.546	มาก	2
การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด	4.398	0.558	มาก	3
การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	4.443	0.603	มาก	1
การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล	4.280	0.686	มาก	7
เฉลี่ยรวม	4.369	0.527	มาก	-

จากตาราง 4.8 พบว่า ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรีทั้ง 7 ด้าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.369$, S.D. = 0.527) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ($\bar{x} = 4.443$, S.D. = 0.603) การวิเคราะห์ทางเลือก ($\bar{x} = 4.418$, S.D. = 0.546) การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ($\bar{x} = 4.398$, S.D. = 0.558) การระบุปัญหา ($\bar{x} = 4.395$, S.D. = 0.582) การพัฒนาทางเลือก ($\bar{x} = 4.346$, S.D. = 0.558) การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ($\bar{x} = 4.332$, S.D. = 0.607) การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ($\bar{x} = 4.280$, S.D. = 0.686)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ขั้นที่ 1 การระบุปัญหา

การระบุปัญหา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูล การศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.496	0.614	มาก	1
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูล การศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด	4.390	0.656	มาก	2
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน คิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับใด	4.298	0.727	มาก	3
เฉลี่ยรวม	4.395	0.582	มาก	-

จากตาราง 4.9 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ
นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ขั้นที่ 1การระบุปัญหา มีค่าเฉลี่ย
โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.395$, S.D. = 0.582) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมาก
ทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับ
ข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.496$, S.D. = 0.614) นักเรียนจบ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่
ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.390$, S.D. = 0.656) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
นักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.298$, S.D. = 0.727)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ขั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย

การระบุข้อจำกัดของปัจจัย	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัด ในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.377	0.674	มาก	1
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัด ในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด	4.324	0.682	มาก	2
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัด	4.294	0.698	มาก	1

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

การระบุข้อจำกัดของปัจจัย	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
ในการศึกษาต่อในระดับใด				
เฉลี่ยรวม	4.332	0.607	มาก	-

จากตาราง 4.10 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ชั้นที่ 2 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.332$, S.D. = 0.607) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.377$, S.D. = 0.674) นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับมาก ($\bar{x} = 4.294$, S.D. = 0.698) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.324$, S.D. = 0.682)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ชั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก

การพัฒนาทางเลือก	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทาง อาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.314	0.665	มาก	2
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ใน ระดับใด	4.410	0.649	มาก	1
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียน คิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียน มีงานทำอยู่ในระดับใด	4.314	0.649	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.346	0.558	มาก	-

จากตาราง 4.11 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา

ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ชั้นที่ 3 การพัฒนาทางเลือก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.346$, S.D. = 0.558) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ใน ระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.410$, S.D.= 0.649) นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา จะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนมีงานทำอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.314$, S.D.= 0.649) และเมื่อนักเรียนจบ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.314$, S.D.= 0.665)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ชั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก

การวิเคราะห์ทางเลือก	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน พิจารณาเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.374	0.633	มาก	3
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน มีการวิเคราะห์ทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.457	0.628	มาก	1
3 .เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน มีการนำเอาสถานศึกษามาเปรียบเทียบกับกัน เพื่อพิจารณาเลือก ทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับใด	4.423	0.661	มาก	2
เฉลี่ยรวม	4.418	0.546	มาก	-

จากตาราง 4.12 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ชั้นที่ 4 การวิเคราะห์ทางเลือก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.418$, S.D. = 0.546) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ใน ระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น นักเรียนมีการวิเคราะห์ทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.457$, S.D.= 0.628) นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการนำเอาสถานศึกษามา เปรียบเทียบกับกัน เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.423$, S.D.= 0.661) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาเลือกเรียน ทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.374$, S.D.= 0.633)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน ได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับใด	4.327	0.658	มาก	3
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน คิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.364	0.657	มาก	2
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน มีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์ เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับใด	4.503	0.614	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.398	0.558	มาก	-

จากตาราง 4.13 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ขั้นที่ 5 การเลือกทางเลือกที่ดี
ที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.398$, S.D. = 0.558) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว
อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อ
พิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.503$, S.D.= 0.614) เมื่อนักเรียนจบ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับ
มาก ($\bar{x} = 4.364$, S.D.= 0.657) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ทำ
การวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.327$, S.D. = 0.658)
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ขั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้	4.380	0.731	มาก	3

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัย อาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด				
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน คิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวไปปฏิบัติ ที่จะ เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.460	0.679	มาก	2
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน คิดว่าการได้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการเลือกเรียนทางอาชีว ศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับใด	4.490	0.670	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.443	0.603	มาก	-

จากตาราง 4.14 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ชั้นที่ 6 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.443$, S.D. = 0.603) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการได้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.490$, S.D. = 0.670) เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวไปปฏิบัติ ที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.460$, S.D. = 0.679) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.380$, S.D. = 0.731)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี
ชั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล

การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	อันดับที่
1. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียน	4.288	0.764	มาก	2

ได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด				
2. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.218	0.830	มาก	3
3. เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	4.334	0.699	มาก	1
เฉลี่ยรวม	4.280	0.686	มาก	-

จากตาราง 4.15 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ชั้นที่ 7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.280$, S.D. = 0.686) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.334$, S.D. = 0.699) เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.288$, S.D. = 0.764) และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.218$, S.D. = 0.830)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ตารางที่ 4.16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X	Y

ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานอาชีวศึกษา จังหวัดเพชรบุรี							
X ₁	1.000	-	-	-	-	-	-
X ₂	.743**	1.000	-	-	-	-	-
X ₃	.800**	.829**	1.000	-	-	-	-
X ₄	.720**	.752**	.871**	1.000	-	-	-
X ₅	.739**	.749**	.857**	.858**	1.000	-	-
X	.877**	.887**	.956**	.921**	.924**	1.000	-
Y	.758**	.745**	.844**	.799**	.799**	.865**	1.000

**p ≤ .01

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณของตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านการมีงานทำ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณอยู่ที่ 0.18 – 0.956 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับที่สูง เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ ปัจจัยด้านหลักสูตร($r_{xy} = 0.956$) ปัจจัยด้านการมีงานทำ ($r_{xy} = 0.924$) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($r_{xy} = 0.921$) และปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ($r_{xy} = 0.887$) ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ($r_{xy} = 0.877$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้าน เพื่อตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity)

ตัวแปร	Tolerance	VIF
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X ₁)	0.349	2.865
ปัจจัยด้านหลักสูตร(X ₃)	0.160	6.232
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง(X ₄)	0.195	5.131
ปัจจัยด้านการมีงานทำ(X ₅)	0.209	4.790

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันน้อย เนื่องจากค่า

Tolerance มีค่าอยู่ระหว่าง 0.160 - 0.349 ซึ่งมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.10 และเมื่อพิจารณาค่า VIF พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง 2.865 - 6.232 ซึ่งน้อยกว่า 10 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านการมีงานทำ ไม่มีลักษณะเป็นภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ที่มีผลทำให้การพยากรณ์ที่สร้างขึ้นมีความคลาดเคลื่อนสูง ดังนั้น จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และสามารถทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) ต่อไปได้

ตารางที่ 4.18 ตารางแสดงการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

อันดับที่	ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	ร้อยละ
1	X ₃	0.844 ^a	0.712	71.2
2	X ₃ , X ₅	0.857 ^b	0.734	73.4
3	X ₃ , X ₅ , X ₁	0.864 ^c	0.747	74.7
4	X ₃ , X ₅ , X ₁ , X ₄	0.867 ^d	0.752	75.2

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จากตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร มีตัวแปรอิสระที่ทดสอบแล้วว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งหมด 4 ตัวแปร ตามลำดับ คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X₁) ปัจจัยด้านหลักสูตร (X₃) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X₄) และปัจจัยด้านการมีงานทำ (X₅) ซึ่งสามารถนำมาอธิบายได้ ดังนี้

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X₁) สามารถพยากรณ์ได้ว่าเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ดีที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เท่ากับ 0.712 ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ร้อยละ 71.20 เมื่อเพิ่มปัจจัยด้านหลักสูตร (X₃) เข้าไป สัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.734 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เดิม พบว่า ยังมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร (X₃) ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 73.40 ทั้งนี้เมื่อเพิ่ม

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4) เข้าไป สัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.747 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เดิม พบว่า ยังมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4) ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 74.70 และเมื่อเพิ่มปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5) เข้าไป สัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เพิ่มขึ้นเป็น 0.752 ซึ่งค่าที่เพิ่มขึ้นเมื่อตรวจสอบความแตกต่างกับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยหรืออำนาจพยากรณ์เดิม พบว่า ยังมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .05 ทำให้ทราบว่า ปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5) ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75.20 ส่วนตัวแปรอิสระอีก 1 ตัว คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย (X_2) ถูกตัดออกจากสมการเนื่องจากว่าไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยเมื่อทดสอบความแตกต่าง พบว่า ไม่นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อหาความสามารถในการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ตัวแปร	b	S.E.	β	t	sig
ค่าคงที่	0.854	0.125		6.845	0.000
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X_1)	0.338	0.062	0.395	5.472	0.000
ปัจจัยด้านหลักสูตร (X_3)	0.151	0.053	0.179	2.831	0.005
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4)	0.171	0.044	0.192	3.921	0.000
ปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5)	0.151	0.060	0.164	2.503	0.013
ค่าคงที่ (a) = .0.854					
R = 0.867 ^d , R ² = 0.752, R ² _{adj} = 0.749, S.E. _{est} = 0.26413, F = 225.415					

**p ≤ .05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมของตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวแปร กับตัวปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีค่าเท่ากับ 0.867^d ค่าความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการพยากรณ์เท่ากับ 0.26413 และพบว่าค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณของตัวแปรพยากรณ์รวมทั้งค่าคงที่ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย คือ ปัจจัยด้าน

เหตุผลส่วนตัว (X_1) ปัจจัยด้านหลักสูตร (X_3) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4) และปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5) โดยสามารถเขียนรูปแบบของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.854 + 0.338X_1 + 0.151X_3 + 0.171X_4 + 0.151X_5$$

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.395X_1 + 0.179X_3 + 0.192X_4 + 0.164X_5$$

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี และเพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7 สถานศึกษา รวม 1,234 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร่ ยามาเน่ (Tar Yamane, 1973 อ้างถึงใน วรณิ แกมเกต, 2551 : 283) โดยใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7 สถานศึกษา รวมทั้งสิ้น 302 คน ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ และตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.987 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ตามลำดับ พิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ตามลำดับ

1.2 ปัจจัยด้านการมีงานทำ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ ตามลำดับ

1.3 ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง ตามลำดับ

1.4 ปัจจัยด้านหลักสูตร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม ตามลำดับ

1.5 ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ตามลำดับ

2. ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ การวิเคราะห์ทางเลือก การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด การระบุปัญหา การพัฒนาทางเลือก การระบุข้อจำกัดของปัจจัย การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ตามลำดับ พิจารณาเป็นรายด้าน ดังนี้

2.1 การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการได้ทางเลือกที่ดีที่สุดในการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวไปปฏิบัติที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้น นักเรียนได้เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัด เพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.2 การวิเคราะห์ทางเลือก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการวิเคราะห์ทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการนำเอาสถานศึกษามาเปรียบเทียบกัน เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.3 การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.4 การระบุปัญหา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.5 การพัฒนาทางเลือก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนมีงานทำอยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.6 การระบุข้อจำกัดของปัจจัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมากตามลำดับ

2.7 การสร้างระบบควบคุมและประเมินผลเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้ดังนี้ เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากตามลำดับ

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน เรียงตามลำดับ คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านการมีงานทำ โดยสามารถเขียนรูปแบบของสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.854 + 0.338X_1 + 0.151X_3 + 0.171X_4 + 0.151X_5$$

สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$\hat{Z} = 0.395X_1 + 0.179X_3 + 0.192X_4 + 0.164X_5$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี สามารถนำผลมาอภิปรายได้ ดังนี้

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งจากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ปัจจัยด้านการมีงานทำ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ที่ส่งผลต่อการเรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก คำแนะนำหรือการสนับสนุนจากเพื่อน การศึกษาและอาชีพ

ของผู้ปกครอง และสามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จีรายุ ขอเชิญกลาง,และจรูญศรี มาติลกโกวิท (2564 : 73-74) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีพศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC).โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา)และสามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่ยอมรับ สามารถหางานทำได้ง่ายและมีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวศึกษา/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี และเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา มีหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม โดยเด็กเลือกตามความสนใจ โดยมีสาขาที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการนักเรียน และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะสามารถฝึกนักเรียนได้และเป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ สื่อมัลติมีเดีย จัดบรรยากาศสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ มีแหล่งประกอบการของสถานศึกษา ให้มีความพร้อมของสถานศึกษา บุคลากร วัสดุ และอุปกรณ์ ฯลฯ ประกอบการสอน สถานศึกษาเป็นที่ยอมรับจากชุมชน และสังคม เน้นการใช้เทคนิคการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อประชาสัมพันธ์นำเสนอผลงานสถานศึกษา ครู นักเรียนด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย กล่าวว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว หรือด้านปัจจัยสนับสนุน ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกศึกษาต่อสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพราะมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน ความรู้สึกที่บุคคล พึงปรารถนาและปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิตโดยการกระทำของตนเอง ที่ส่งผลต่อการเรียนต่อ ทำให้เกิดการยอมรับหรือความต้องการของสังคมและการประสบความสำเร็จในการเรียน เจตคติต่อการเรียน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของความคิดเห็นที่มีอยู่ และเป็นตัวกำหนดแนวทางของนักเรียนในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ กล่าวว่าระดับความสำคัญปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ ประกอบด้วย 4 หัวข้อ คือ 1) เจตคติ 2) การรับรู้ 3) ค่านิยม และ 4) การตัดสินใจ พบว่า ภาพรวมส่งผลต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การเรียนสายวิชาชีพสามารถนำไปประกอบอาชีพอิสระ และช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง นำเอาผลการสำรวจในด้านต่าง ๆ มาประมวลเพื่อประกอบการพิจารณา เช่น มีบุคลิกภาพแบบใด ความสามารถด้านใด ชอบทำกิจกรรมอะไร จะช่วยให้เราพิจารณาตนเองได้ว่าเราควรประกอบอาชีพอะไร เลือกอาชีพได้ตรงกับคุณสมบัติของตัวเองจะทำให้ประกอบอาชีพนั้นอย่างมีความสุข และมีผลงานที่มีประสิทธิภาพ ความถนัดด้านอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัคชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่ายและมีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี และเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา มีหลักสูตรวิชาเพิ่มเติม โดยเด็กเลือกตามความสนใจ โดยมีสาขาที่หลากหลาย ตรงกับความต้องการนักเรียน และผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะสามารถฝึกนักเรียนได้และเป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ สื่อมัลติมีเดีย จัดบรรยากาศสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้ มีแหล่งประกอบการของสถานศึกษา ให้ความพร้อมของสถานศึกษา บุคลากร วัสดุ และอุปกรณ์ ฯลฯ ประกอบการสอนสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับจากชุมชน และสังคม เน้นการใช้เทคนิคการสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อประชาสัมพันธ์นำเสนอผลงานสถานศึกษา ครู นักเรียนด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และเป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ และงานวิจัยของ ภัคชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และงานวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทั้งนี้สามารถอภิปรายปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากเรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ผู้ปกครอง ญาติพี่

น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) และการศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง ดังนั้นปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยทั่วไปทางด้านครอบครัวของนักเรียน เช่น ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองที่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้จนจบ อาชีพของผู้ปกครอง เป็นงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และนำรายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวของตนการสนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงสนับสนุนการใส่ใจ การดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในสายการเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง หรืออาชีพที่เป็นความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองว่าเมื่อเข้าเรียนแล้วลูกจะต้องมีคุณสมบัติและความสามารถต่าง ๆ ตามสิ่งที่ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนเป็นในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัคชุตตา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และจีรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาศรี มาติลก โกวิท (2564 : 75) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

1.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านการมีงานทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาจาก ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากสามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ ดังนั้นปัจจัยด้านการมีงานทำ ผลการวิจัยพบว่า สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศกำหนด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่ม

พัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการวิจัยพบว่า เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ และมีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุ ขอเชิญกลาง' และจรรยาศรี มาติลกโกวิท (2564:6) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านการมีงานทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาจาก ปัจจัยด้านการมีงานทำ เนื่องจากมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน มีความรู้ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง ดังนั้นปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย. ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิรภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ กล่าวว่าระดับความสำคัญปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพและมีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัคชуда เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงรองลงมาจากปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว เนื่องจากทั้งนี้หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นปัจจัยด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่ายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และมีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา

สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

1.5 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้าย เนื่องจากเป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ดังนั้นปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและ เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักชуда เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. ผลการวิจัยพบว่า เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2. ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งจากผลการวิจัยเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ การวิเคราะห์ทางเลือก การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด การระบุปัญหา การพัฒนาทางเลือก การระบุข้อจำกัดของปัจจัย การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ทั้งนี้การตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด การวิเคราะห์ทางเลือก ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากรองลงมาจาก การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การระบุปัญหา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การพัฒนาทางเลือก ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทั้งนี้สามารถอภิปรายการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำแนกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

2.1 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการได้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการเลือกเรียนทางอาชีพศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพไปปฏิบัติ ที่จะเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก ดังนั้นการนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการได้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการเลือกเรียนทางอาชีพศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีพไปปฏิบัติ ที่จะเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.2 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การวิเคราะห์ทางเลือก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการวิเคราะห์ทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการนำเอาสถานศึกษามาเปรียบเทียบกับ เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีพศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาเลือกเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การวิเคราะห์ทางเลือก ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการวิเคราะห์ทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการนำเอาสถานศึกษามาเปรียบเทียบกับ เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีพศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อ

นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การวิเคราะห์ทางเลือก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.3 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การวิเคราะห์ทางเลือก ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.4 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การระบุปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ดังนั้นการระบุปัญหา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อ

นักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การระบุปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.5 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การพัฒนาทางเลือก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนมีงานทำอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังนั้นการระบุปัญหา ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนมีงานทำอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาทางเลือก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.6 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การระบุข้อจำกัดของปัจจัย โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับมาก และเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การระบุข้อจำกัดของปัจจัย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การระบุข้อจำกัดของปัจจัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

2.7 ระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก ดังนั้น การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวความคิดเห็นของนักวิชาการ พลันเกต และแอ็ตเนอร์ (Plunkett and Attner, 1994 : 162) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 4 ด้าน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว (X_1) ปัจจัยด้านหลักสูตร (X_3) ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (X_4) และปัจจัยด้านการมีงานทำ (X_5) ตามลำดับ ซึ่งสามารถอภิปรายได้ ดังนี้

3.1 ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจากปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง อรรถกฤต อินทะโย (2560 : 939) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย. ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน พिरภูมิ แสงหิรัญ (2564 : 33-34) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ กล่าวว่าระดับความสำคัญปัจจัยด้านเจตคติในการเรียนวิชาชีพ

และมีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภักชดา เสรีรัตน์ (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

3.2 ปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เนื่องจาก หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี และหลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชาญ หงส์บิน (2561 : 29-35) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

3.3 ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากเรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ดังนั้นปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา) โดยทั่วไป ทางด้านครอบครัวของนักเรียน เช่น ภูมิหลังด้านการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครองที่สามารถจ่ายค่าเล่าเรียนได้จนจบ การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง เป็นงานที่ทำเป็นประจำเพื่อเลี้ยงชีพ และนำรายได้มาเลี้ยงดูครอบครัวของตนการสนับสนุนและความคาดหวังของผู้ปกครอง แรงสนับสนุนการใส่ใจ การดูแล แนะนำ และส่งเสริมให้นักเรียนเลือกเรียนในสายการเรียนตามความต้องการของผู้ปกครอง หรืออาชีพที่เป็นความปรารถนาหรือการตั้งเป้าหมายของผู้ปกครองว่าเมื่อเข้าเรียนแล้วลูกจะต้องมีคุณสมบัติและความสามารถต่าง ๆ ตามสิ่งที่ผู้ปกครองอยากให้นักเรียนเป็นในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของกลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) สอดคล้องกับงานวิจัยของภักชดา เสรีรัตน์. (2560 : 125-128) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาศรี มาตลัก โกวิท (2564 : 75) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์

3.4 ปัจจัยด้านการมีงานทำที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ดังนั้นปัจจัยด้านการมีงานทำ เนื่องจากสามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ ดังนั้นปัจจัยด้านการมีงานทำ สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับอรรถกฤต อินทะโย (2560 : 933) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศกำหนด กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 (2564 : 40-42) ได้วิจัยเรื่อง รายงานวิจัยปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ และมีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้ จิรายุ ขอเชิญกลาง และจรรยาพร มาติลกโกวิท (2564 : 6) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาน้อยที่สุด เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี ดังนั้นปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ปัจจัยด้านหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับต่ำสุด ดังนั้น หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้

จนจบปริญญาตรี หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และปัจจัยด้านการมีงานทำ ดังนั้นสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรให้ความสำคัญกับสมรรถนะทั้ง 4 ด้าน เพื่อนำปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ นำไปใช้ในการแนะแนวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศไทยในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเก็บข้อมูลเชิงลึกกับสถานศึกษาที่อยู่จังหวัดต่างกัน และมี ขนาดต่างกัน เป็นต้น เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดต่างๆ ของสถานศึกษานั้น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรต้นเพิ่มเติมเพื่อนำไปใช้ในการทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา ของสถานศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- กัญญภัทร์ ชูศรี. (2560). การอาชีวศึกษา กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศึกษา, 12.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). การอาชีวศึกษา (ฉบับที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2565). สถิติจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้าหรือผู้ประกอบการ. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า : จากเว็บไซต์ <https://www.dbd.go.th/news/1676373960476>
- กรมอาชีวศึกษา. (2546). ประเภทและระดับการศึกษาของการอาชีวศึกษาของไทย กรุงเทพมหานคร :สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 10.
- กรมอาชีวศึกษา. (2546). หลักสูตรการเรียนการสอนในระบบอาชีวศึกษาของไทย กรุงเทพมหานคร :สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 11.
- กลุ่มพัฒนาการศึกษาสังกัด สำนักงานศึกษาธิการภาค 8 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2564). งานวิจัยเรื่องปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC). วิทยานิพนธ์กลุ่มพัฒนาการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ.
- จิตาภา เทียนคำ. (2556). การอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศึกษา, 40.
- จิรายุ ขอเชิญกลาง และ จรูญศรี มาตลกโกวิท. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) โดยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติกส์. วารสารวิจัยการศึกษาทางการอาชีวศึกษา, 6.
- ฉัตรพร เสมอใจ. (2550). การตัดสินใจและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ. ใน ณัฏฐา สุวรรณวงศ์ (บรรณาธิการ), การตัดสินใจในกระบวนการจัดการ สำนักพิมพ์ : มหาวิทยาลัย, 57-58.
- ชูชัย เทพสาร. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในกระบวนการสังคม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (อ้างถึงใน Reeder, D. (1996). Social Psychology and Decision Making. Journal of Social Behavior.), 179–182, 8–10.
- ณัฐพันธุ์ เขจรนันท์. (2551). อ้างถึงใน พรพรรณ ต้นเจริญ อริสสา สะอาดนัก. การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเลือกใช้แอปพลิเคชันของธุรกิจขนส่งอาหารของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย, 6.
- นรินทร์ กัลยาวงศ์. (2560). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบัน

- อาชีวศึกษาของนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดสกลนคร 15. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 14(65), 160.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา : การศึกษาผลกระทบของปัจจัยต่าง ๆ สถานศึกษาที่เกี่ยวข้อง. อ้างถึงใน: Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. Archives of Psychology, 140, 1-55,6.
- ปกรณ ปกรณกรณ์ คำทอง. อ้างถึง บาร์นาร์ด (Barnard) (2555),หน้าที่ของผู้บริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปกรณ ปกรณกรณ์ คำทอง. อ้างถึง ไชมอน, เฮอเบิร์ต เอ. (2555). การบริหารและกระบวนการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธรรมศาสตร์.
- ปกรณ ปกรณกรณ์ คำทอง. อ้างถึง มูดี (Moody) (2555), การตัดสินใจเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- ปกรณ ปกรณกรณ์ คำทอง. อ้างถึง กิบสัน, เจ. แอล., & อิวานเซวิช, จอห์น เอ็ม. (2555). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- ปกรณ ปกรณกรณ์ คำทอง. อ้างถึง โจนส์, แกเร็ธ อาร์. (2555). ทฤษฎีองค์การ การออกแบบและการเปลี่ยนแปลง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- ประสิทธิ์ หนูกิ้ง. (2553). จากวิทยานิพนธ์ของ วุฒิชัย ชมภู. รูปแบบพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ ในเขตภาคตะวันออก วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ปิยะนุช เหลืองงาม. 2552. ทฤษฎีการตัดสินใจและกระบวนการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 20.
- พระธนิศ อธิจิตโต, พระพงษ์ศักดิ์ สนมโน, & สุวิมล สังวร. (2559). การตัดสินใจ : การศึกษาทางเลือกทางการปฏิบัติ อ้างถึงใน: Griffiths, R. (1959), 43.
- พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. (2551). การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ. กระทรวงศึกษาธิการ, 32.
- พระอรรถพล อตถพล (ปะกาโส) (2558). งานวิจัยเรื่องการตัดสินใจของนักเรียน/นักศึกษาต่อการศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับจังหวัดร้อยเอ็ด วารสารมหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัยวิทยาการศึกษาศาสตร์, 4(2), 187-189.
- พริภูมิ แสงหิรัญ. (2564). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจสมุทรปราการ. วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น, 11(1), 33-34.

- ภาคชุตตา เสรีรัตน์ (2560). งานวิจัยเรื่องปัจจัยจำแนกการตัดสินใจศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาของนักเรียนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. สถาบันมหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 125-128.
- Reeder, D. (1996). *Social Psychology and Decision Making*. Journal of Social Behavior. อ้างถึงใน ชูชัย เทพสาร. (2546). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในกระบวนการสังคมการศึกษาทางสังคมศาสตร์, 179-182, 8-10.
- วิชาญ หงส์บิน. (2561). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการบัญชี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต หั้วหน้าสำนักวิชาการของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยานิพนธ์วิชาการ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณิ์ แกมเกต. 2551. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อ้างถึงใน Taro Yamane, 1973), 283.
- วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (2565). การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่สำคัญในการบริหารองค์กรของผู้บริหาร, 5(3), 1108.
- วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี, (2566). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <https://pkaset.ac.th>
- วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย, (2566 :). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <http://www.kycec.ac.th>
- วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒, (2566). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <http://www.kkwtech.ac.th> > mainpage
- วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี, (2566 :). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <https://www.pbtc.ac.th>
- วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี, (2566 :). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <https://www.phetpoly.ac.th>
- วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี, (2566). ข้อมูลจำนวนนักเรียน. จากเว็บไซต์ <http://www.pbpvc.ac.th>
- วิทวัส เหล่ามะลอ. (2562). การตัดสินใจเชิงบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4.
- วิลาลย์ แสนเผ่า. (2552). การอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศึกษา, 29.
- วุฒิชัย จ้านง. (2555). อ้างถึง ปกรณ์ ปกรณ์กรณ์ คำกอง. ความหมายและความสำคัญของการตัดสินใจในการบริหาร. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น.
- วรพจน์ บุษราคัมวดี. (2550). ทฤษฎีการตัดสินใจ : แนวคิดและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 110.
- ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์. (2561). การศึกษากับการพัฒนากำลังคนในยุคประเทศไทย 4.0 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ที่เกี่ยวข้อง, 115-116.
- สถานศึกษาอาชีวศึกษารัฐบาล.(2566). สถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2.

สุทินันท์ พรหมสุวรรณ. 2560. การตัดสินใจและกระบวนการคิดของมนุษย์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 147.

สุพรรณ ร่มล้ำควน และจิราพร ชมสวน. (2563). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยเทคโนโลยีฐานเทคโนโลยี จังหวัดสมุทรสาคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สุภัทสร คางม. (2558). นวัตกรรมของเทคโนโลยี และคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ใช้บริการในกรุงเทพมหานคร . งานวิชาการบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 21.

สุรคุณ คณัฐยานนท์ พรพรรณ ตันเจริญ และ อริสสา สะอาดนัก. (2558). การตัดสินใจและการเลือกใช้ออปพลิเคชันในธุรกิจขนส่งอาหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. การยอมรับเทคโนโลยีที่มีผลต่อการเลือกใช้ออปพลิเคชันของธุรกิจขนส่งอาหารของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (อ้างอิงใน Jones), 6.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2565). การขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2555-2569. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 1.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2565). ด้านการขยายโอกาสในการเรียนอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 11.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรไตรมาสที่ 4 ปี 2565. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 67.

สำนักงบประมาณของรัฐบาล. (2565). แผนงานบูรณาการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมสูงวัย สำนักงบประมาณของรัฐบาล. ออนไลน์.

อรรถกฤต อินทะโย. (2560). งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของนักเรียนในจังหวัดเชียงราย. คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 12 , 939.

อัษฎายุธ สุนทรศารทูล. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในกระบวนการจัดการ. วารสารการจัดการและการศึกษาธุรกิจ, 34, 30-35.

Jirayu Khwancheungklang, Jarusri Modilokkowitz, and Pruearat Siribhanpatik(2564)

Analysis of the factors influencing the decision-making of high school students in the Eastern Economic Corridor (EEC) area. Walailak Journal Social Science, 14(6), 10-12.

Jeerayu Khowchemklang", Charoonsri Madilokkovit and Pruet Siribanpitak (2564). **Factors Influencing High School Students' Decision in Eastern Economic Corridor area (EEC) to Choose Vocational School over University: Binary Logistic Regression Analysis.** Walailak Journal of Social Science, 14(6), 10-12.

Plunkett, W. R., และ Attner, R. F. 1994. **Introduction to Management.** Cincinnati: South-Western Publishing. 162.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๓๒๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๓๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวใจ รามพันธ์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๑๒๐๒ เป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก
และ อาจารย์ ดร.โพธิ์ มณีโชติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
และประสบการณ์ทางวิชาการอย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา
ประกอบแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๗๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๓๒๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นายอรุณ หวังอารี รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ เป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี" โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก
และ อาจารย์ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา
ประกอบไปด้วยแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญสง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๒๒๘

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวแคทรียา เอี่ยมศิริ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียน
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ เป็นนักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก
และ อาจารย์ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว นั้น

ในการนี้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
และประสบการณ์ในทางวิชาการอย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ ทั้งนี้ นักศึกษาได้ส่งต้นฉบับโครงร่างวิทยานิพนธ์มาเพื่ออ่านพิจารณา
ประกอบแล้ว หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติม สามารถประสานงานได้ที่ นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๓๒๔

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง(try-out)

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพของนักเรียนใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่
ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้ว
นั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่าง(try-out)
จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้บริหารและครู ใน
สถานศึกษาของท่าน จำนวน ๓๐ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์
ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์
หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

๗๐๙๖

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๓/ว๓๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๙๑๙๑๒๐๒ นักศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์
แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่าง
วิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์
จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน
๙๙ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูล
เพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/๖๓๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๘๖ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ ยว ๐๖๓๔.๑๑/ว๓๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๓ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๔๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/วส๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๒๒ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๓๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๔๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๑๐ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญส่ง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์

โทร. ๐ ๓๒๘๔ ๓๐๐๕

จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๑/ว๓๒๒

คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
๗๖๐๐๐

๒ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒

สิ่งที่แนบมาด้วย ๑. แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนฯ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยนางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ รหัสนักศึกษา ๖๕๕๑๔๑๒๐๒ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี” โดยมี อาจารย์ ดร.สัมฤทธิ์ แสงทอง เป็นที่ปรึกษาหลัก และ ดร.ไพรัช มณีโชติ เป็นที่ปรึกษาร่วม ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์แล้วนั้น

ในการนี้ นักศึกษาได้ดำเนินการถึงขั้นเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากนักเรียน ในสถานศึกษาของท่าน จำนวน ๔๕ คน ซึ่งผลการเก็บข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ หากประสงค์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานได้ที่นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๖ ๕๑๐๗ ๓๔๔๘

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา นุญสง)
คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

สำนักงานคณบดีคณะครุศาสตร์
โทร. ๐ ๓๒๘๘ ๓๐๐๕
จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ saraban_edu@pbru.ac.th

ภาคผนวก ง

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานศึกษา

สังกัด	จำนวน		หมายเหตุ
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	
วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี	403	99	
วิทยาลัยเทคนิคเพชรบุรี	353	86	
วิทยาลัยสารพัดช่างเพชรบุรี	55	13	
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	90	22	
วิทยาลัยการอาชีพเขาย้อย	41	10	
วิทยาลัยการอาชีพบ้านลาด	110	27	
วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ๒	182	45	
รวม	1,234	302	

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

2. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวของนักเรียนในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจการเลือกศึกษาต่อในสายอาชีวศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ
การศึกษา คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ

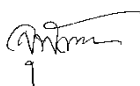
ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาย
อาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของ
นักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 21 ข้อ

3. โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องตัวเลข ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด เพียงข้อเดียว

4. ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบทุกข้อ

ขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง

นางสาวจุฬาลักษณ์ ประพันธ์

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน () หน้าข้อความซึ่งตรงกับความเป็นจริง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ 15-16 ปี

☐ 17-18 ปี

☐ 19-20 ปี

☐ 21-22 ปี

☐ มากกว่า 21 ปี แต่ไม่เกิน 25 ปี

3. ระดับการศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) ☐ การศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.3)

4. คะแนนเฉลี่ยเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) หรือการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ม.3)

☐ 1.00-2.00

☐ 2.01-3.00

☐ 3.01-4.00

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษา
ของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องการปฏิบัติโดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว						
1.	ประทับใจบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาฯ แห่งนี้					
2.	มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง					
3.	ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง					
4.	มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					
5.	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน					
6.	ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน					
ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์สถานศึกษา						
7.	เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมานาน					
8.	เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา					
9.	เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีและงานวิชาการ					
10.	เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน					
11.	เป็นสถานศึกษาที่มีครู เก่งและมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ความเชี่ยวชาญ					
12.	เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย					
13.	เป็นสถานศึกษาที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อม					
14.	เป็นสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและสวยงาม					
15.	เป็นสถานศึกษาที่จบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน					
16.	เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17.	เป็นสถานศึกษาที่มีความปลอดภัยในการเรียน มีมาตรฐานความปลอดภัย รัดกุม ไม่มีปัญหาความรุนแรง การทะเลาะวิวาทและปัญหาอบายมุข					
18.	ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม					
19.	เป็นสถานศึกษามีการจัดค่ายทางวิชาการให้แก่ นักเรียนทุกคน					
20.	เป็นสถานศึกษาที่มีกฎระเบียบวินัยที่ดี					
ปัจจัยด้านหลักสูตร						
21.	เป็นสถานศึกษาที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา					
22.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและทันสมัย					
23.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน					
24.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม					
25.	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ					
26.	มีการจัดรายวิชาต่อเทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม					
27.	มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง					
28.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
29.	หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย					
30.	มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/ อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี					
31.	มีหลักสูตร/สาขาวิชาเรียนได้ทั้งในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงาน จริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี)					
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
32.	ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา)					
33.	ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก					
34.	ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง					
35.	การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง					
36.	ความคาดหวังของผู้ปกครอง					
ปัจจัยด้านการมีงานทำ						
37.	เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของ ประเทศหรือต่างประเทศ					

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
38.	เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ					
39.	มีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้					
40.	สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องการปฏิบัติโดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- 5 หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
กระบวนการตัดสินใจ 7 ขั้นตอน						
การระบุปัญหา						
1	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					
2	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด					
3	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับใด					
การระบุข้อจำกัดของปัจจัย						
4	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					
5	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด					
6	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับใด					
การพัฒนาทางเลือก						
7	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					
8	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					

ข้อ	การตัดสินใจเลือกเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
19	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด					
20	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริงมาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					
21	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด					

ภาคผนวก ฉ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

คำชี้แจง แบบประเมินการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ของเครื่องมือการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะทำให้การประเมินความเที่ยงตรงใน ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 โดยได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาความเที่ยงตรงดังนี้

+1 แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสม

0 ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่

- 1 แน่ใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่านว่าข้อคำถามมีความสอดคล้อง หรือถูกต้องเพียงใด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีวศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว						
1.	ประทับใจบุคคลที่เป็นศิษย์เก่าของสถานศึกษาแห่งนี้	1	1	1	1	เหมาะสม
2.	มีความรู้ ทักษะและความสนใจในการประกอบอาชีพของตนเอง	1	1	1	1	เหมาะสม
3.	ได้เรียนตามความชอบและความถนัดของตนเอง	1	1	1	1	เหมาะสม
4.	มีแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0	1	1	0.67	เหมาะสม
5.	มีกิจกรรมเสริมหลักสูตรด้านดนตรี กีฬาและการบริการชุมชน	1	1	1	1	เหมาะสม
6.	ความคาดหวังและเจตคติที่ดีของนักเรียน	1	1	1	1	เหมาะสม
ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย						
7.	เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพมานาน	1	1	1	1	เหมาะสม
8.	เป็นสถานศึกษาที่เปิดสอนหลากหลายสาขาวิชา	1	1	1	1	เหมาะสม

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
9.	เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านเทคโนโลยีและงานวิชาการ	1	1	1	1	เหมาะสม
10.	เป็นสถานศึกษาที่มีความโดดเด่นด้านการเรียนการสอน	1	1	1	1	เหมาะสม
11.	เป็นสถานศึกษาที่มีครู เก่งและมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่ความเชี่ยวชาญ	1	1	1	1	เหมาะสม
12.	เป็นสถานศึกษามีห้องเรียนและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย	1	1	1	1	เหมาะสม
13.	เป็นสถานศึกษาที่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความพร้อม	1	1	1	1	เหมาะสม
14.	เป็นสถานศึกษามีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและสวยงาม	1	1	1	1	เหมาะสม
15.	เป็นสถานศึกษาที่จบการศึกษาแล้วได้รับการยอมรับจากตลาดแรงงาน	1	1	1	1	เหมาะสม
16.	เป็นสถานศึกษาที่เมื่อเรียนจบแล้วเป็นที่ยอมรับจากสังคมเช่นเดียวกับเรียนจบปริญญาตรี	1	1	1	1	เหมาะสม
17.	เป็นสถานศึกษาที่มีความปลอดภัยในการเรียน มีมาตรฐานความปลอดภัยรัดกุม ไม่มีปัญหาความรุนแรง การทะเลาะวิวาทและปัญหาอบายมุข	1	1	1	1	เหมาะสม
18.	ครูให้ความเอาใจใส่ ควบคุมดูแลช่วยเหลือนักเรียน/นักศึกษาทุกกลุ่ม	1	1	1	1	เหมาะสม
19.	เป็นสถานศึกษามีการจัดค่ายทางวิชาการให้แก่ นักเรียนทุกคน	0	1	1	0.67	เหมาะสม
20.	เป็นสถานศึกษาที่มีกฎระเบียบวินัยที่ดี	1	1	1	1	เหมาะสม
ปัจจัยด้านหลักสูตร						
21.	เป็นสถานศึกษาที่มีทุนสนับสนุนการศึกษา	0	1	1	0.67	เหมาะสม
22.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีชื่อเสียงและทันสมัย	1	1	1	1	เหมาะสม
23.	หลักสูตรที่เปิดสอนตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน	1	1	1	1	เหมาะสม

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
24.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีคุณภาพและมีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม	0	1	1	0.67	เหมาะสม
25.	หลักสูตรที่เปิดสอนเน้นทางด้านสาขาวิชาชีพ	1	1	1	1	เหมาะสม
26.	มีการจัดรายวิชาต่อเทอมต่อปีการศึกษาที่เหมาะสม	1	1	1	1	เหมาะสม
27.	มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง	1	1	1	1	เหมาะสม
28.	หลักสูตรที่เปิดสอนมีความหลากหลายสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน	1	1	1	1	เหมาะสม
29.	หลักสูตร/สาขาวิชาเป็นที่นิยม สามารถหางานทำได้ง่าย	1	1	1	1	เหมาะสม
30.	มีหลักสูตร/สาขาวิชาที่ต่อเนื่องเชื่อมโยงการศึกษาขั้นพื้นฐาน/อาชีวะ/อุดมศึกษา สามารถเรียนต่อได้จนจบปริญญาตรี	1	1	1	1	เหมาะสม
31.	มีหลักสูตร/สาขาวิชาเรียนได้ทั้งในสถานศึกษาและประสบการณ์ทำงานจริงในสถานประกอบการ (เช่น ทวิภาคี)	1	1	1	1	เหมาะสม
ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง						
32.	ผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ (อาชีวศึกษา)	1	1	1	1	เหมาะสม
33.	ได้เรียนตามกลุ่มเพื่อน/คนรู้จัก	1	1	1	1	เหมาะสม
34.	ฐานะทางเศรษฐกิจ ของผู้ปกครอง	1	1	1	1	เหมาะสม
35.	การศึกษาและอาชีพของผู้ปกครอง	1	0	1	0.67	เหมาะสม
36.	ความคาดหวังของผู้ปกครอง	1	1	1	1	เหมาะสม
ปัจจัยด้านการมีงานทำ						
37.	เรียนจบแล้วได้ทำงานในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน/องค์กรชั้นนำของประเทศหรือต่างประเทศ	1	1	1	1	เหมาะสม
38.	เรียนจบแล้วเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและมีงานรองรับ	1	1	1	1	เหมาะสม
39.	มีรุ่นพี่ที่จบการศึกษาออกไปแล้วมีงานทำและศึกษาต่อได้	1	1	1	1	เหมาะสม

ข้อ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
40.	สามารถจบการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด	0	1	1	0.67	เหมาะสม

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเลือกเรียนสายอาชีพศึกษาของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ข้อ	การตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
กระบวนการตัดสินใจ 7 ขั้นตอน						
การระบุปัญหา						
1	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
2	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับข้อมูลการศึกษาต่อทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
3	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนคิดว่าจะไม่ศึกษาต่ออยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การระบุข้อจำกัดของปัจจัย						
4	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
5	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีข้อจำกัดในการศึกษาทางด้านมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
6	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีข้อจำกัดในการศึกษาต่อในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การพัฒนาทางเลือก						
7	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนพิจารณาตัวเองแล้วคิดว่าจะเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
8	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นผู้ปกครองให้การสนับสนุนให้เรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม

ข้อ	การตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
9	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนมีงานทำอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การวิเคราะห์ทางเลือก						
10	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนพิจารณาเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
11	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการวิเคราะห์หรือพิจารณาทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
12	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการนำเอาสถานศึกษามาเปรียบเทียบกับกันเพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด						
13	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ทำการวิเคราะห์และประเมินทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
14	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการเลือกทางเลือกที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
15	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนมีการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาหรือได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติม เพื่อพิจารณาเลือกทางเลือกเรียนทางอาชีวศึกษา อยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ						
16	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้เลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตร	1	1	1	1	เหมาะสม

ข้อ	การตัดสินใจเลือกเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ			ค่า	แปลผล
		1	2	3	IOC	
	วิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด					
17	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าจะนำผลการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาไปปฏิบัติ ที่จะเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
18	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนคิดว่าการได้หาทางเลือกที่ดีที่สุดใน การเลือกเรียนทางอาชีวศึกษามีประโยชน์อยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล						
19	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ใช้กระบวนการตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
20	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้นำองค์ความรู้พื้นฐานของความเป็นจริง มาช่วยในการประเมินผลการเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม
21	เมื่อนักเรียนจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนได้ศึกษาข้อมูลย้อนกลับในการตัดสินใจเลือกเรียนทางอาชีวศึกษาอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	เหมาะสม

สรุป จากการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถาม มีความเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่าใช้ได้

ภาคผนวก ช

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Case Processing Summary			
		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0
a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.			

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.987	61

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	274.7333	589.237	.666	.987
a2	274.7000	589.872	.649	.987
a3	274.7333	588.616	.689	.987
a4	274.8333	587.316	.733	.987
a5	274.7000	591.114	.684	.987
a6	274.8000	589.338	.743	.987
b1	274.7000	587.045	.754	.987

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
b2	274.7000	590.769	.699	.987
b3	274.7667	591.564	.653	.987
b4	274.7000	586.217	.785	.987
b5	274.7667	586.461	.764	.987
b6	274.7333	588.616	.780	.987
b7	274.8333	586.213	.701	.987
b8	274.7000	587.183	.849	.987
b9	274.7333	584.547	.760	.987
b10	274.7667	587.633	.815	.987
b11	274.7333	587.375	.735	.987
b12	274.7333	585.720	.796	.987
b13	274.8333	581.454	.860	.987
b14	274.7000	588.355	.800	.987
c1	274.6667	590.437	.725	.987
c2	274.6000	589.490	.806	.987
c3	274.8000	589.062	.668	.987
c4	274.6667	590.161	.737	.987
c5	274.7333	586.685	.760	.987
c6	274.7000	589.114	.768	.987
c7	274.7333	585.857	.791	.987
c8	274.6667	588.575	.804	.987
c9	274.7000	592.838	.612	.987
c10	274.6667	585.816	.810	.987
c11	274.8000	583.407	.793	.987
d1	274.7000	587.941	.817	.987
d2	274.7333	593.444	.580	.987

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
d3	274.6667	590.161	.737	.987
d4	274.7333	586.271	.776	.987
d5	274.7667	584.047	.773	.987
e1	274.8000	587.959	.708	.987
e2	274.7000	587.872	.723	.987
e3	274.7667	587.771	.716	.987
e4	274.8000	585.131	.736	.987
f1	274.6333	593.551	.606	.987
f2	274.7667	586.737	.754	.987
f3	274.7667	581.357	.864	.987
g1	274.6333	588.447	.828	.987
g2	274.6000	591.421	.719	.987
g3	274.6667	589.195	.778	.987
h1	274.7333	584.754	.832	.987
h2	274.7667	587.357	.731	.987
h3	274.6667	592.092	.654	.987
i1	274.7000	591.183	.681	.987
i2	274.7000	584.976	.831	.987
i3	274.7000	588.217	.806	.987
j1	274.8000	591.407	.658	.987
j2	274.6667	589.954	.745	.987
j3	274.8333	586.557	.761	.987
k1	274.6000	589.490	.806	.987
k2	274.7000	592.355	.632	.987
k3	274.7667	591.220	.667	.987
l1	274.7000	588.424	.703	.987

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
l2	274.7000	586.769	.764	.987
l3	274.6000	594.179	.596	.987

ภาคผนวก ซ

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะผู้บริหารในยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2

Frequencies

Statistics				
		sex	Education	grade
N	Valid	302	302	302
	Missing	0	0	0

sex					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	146	48.3	48.3	48.3
	หญิง	156	51.7	51.7	100.0
	Total	302	100.0	100.0	

Education					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	มัธยมศึกษาตอนต้น	219	72.5	72.5	72.5
	การศึกษานอกระบบระดับ	83	27.5	27.5	100.0
	การศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	Total	302	100.0	100.0	

grade					
		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	1.00-2.00	3	1.0	1.0	1.0
	2.01-3.00	105	34.8	34.8	35.8
	3.01-4.00	194	64.2	64.2	100.0
	Total	302	100.0	100.0	

ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว แทนรายการข้อย่อย a1- a6 ผลรวม x1

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
a1	302	2.00	5.00	4.3411	.71961
a2	302	1.00	5.00	4.3510	.71712
a3	302	1.00	5.00	4.1026	.82288
a4	302	2.00	5.00	4.2748	.74751
a5	302	2.00	5.00	4.4536	.68890
a6	302	2.00	5.00	4.4238	.65655
x1	302	2.00	5.00	4.3245	.59056
Valid N (listwise)	302				

ปัจจัยด้านชื่อเสียงภาพลักษณ์วิทยาลัย แทนรายการข้อย่อย b1 -b14 ผลรวม x2

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b1	302	1.00	5.00	2.8576	.99980
b2	302	2.00	5.00	4.4172	.91396
b3	302	2.00	4.00	2.9238	.31172
b4	302	3.00	5.00	3.2119	.46268
b5	302	1.00	5.00	2.8576	.99980
b6	302	2.00	5.00	4.4172	.91396

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
b7	302	2.00	4.00	2.9238	.31172
b8	302	3.00	5.00	3.2119	.46268
b9	302	1.00	5.00	2.8576	.99980
b10	302	2.00	5.00	4.4172	.91396
b11	302	2.00	4.00	2.9238	.31172
b12	302	3.00	5.00	3.2119	.46268
b13	302	2.00	4.00	2.9238	.31172
b14	302	3.00	5.00	3.2119	.46268
x2	302	1.64	4.79	3.9860	.53321
Valid N (listwise)	302				

ปัจจัยด้านหลักสูตร แทนรายหัวข้อย่อย c1 - c11 ผลรวม x3

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
c1	302	1.00	5.00	4.2715	.83474
c2	302	1.00	5.00	4.0993	.81314
c3	302	2.00	5.00	4.3675	.76075
c4	302	1.00	5.00	4.3940	.73839
c5	302	1.00	5.00	4.3245	.75637
c6	302	1.00	5.00	4.1987	.78626
c7	302	1.00	5.00	4.3013	.78942
c8	302	2.00	5.00	4.3510	.74885
c9	302	1.00	5.00	4.4768	.73212
c10	302	1.00	5.00	4.4172	.72320
c11	302	1.00	5.00	4.3046	.72445
x3	302	1.91	5.00	4.3188	.61612
Valid N (listwise)	302				

ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แทนรายหัวข้อย่อย d1- d5 ผลรวม x4

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
d1	302	2.00	5.00	4.4603	.66976
d2	302	2.00	5.00	4.5132	.65070
d3	302	2.00	5.00	4.2119	.73461
d4	302	2.00	5.00	4.4272	.68660
d5	302	2.00	5.00	4.3675	.68734
x4	302	2.20	5.00	4.3960	.57337
Valid N (listwise)	302				

ปัจจัยด้านการมีงานทำ แทนรายหัวข้อย่อย e1 - e1 ผลรวม x5

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
e1	302	2.00	5.00	4.3444	.72494
e2	302	2.00	5.00	4.3079	.73444
e3	302	2.00	5.00	4.2715	.76409
e4	302	2.00	5.00	4.4901	.66089
x5	302	2.25	5.00	4.3535	.62600
Valid N (listwise)	302				

การระบุปัญหา แทนรายหัวข้อย่อย f1- f1 ผลรวม y1

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
f1	302	2.00	5.00	4.4967	.61406
f2	302	2.00	5.00	4.3907	.65692
f3	302	2.00	5.00	4.2980	.72721
y1	302	2.00	5.00	4.3951	.58264
Valid N (listwise)	302				

การระบุข้อจำกัดของปัจจัย แทนรายหัวข้อย่อย g1 -g3 ผลรวม y2

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
g1	302	2.00	5.00	4.3775	.67457
g2	302	2.00	5.00	4.3245	.68248
g3	302	2.00	5.00	4.2947	.69829
y2	302	2.00	5.00	4.3322	.60787
Valid N (listwise)	302				

การพัฒนาทางเลือก แทนรายหัวข้อย่อย h1- h3 ผลรวม y3

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
h1	302	2.00	5.00	4.3146	.66502
h2	302	2.00	5.00	4.4106	.64978
h3	302	2.00	5.00	4.3146	.64986
y3	302	2.33	5.00	4.3466	.55867
Valid N (listwise)	302				

การวิเคราะห์ทางเลือก แทนรายหัวข้อย่อย i1 - i1 ผลรวม y4

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
i1	302	3.00	5.00	4.3742	.63329
i2	302	2.00	5.00	4.4570	.62861
i3	302	2.00	5.00	4.4238	.66159
y4	302	2.33	5.00	4.4183	.54660
Valid N (listwise)	302				

การเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด แทนรายหัวข้อย่อย j1- j3 ผลรวม y5

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
j1	302	2.00	5.00	4.3278	.65857
j2	302	3.00	5.00	4.3642	.65702
j3	302	2.00	5.00	4.5033	.61406
y5	302	2.67	5.00	4.3985	.55866
Valid N (listwise)	302				

การนำผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ แทนรายหัวข้อย่อย k1 - k3 ผลรวม y6

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
k1	302	2.00	5.00	4.3808	.73183
k2	302	2.00	5.00	4.4603	.67961
k3	302	2.00	5.00	4.4901	.67087
y6	302	2.00	5.00	4.4437	.60357
Valid N (listwise)	302				

การสร้างระบบควบคุมและประเมินผล แทนรายหัวข้อย่อย l1- l1 ผลรวม y7

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
l1	302	1.00	5.00	4.2881	.76453
l2	302	1.00	5.00	4.2185	.83043
l3	302	1.00	5.00	4.3344	.69936
y7	302	1.00	5.00	4.2804	.68695
Valid N (listwise)	302				

ผลรวมตัวแปรต้น

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
x1	302	2.00	5.00	4.3245	.59056
x2	302	1.64	4.79	3.9860	.53321
x3	302	1.91	5.00	4.3188	.61612
x4	302	2.20	5.00	4.3960	.57337
x5	302	2.25	5.00	4.3535	.62600
x	302	2.19	4.94	4.2758	.53719
Valid N (listwise)	302				

ผลรวมตัวแปรตาม

Descriptive Statistics					
	N	Minimum	Maximum	Mean	Std. Deviation
y1	302	2.00	5.00	4.3951	.58264
y2	302	2.00	5.00	4.3322	.60787
y3	302	2.33	5.00	4.3466	.55867
y4	302	2.33	5.00	4.4183	.54660
y5	302	2.67	5.00	4.3985	.55866
y6	302	2.00	5.00	4.4437	.60357
y7	302	1.00	5.00	4.2804	.68695
y	302	2.50	5.00	4.3694	.52709
Valid N (listwise)	302				

Regression

Variables Entered/Removed ^a			
Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	x3		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
2	x5		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
3	x1		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
4	x4		Stepwise (Criteria: Probability-of-F-to-enter $\leq$.050, Probability-of-F-to-remove $\geq$.100).
a. Dependent Variable: y			

Model Summary ^e										
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics					Durbin-Watson
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change	
1	.844 ^a	.712	.711	.28315	.712	743.029	1	300	.000	
2	.857 ^b	.734	.732	.27269	.022	24.470	1	299	.000	
3	.864 ^c	.747	.744	.26646	.013	15.148	1	298	.000	
4	.867 ^d	.752	.749	.26413	.005	6.267	1	297	.013	2.068
a. Predictors: (Constant), x3										
b. Predictors: (Constant), x3, x5										
c. Predictors: (Constant), x3, x5, x1										
d. Predictors: (Constant), x3, x5, x1, x4										
e. Dependent Variable: y										

ANOVA ^a						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	59.573	1	59.573	743.029	.000 ^b
	Residual	24.053	300	.080		
	Total	83.626	301			
2	Regression	61.393	2	30.696	412.814	.000 ^c
	Residual	22.233	299	.074		
	Total	83.626	301			
3	Regression	62.468	3	20.823	293.281	.000 ^d
	Residual	21.158	298	.071		
	Total	83.626	301			
4	Regression	62.905	4	15.726	225.415	.000 ^e
	Residual	20.721	297	.070		

Excluded Variables ^a								
Model		Beta In	t	Sig.	Partial Correlation	Collinearity Statistics		
						Tolerance	VIF	Minimum Tolerance
1	x1	.229 ^b	4.578	.000	.256	.360	2.779	.360
	x2	.143 ^b	2.613	.009	.149	.312	3.203	.312
	x4	.264 ^b	4.320	.000	.242	.242	4.139	.242
	x5	.286 ^b	4.947	.000	.275	.265	3.771	.265
2	x1	.192 ^c	3.892	.000	.220	.349	2.865	.204
	x2	.111 ^c	2.066	.040	.119	.307	3.259	.185
	x4	.164 ^c	2.453	.015	.141	.195	5.131	.195
3	x2	.069 ^d	1.280	.201	.074	.292	3.424	.166
	x4	.164 ^d	2.503	.013	.144	.195	5.131	.160
4	x2	.062 ^e	1.150	.251	.067	.291	3.435	.138
a. Dependent Variable: y								
b. Predictors in the Model: (Constant), x3								
c. Predictors in the Model: (Constant), x3, x5								
d. Predictors in the Model: (Constant), x3, x5, x1								
e. Predictors in the Model: (Constant), x3, x5, x1, x4								

Collinearity Diagnostics ^a								
Model	Dimension	Eigenvalue	Condition Index	Variance Proportions				
				(Constant)	x3	x5	x1	x4
1	1	1.990	1.000	.00	.00			
	2	.010	14.113	1.00	1.00			
2	1	2.985	1.000	.00	.00	.00		
	2	.012	15.472	1.00	.07	.07		
	3	.003	32.301	.00	.93	.93		
3	1	3.979	1.000	.00	.00	.00	.00	
	2	.013	17.617	.96	.04	.04	.02	

